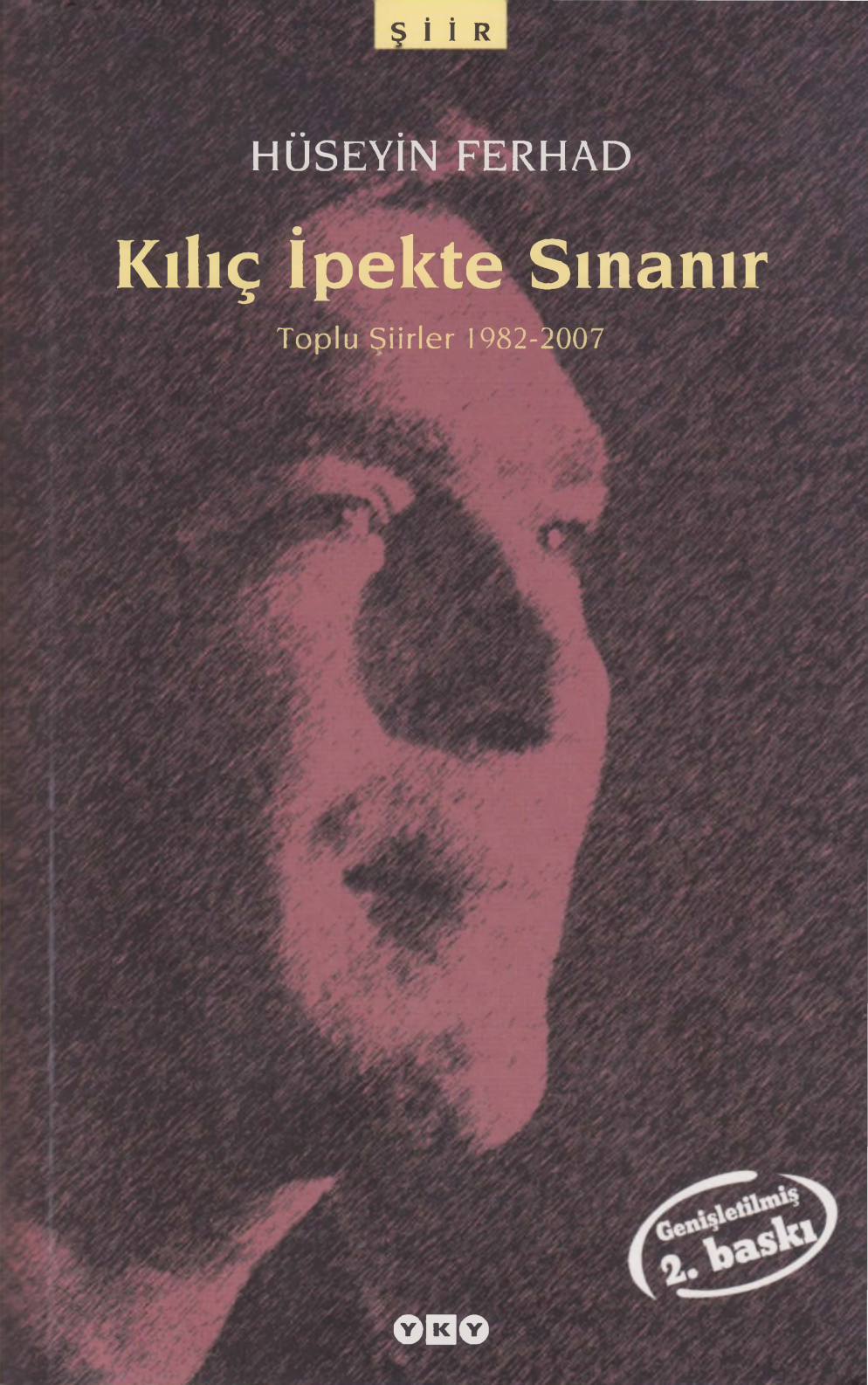
ŞİİR

HÜSEYİN FERHAD

Kılıç İpekte Sınanır

Toplu Şiirler 1982-2007

Genişletilmiş 2. baskı

YKY

KILIÇ İPEKTE SINANIR
Toplu Şiirler
1982-2007

Hüseyin Ferhad 1954'de Hassa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Hassa'da okudu. 1972'de Mersin İlköğretmen Okulu'nu bitirdi. İki yıl Urfa'da sınıf öğretmenliği yaptı. 1979'da Gazi Eğitim Enstitüsü Matematik Bölümü'nden mezun oldu. Oniki yıl Ankara'da radyo program yazarı olarak çalıştı. 1990'da Adana'ya göçtü. Halen bu şehirde yaşamaktadır.

İlk şiirleri 1978'de *Sanat Emeği*'nde yayımlandı. Bunu *Somut*, *Türk Dili*, *Varlık*, *Yarın*, *Yazko Edebiyat*, *Broy*, *Adam Sanat*, *Yeni Biçem*, *Edebiyat ve Eleştiri*, *Kitap-lık*, *Geceyazısı*, *Yasakmeyve*, *Kaşgar*, *Akatalpa*, *İle*, *Sözcükler* gibi dergilerde yayımlanan şiirleri, şiir üzerine yazıları izledi.

Ve Yürüdük Gecenin Ateşleri İçinden'le 1984 Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülü'nü, *Söyle Gölgen de Gitsin*'le 1994 Yunus Nadi Şiir Ödülü'nü, *Hazer İçin Birkaç Sarı Gül*'le de 2001 Altın Portakal Şiir Ödülü'nü kazandı. Beşir Sevim'in hazırladığı *Hüseyin Ferhad Şiirinin Kültür Sözlüğü* Mersin Üniversitesi tarafından bitirme tezi olarak kabul edildi (2002). Antalya Kültür Sanat Vakfı'nca ödül alan kitabına ilişkin sempozyum metinleri *Hüseyin Ferhad Şiiri* (2003) adıyla kitaplaştırıldı. *Yom Sanat* dergisi "Artık Gelmem Otağınıza" başlıklı bir Hüseyin Ferhad dosyası yayımladı (Mart-Nisan 2004).

Şiir kitapları: *Deniz Çobanları* (1982), *Ve Yürüdük Gecenin Ateşleri İçinden* (1984), *Söyle Gölgen de Gitsin* (1993), *Hayal Ülkesinin Keşfi* (1995), *Hazer İçin Birkaç Sarı Gül* (2000), *Sîmurg* (2004), *Beni de Ezberine Al* (Kendi Seçtikleri, 2007), *Gizli Âyinler* (2007, toplu şiirleri *Kılıç İpekte Sınanır*'ın içinde).

Şiir kitaplarının yanı sıra *Aşka ve Barbarlara Dair* (1995) adlı bir deneme, *Cennet Diye Bir Yer* (1997; 2002) adlı bir de anlatı kitabı yayımlandı.

HÜSEYİN FERHAD

KILIÇ İPEKTE SINANIR

Toplu Şiirler
1982 - 2007

YKY
İSTANBUL

Yapı Kredi Yayınları - 1312
Şiir - 131

Kılıç İpekte Sınanır - Toplu Şiirler 1982-2007 / Hüseyin Ferhad

Kitap editörü: Betül Kadıoğlu
Düzelti: Birhan Keskin - Hüseyin Ferhad

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Mas Matbaacılık A.Ş.
Hamidiye Mah. Soğuksu Cad. No: 3 Kağıthane-İstanbul
Telefon: (0 212) 294 10 00 e-posta: info@masmat.com.tr
Sertifika No: 0905-34-000415

1. baskı: İstanbul, Mart 2000
Genişletilmiş 2. baskı: İstanbul, Mart 2008
ISBN 978-975-08-0191-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2000
Sertifika No: 1206-34-003513
Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.yapikrediyayinlari.com
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr
http://www.yapikredi.com.tr

İçindekiler

DENİZ ÇOBANLARI

11 • Bir Dağın Eteklerine
12 • Sabah Yıldızı
13 • Metafizik
14 • Sonsuz Dönüş
16 • Bir Söylence
17 • Ayn-i Zaliha
18 • Kar a ydın lık
19 • Haberci
20 • İlk Mavi

VE YÜRÜDÜK GECENİN ATEŞLERİ İÇİNDEN

25 • Önce Söz Vardı, 1-4
29 • Tünel
31 • Yaprak Dökümü
32 • ''Kınalı Serçe''
35 • Uçurumlar Dolambacı, I-II
37 • Lâcivert Anıt
38 • Sarmaşık Duvarı
39 • Pîri Reis'in İstanbul'a Dönüşü
40 • Ölü Öldü
41 • Uğultulu Ekim
42 • Atsız Patroklos
43 • Mykene Seferi
45 • Xwebûn
45 • Pîr Sultan'a Tuyuğ

SÖYLE GÖLGEN DE GİTSİN

49 • Şiirin ve Yüreğin Tarihini Yazmayı Deneyenlere

I.

55 • Yârim Bir Step Kurdudur (Şiirin Doğuşu)
57 • Dur Saçlarını Tarayayım
61 • Sol Mememin Altındaki...
62 • Sevda Diye Bir Şey
63 • Senin Yerine Yavrulu Geyikler ve Terli Atlar Gelir Kıbleden...
64 • Yalnayak ve Telâşlı Bir Yürekle
65 • Külleri Eşelemek
66 • Aşk ve Adalet İçin

73 • Zala
75 • Azer
77 • Koncay
79 • Ezo
81 • Elif
83 • Göğsümdeki Dövme İçin Eskizler
89 • Akdeniz'in Sıfır Noktası, I-IX

II.

101 • Anka (Şiirin Yeniden Doğuşu)
102 • Özge Asya Hameş'e
104 • Takı Taluy Takı Müren...
105 • Yund Çobanı
106 • Nevruz Söylevi
108 • Lir ve Zencefil Yolu
115 • Kül Denizi
117 • 37. Enlem
120 • Göç Mevsimidir
123 • Rüzgâra Karşı Konuşmalar
127 • Reisin Ölümü
131 • Geceyarısı Sularında
136 • Deniz Halkı Rivâyeti

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ

Bab 1

145 • Güneş İşaret Parmağımın Arkasından Doğar, I-IX

Bab 2

157 • Hayal Ülkesinin Keşfi, I-IX

Bab 3

169 • Öl Dedim Hüseyin'in S Harfine, I-IX

Bab 4

181 • At ve Hilâl İstiyorum, I-IX

Bab 5

193 • Mızrağımın Kırıldığı Yer, I-IX

Bab 6

205 • Ah Barbar Kalbim, I-IX

Bab 7

217 • Teslim ol Frigya, I-IX

Bab 8

229 • Şeytan'ı Ağlarken Gördüm, I-IX

Bab 9

241 • Kurt Şöleni, I-IX

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL

254 • Zende-Rud'u Geçerken

A

257 • Artık Gelmem Otağınıza, I-IX

B

269 • Dişi Totemler, I-IX

C

281 • Hazer İçin Birkaç Sarı Gül, I-IX

D

293 • Jixe Daida, I-IX

E

305 • Kanatlı Yılan, I-IX

Zeyl
317 • Meydan Okumanın Tarihi

SİMURG

321 • Yalnızlığın En Eski Tarifi
326 • Yas Töreni Bitti Çocuğum
328 • İmri'u'l Kays
330 • Ateş Soğudu
332 • Dımaşk Osmanlı'nın Bir Eyaletiydi Dedim Hiram'a
334 • Baybars veya Bir Memlûk Rüyası
336 • Baal
338 • Barış Mümkündür
340 • Sümbüle İçin Üç Billûr Harf
342 • Amma'n
344 • Ubeyd Çöl Arkadaşımdı
346 • Yum Gözlerini Bağdad
348 • Şimdi Kalkıp Ona Gitsem
350 • Çakal Yıldızı
352 • Yedi Uzun Derviş
354 • Kûfe'de Bir Hüseynî Akşam
356 • İntikam Meleği
358 • Yine Kûfe'de Bir Akşam
360 • Tecrit Gömleği
362 • Ceylan Derisine Yazılıdır
364 • Ure Amaka
366 • Akrebin Tercihi
368 • İlayda
370 • Söz Yüzüğü
372 • "Baykuşun Sesini Duydum"
374 • Tebriz Mektubu
376 • Beni de Ezberine Al
378 • Pers Çelengi
380 • Babür Şah En Çok Herat'ı Severdi
382 • Mim
384 • Temrinler

Zeyl, 1
389 • Şehrayîn Ama Simsiyah

Zeyl, 2
395 • Ferhadgu Bilig

GİZLİ ÂYİNLER

401 • Aşk'ın Kaç Sûreti Çıkar Mânâ Mührünü Söksem
402 • Zeyl
403 • Şeytan Diye Bir Melek
404 • Harf Cinleri
406 • Ama Gel de Anlat
408 • Sunu
409 • Allahuekber, Bir Dağ
411 • İki Şey, Pas ve Gam
412 • İbn-i Sinâ'ya Mektubumdur
414 • Ben ve 'Ben'
415 • Kalbim ki Bir Mülteci
416 • İkinci Doğuş

418 • Herkes Bir Başkasının Hayatını Yaşar
421 • "Ay Büyürken Uyuyamam"
422 • Şehnaz Dîvan
423 • Eski Bir Aşk İmgesi
424 • Mim Taşı
425 • Aşk, Her Şeye Rağmen
427 • Ruhların Buluşma Günü
428 • Nigâri'nin Gece Yürüyüşü
429 • Âşık Diogenes

Levh-i Mahfuz
433 • 1. Kumral Abdal
434 • 2. Çile
435 • 3. Kırlangıç Mevsimi
436 • 4. Yalnızlığın Argosu
437 • 5. Kızıl Elma
438 • 6. Dengbêj
439 • 7. İpekböceğinin Laneti
440 • 8. Balbal
441 • 9. Ah, Vatanım
443 • 10. Çöle Dökülen Nehir
444 • Kalk Gidelim, Gönül
449 • Arabia Deserta
452 • Yolunu Şaşıran Kral (el-Melik ed-Dıllîl)
453 • Kayıp Dîvançe
455 • Nadir Şah İçin Gazelden Bir Çelenk

Gizli Âyinler
459 • Alef
460 • Beyt
461 • Gimel
462 • Dalet
464 • He
466 • Vav
468 • Zayin
470 • Heyt
473 • Teyt
474 • Yod

Ağıtı Söylenmeyen E
477 • Alef
478 • Beyt
480 • Gimel
481 • Dalet
482 • He
483 • Vav
484 • Zayin
485 • Heyt
486 • Teyt
487 • Yod

Deniz Çobanları

1. Baskı: Yeni Türkü Yayınları, 1982

BİR DAĞIN ETEKLERİNE

Bir dağın eteklerine bıraktım keçileri,
kavalımı dipsiz bir uçuruma.
Yüreğimdeki ıslaklık, dudaklarımdaki kuruma
yeni değil. Biraz lor peyniri,

zeytin, ekmek. Aha, göçebe çıkınımız.
Bir fundalıkta unuttuğumuz davar
kemirir içimi. Tef çalmak neye yarar
ey Acı? Kovalar dolusu acı sağdığımız

bir dağın eteklerine bıraktım liri,
arpı, kanunu, bağlamayı onun yanına.
Kilitledim sözcüklerin çeyiz sandığına
bize kalan o Büyük Şiir'i.

SABAH YILDIZI

Denizin üstünde bir saban
sürüyor geceyi. Konakladığımız yer batak
ve kamış içinde. Uzak
gemilerde gurbet ezanları. Zaman

takılıp kalıyor yosun yapraklarına.
Kitaplarda od sızıntısı;
sesler kargış içinde. Sabah Yıldızı
düşüyor bir abdal çadırına.

Ovalar mavi, koyaklar çivit,
örenler kül ve duman:
'ülkemiz barış içinde' ey Ozan
yeryüzü çağırıyor seni, var git.

METAFİZİK

Seni bir kilise avlusunda dilenmeliyim artık
çarmıha gerili avuçlarımda birer suskun çan.
– Ben değil miyim şu yıkıntıların üzerinde uzanan
saçlarım darmadağınık.

Seni bir sinagog avlusunda dilenmeliyim artık
çıplak ayaklarına sürmeliyim o ilençli yüzümü.
–Ben değil miyim kemirip duran Madde'ye verilmiş
tek sözünü
aklım darmadağınık.

Seni bir cami avlusunda dilenmeliyim artık
kirli bir mendil gibi sermeliyim yüreğimi önünde.
–Ne var içimi kanatan bu ezan seslerinde
mihrabım darmadağınık.

SONSUZ DÖNÜŞ

Tef çalıyor çamın biri
iki yana sallanarak.
Pingpong oynuyor şu geç vakit
kaygısız birkaç kozalak.

İki güvercin öpüşüp duruyor
iki ayrı dalda,
gölgeleri uzayıp karışıyor
karşı duvarda.

Usul bir sesle irkildim
döndüm soluma kimse yok
Baktım sağ yanımda birileri
cıgara aranmada.

İki kafadar ölüydü bunlar
bir at iskeletinin sırtında,
verdiğim cıgarayı ısırarak
eridiler karanlıkta.

Dirgen uçlu bir tarak
takıldı kaldı saçlarında.
Bir tanrıtanımaz olarak
dedim: ''kulkualda kuvalda...''

Kırmızı bir akrep
ısırdı yüreğimi.
Mezarlığın oradan geçiyordum, öte yakadan
durdurdu beni bir parmak imi.

Bir serçe yavrusu
kanatlanıp kondu elime.
Dedim: '' Adın ne? ''
Dedi: '' Dilini ver dilime.''

''Geçiyordum uğradım,'' dedim
''sizin bu elin sırrı nedir?''
Üç beş kemik bir avuç toprak
dedi: ''Ölüm sır değildir.''

Ay kanadı derken
şafak ağardı ağır aksak.
Yine bir sabah oluyordu işte
günışığını kulunlayarak.

''Geçiyordum uğradım,'' dedim;
sözüm ağzımda kaldı.

BİR SÖYLENCE

Mayın tarlalarını aşıp geldiler,
başlarını dayadılar pencerenizin demirine.
Uzun tüfekleri vardı. Mermiler
taşıyordu omuzlarından. Atları yoktu,
çimen yaprakları yapışınıştı yüzlerine;
yolcuydular. İşleri varmış görülecek.
Gözlerinde mor halkalar, soluktu
renkleri biraz. ''Tarih biziz,'' dediler,
''Zaman'ı bıçakla kazımak gerek... ''
Biliyorduk bunları. Su ve ekmek
koyduk çantalarına, birer tulum
ayran. Uğurladık şafağa doğru...
Gittikleri yolda duruyor hâlâ, duru
bir gök ve ezilmiş bir avuç kum.

AYN-İ ZALİHA

Doğan güne tırmanın ey sarmaşıklar
çaldığım kamış kavala tırmanın ey
güz kuşları, bir gözü mühürlü gümüş balıklar.
– Sesiyle bulutlara asılı kaldı Haley.

Celâleddin *Mesnevî*'sini farsça sesledi
fevren türkçeye çevirdi ney:
bir çobandı o fakat çoban dilini bilmezdi.
– Küskün kavalına dayalı kaldı Haley.

Koca Babil'den ne düştü hissemize
terle karılan Ninova kentinden;
bildiği lisanla sor bakalım Halil İbrahim'e.
– Ayn-i Zaliha'ya çakılı kaldı Haley.

KAR A YDIN LIK

Sahi, böyle uzakta mıydı o siyah cevahir
yoksa o mutlak yalnızlıkta mıydı?
Bizler ki ne Mecnun'uzdur aslında ne Tahir
ama aradığımız aydınlık
o
karanlıkta
mıydı
?

HABERCİ

Muttarit nal seslerinden başka seda yoktu gecenin karangu yüreğinde. "Tek başımayım," dedi. "Şol zifir deryada ateş hırsızlarından bir ben kaldım. Zaten kimin umurunda ışık ve kesret!" Kelimeler yankılanarak döküldü kör gayyasına umarsızlığın. Bir ümid heybesini taşıdığından habersizdi. Allora, Mohenjo Daro, Ktepsipon. Şafak söktü, kentin dış birikintileri belerdi şehlâ gözlerinde. "Kimseler yok; biliyorum. Birer su kaplumbağası gibi uyuyor şimdi ehl-i sünnet..."

Gökten üç âyet indi
ilki onun katli içindi

İLK MAVİ

Ahmet Erhan'a

1

Ayak sesleri duyuyorum her gece
yirmi dört kez çalınıyor kapımız.

Geceyarısı. Sokakta fenerler
uzayıp karışıyor ilk kobalt maviye.

Limanda bir gemi, usul
demiralıyor güneyden bir başka güneye.

Kent uyuyor. Mahalle uyuyor. Ev.

Yirmi dört kez çalınıyor kapımız;
kalkıp bakıyorum: kimse yok,
kalkıp bakıyorum: kimse yok.

2

Bakıyorum, gökyüzü yıldızlı ve aysız.
Bakıyorum, yıldızlar kırılıyor
yıldızlar kırılarak dökülüyor yeryüzüne.

3

Akdeniz'e bakınca John'u anımsadım,
sanki onun mektubunu fısıldıyordu bana
sokak lâmbaları. John Cornford
yirmibir yaşında bıraktı yüreğini
Lorca'nın yanı başına. Yaşasaydı eğer
ihtiyar sayacaktı şimdi kendini,
şiirler yazacaktı daha, şiirler:
bir iç savaşın görgü tanığı. Usta
diyecektik ona. Ne ilgisi var
değil mi? Ülkelerimiz uzak,
Stowe sokaklarındaki çocukluğu
ve kanayan Madrid bindokuzyüzotuzaltı
çok uzak bize.....

Yine de ben onun şiirlerindekilere benzer
yaralı sözcükler atıyorum Akdeniz'e.

4

Tuz ve ter. Dok işçileri. Kıyıda bir tekne
ibrişimle bağlı unuttuğumuz kaval sesine.
Bir parça bulut. Yakamoz. Türkmen çadırları,
başını kabuğuna çekmiş su kaplumbağaları.
Tek ayak üstünde leylekler. Bir kartal.
Zeytin ağaçları, üç beş kavak, bir pırnal.
İncir satıyor bir Ermeni çocuk; haç
sarkıyor boynundan. Bir kadının elinde tokaç
çul tokaçlıyor çeşme başında. Bir Kürt
kenger ve tütün çiğniyor; yüreği küt
küt atıyor. Şaşırarak bakıyor Amanos dağlarına,
ağzında çürüyen tütünü tükürüyor sol tarafına.
Kahveci dalgın ve kulağı kirişte. Plak.
Öksürme. Ve usuldan kanıyor bir bozlak.

Ve Yürüdük Gecenin Ateşleri İçinden

1. Baskı: Varlık Yayınları, 1984

ÖNCE SÖZ VARDI, 1

Daha uyanmadan ehl-i rûy-ı zemin
tan rengiyle yu rüzgârı:

Eşikte dur, çömel, boynunu kır,
döv yüreğindeki ham bakırı.
Şu heybeyi al, şu kısrağa bin,
aş şu yolu bir gecede.
Bir sır gizlidir simyacının fikrindeki her hecede
kös uyuyan bir güvercin.
Gök bir ses sağanağıdır; bozkır şarkıları
uçurtma hışırtılarına karışır.

ÖNCE SÖZ VARDI, 2

Ey Şair
seni hangi yeşil uçurumlara sürüklüyor bu çavlan
bu eriyerek sel sularına karışan sahil?
Duruşunun kırmızı gölgeleri düşüyor yüzümüze
yeryüzüne ışık lifleri fışkırıyor aklından;
kerhen geldin fakat kendinden kaçar gibi değil.
Aha, tüm semavî ilâhlara can verdik:
Aramızda dolaşıyor şer tanrısı Erlik Han,
işmar ediyor bize Aphrodite, Oziris, ihtiyar Anu,
meydanlarda ölüm şarkıları söylüyor Zeus.
Giyotin sepetine döndü gözlerimiz ağlamaktan
bahtı yağmalanmış yaslı gençliğimize.
Artık yüreğimi deşme ey dâvâ güdücüsü, sus,
'kana kan isteriz' dediler kan verdik
'cana can' dediler cânan verdik:
etten ve kemikten yarattık sonun sonsuzluğunu.

ÖNCE SÖZ VARDI, 3

Ne Bâki, ne Vâsıf, ne Vak'anüvis Pertev
ne sultanü'ş şuara anlatabildi bize ''biz''i.
Kırk ambara kilitledi onları o Mavi Gözlü Dev
gördük kanlı bir parmak izinde kendimizi.

Şiirlerimiz ki terşilerde yek başına iğrilir
yüreğimize açılan ilik
biz yazdıkça yaşımızla iliklenir.

ÖNCE SÖZ VARDI, 4

Yeni bir şiire başlıyor şair
hiçbir zaman bitmeyecek yeni bir şiire,
kerpetenle sökülmüş tırnaklarıyla
kazıyor sözcüklerin yüzünü:
...hüznü aşıyor şiir, hüznü
...acıyı aşıyor şiir
bir sûfiyi kendi nefesiyle boğan.
Cellâdlar iniyorlar merdivenleri
basamaklardan üçer beşer atlayarak,
cellâdlar yontuyorlar şiiri
benzesin için bir pagan tekbire.
Dizeler kanıyor, sözcükler kırılarak
dökülüyorbirnehirehiçbitmeyecekbir Şiir'e
yeni bir şiire başlıyor Şair.

TÜNEL

Kentlerin uğultusunu bırakıp bir vagon penceresinde
yalnayak koşmak istediğimiz bozkırlar Toprak Ana değil artık.
Omuzumuza dayadığımız kırmaçiftenin paslı tetiğinde
uçak filolarının kükürt akıntısına saldıran gökçe şahinlerin
kanatlarını kurşunlamanın o çocuksu bildik sevincinde
titremiyor parmaklarımız: Sabah serinliğine bulanan teleklerini
bulutların pembe tüylerine ve eriyen ayışığına savurmak için;
artık avcılar lâstik çizmeleriyle yürümüyor gecenin içinde
ateş yakmıyorlar güneş boyarken leçe sırtlarını.
O türkü söyler gibi dağları aşan geyik ayaklarımız
tuzlu sularla kırbaçlanıyor şimdi zulmün kan hücrelerinde;
bir musalla taşının üzerinde tokaçlanıyor aklımız.
Rüzgârların karlı diliyle yaladığı yeraltı geçitlerinde
bir cıgara dumanı gibi savrulan bir tren katarının
ay ıslığına uyarak türküler söylemeyi tasarımladığımız
sıla, eteklerinin altına saklanacağımız Toprak Ana değil artık.
Yeryüzü menekşe renginde! yurdumuzun bereketli toprakları,
köylerimiz, ırmaklarımız, yağan yağmurlar menekşe renginde!
Fabrikalarla dolu kıyı kentlerimiz: İzmir, Antalya, Mersin;
karanlıkta bir su damlası gibi parlayan varoşlarımız
karşımızda duruyor: Menteşeleriyle çerçevelenen gözerimizin
içimize kapamak istediğimiz bir vagon penceresinde:
Buz çiçekleri açıyor alnımızı dayadığımız cam köpüklerinde
bir toz bulutu gibi asılı kalıyor seferberlik ezgileri,
mızıka seslerinde ikinci tertip Doğu Akdenizli askerlerin.
Özlem, umut ve sel sularıyla yıkanan kırgınlıklarımız
tortulanan balçığıyla sıvıyor misak-ı millî'den önceki kederi.
Türk gençliğinin yenilgilerini unutup bir çağın penceresinde,
rayların üzerinde akan uzak arkadaş çığlıklarının
kum fırtınasında bizden başkalarının acıları da var elbet;

ama dizlerinde sonsuz uykulara başımızı koyacağımız
suskunlarını ıssızlıklara gömen Toprak Ana değil artık.
En yiğitlerimizi zincire vuran çoğul yalnızlık
kemirmekle tüketemiyor ranzalarına dolaşan sarmaşık
dallarını,
kekikle doldurduğumuz omuzumuzdaki sevgi heybesinde
birlikte taşıdığımız gözleri bize bakıyor hep:
Evet, hep biz varız tirşe gözlerinde!

YAPRAK DÖKÜMÜ

Ay ulur geceleri hep, çağırır beni karanlıklara.
Toprak taşıyamaz dağlı gövdemi benim.

Bulutlar sırnaşır gök atlasına. Kısalır samanyolu.
Azrail bir adım daha yaklaşır idamlıklara.

Atılmış bir çapa. Yakamozlar. Nedensiz bir gelgit.
Sonbahar sürer kızağını kış bahçelerine doğru.

Ay ulur geceleri hep, saldırır ahşap kapılara.
Lâcivert gece taşıyamaz çiftçi gövdemi benim.

Sarı tüylerine başını gizlemeye çalışan bir it
gibi Ölüm, kuyruğunu dikip iner ovalara.

''KINALI SERÇE''

(Nar ağacına bağlı bir kısrak. İkindi güneşini kekmeleyen tavuklar. Tuzlanmış bir tilki derisi. Üzerine seccade serilmiş bağ çubukları, eyer, araba koşumları, bir bel. Uzun gölgeler. Sanskritçe sayıklayan eski bir saat. Çivileri bile paslanmış bir tel dolap. Ev. Şerefesi menekşeyle süslü bir minareye benzeyen gözcü kulesi.)

Asker

– Geceleri nasıl da zifir
günler nasıl da kısa,
'tükenmez yol yok yeryüzünde' denmiştir
Zaman olmasa.

Köylü

– Güneş devrildi devrilecek
bavulunu samanların üzerine at,
ikindinin hakkını vermek gerek
çöm gölgeliğe ayaklarını uzat.

Asker

– Sağol verdiğin selâm için
'buyur' dediğin için sağol
ne yana uçuyor şu güvercin
niçin benimle birlikte geliyor yol.

Köylü

– 'Yol yaşlanmaz' der atalarımız
kuşlar unutmaz bir gördüğünü,
dünya ile akranız
düşünmeyiz niçin döndüğünü.

Asker

– Rüzgâr çocukluğumdur benim
ufuk oyun yerimdir,
sıla gözyaşlarıyla ıslanmaz ki mîrim
yağalım arada bir.

Köylü

– Tırpanımız köreldi yine
testere gibi ağzı,
kılcal damarlarımı gererim yivine
kopmaz yüreğimdeki sızı.

Asker

– Uzun boylu düşündün mü bilmem
niçin aşağı sarkıtır kulaklarını söğüt,
içini küflendirmiştir çünkü nem
bunun için dal uçları silme süt.

Köylü

– Gerçi gençsin bana göre
ama acıyla yumruklanmış dağarın epey
bilir misin kaç yıl uzaktır Kore
yolun sonu neresidir bey?

Asker

– Eskidikçe saklı giz
ömür yumağını çeker boyuna,
yaslı canı almaz deniz
ama pişman eder insanı doğduğuna.

Köylü

– Kimsin sen, ah
ortanca oğluma benzersin ne kadar.
'geleceğim' demişti bir sabah
dönüşünü unutturdu bize dağlar.

Asker

– Yüzündeki çizgiler nasıl da derin
ne çok sakalındaki ak,
kına yakmayı hiç mi düşünmedin
yaşadığın ânı unutarak.

Köylü

– İğneyle yamanmaz keçe çul
yıkanmaz tuzlu gölette kızıl kan,
böyle belirtgeler kalmadı artık oğul
söyle nedir künyendeki kara nişan?

Asker

– Kore. Bindokuzyüzelli,
ak alnımda kara im;
baba, ölü olduğum belli
bırak beni gideyim.

(Yorganın arasına saklı bir kırmatüfek. Mısır dolu bir çuval. Bir ambar. Küllenmiş ocağını üflemek için rüzgâra ilenen bir ekmek sacı. Bir çekiç, dökme çiviler, üç beş nal. Gürültüyle yalanan akıtmalı bir inek. Gazete kâğıdıyla çıkınlanmış kinin. Güneşe sırtını dayamış bir meşe ağacı. Bir parça buz. Bir bahçe. Uçmayı unutmuş yüzlerce serçe.)

UÇURUMLAR DOLAMBACI, I

Camın üzerinde ışığa tırmanan bir bal arısıyım;
yorgun beynime vurdukça penceremin demiri
yuvarlanıyorum aklımın uğuldayan bayırında.
Bir tabanca, saksıda bir çiçek, turuncu bir resim
ve mor lekelerden başka bir şey yok bu karanlıklar ormanında.
Parçalanmış bir bayrak gibi sallanıyor başım
yüreğime çakılmış bir mızrağın ucunda;
acılar, yenilgiler ve kuşatılmış insan sesleri
yükseliyor ha bire bu uçurumlar dolambacında.

Camın üzerinde ışığa tırmanan bir bal arısıyım;
yüzümü gölgeliyor kan birikintileriyle sulanan bir saydam ağaç
fabrikaların güneşe bakan uzak kıyılarında.
– Bu kırmızı lekeler de ne, ellerimi tutan da kim?
– Niye böyle yaşlı, niye böyle gencim?
Dipçiklerle ezilmiş çığlıklar, çiğnenmiş grev bildirileri;
bir toplu iğneyle boynuma asılan 'suçlu bilinç'.
Hayır, tüm soruların yanıtlarını biliyorum aslında,
üzerime çevrili silâhların namlusundan sarkıyor diplomalarım,
nüfus cüzdanım.

UÇURUMLAR DOLAMBACI, II

Kızgın bir sacın üzerinde yürür gibiyim
umarsız, bir o kadar aklı çalık.
Kimim; nerden, hangi cehennemden geldim
ben bu insanat sirkine, "kodes"e?
Bu zincir ne, bu surat, bu muamele;
nedir ölüm şenliğinizdeki esas yerim?
Açın, açın diyorum bütün kapıları:
yine kendi cehennemime döneyim.

Kızgın bir sacın üzerinde yürür gibiyim
kalbim öbür macerasını taşıyamıyor artık.
Kime sorsam, susmak gerek diyor
kime sorsam, Şili'yi, Allende'yi işaret ediyor
başka sorular ekliyor temrinlerine.
Açın, açın diyorum bütün kapıları:
katır boncuklarından yapılma bir kolye
gibi çıkarıp boynumdan atıyorum hayatı.

Batan teknenin son yolcusu ben değilim

yüzerek geçiyorum Ege'yi Odysseus'la birlikte.

LÂCİVERT ANIT

Seslerin yankısı kalır batık bir gemide
parçalanmış toprak bir testi, ısırılmış bir ekmek.
Bulutlarla yıldızlarla doldurulmuş sonsuz mavide
yüzme öğrenen Küçük Kara Balık
tanır Samed Behrengi'nin taşla ezilmiş başını;
bir sandığa kilitlenmiş Geçmiş'le Gelecek
okşar yüzyılımızın ağarmış saçlarını bir mahzende,
bir devrimcinin acılarıyla akran yaşını.
Seslerin yankısı kalır batık bir gemide.

Seslerin yankısı kalır batık bir gemide
defne yapraklarıyla örülmüş tekdüze bir firdevs.
Adını biz koymadık Ölüm'ün, uzak bir körfezde
sulara karışır bir yazarın sözcüklere ulanan kemikleri,
aklının yıkıntılarından fışkıran bir bâtınî nefes.
Seslerin yankısı kalır batık bir gemide
bir kıvılcım, bir ezik mermi, bir yeşil dal,
bir âyinin kan ve tuzla durulanan kederi.
Seslerin yankısı kalır batık bir gemide:

Birkaç çığlık ve bir direniş şarkısının ilk dizeleri

Uz gittik az kaldı diye başlayan bir masal...

SARMAŞIK DUVARI

Alnımızın sökük derisini dikiyor bir köşker,
köşkerin elinde bir ışık testisi.
Tanyerinin çıngıraklarını soluyor seher
çan kulelerinde: Çiy, kırağı, sabah sisi

ve kuş sesleriyle dolu bir sessizlik
ilk şarkısına başlıyor bizimle birlikte:
''Bu güvercin iskeletleri ne, niçin esrik
kırlar, atlar başıboş bu gölette?''

Uzun tırnaklarımızla geceyi kanatan biziz.

Üstümüzde bulutlar, günışığının kanat hışıltıları,
parçalanmış bir gökçe tuğ.
Yurdumuz, sanki aklımızla yüreğimizin sarmaşık duvarı
bir huğ.

PÎRİ REİS'İN İSTANBUL'A DÖNÜŞÜ

Mavi karanlığın içinde durdu Pîri Reis
durdu su seslerinde muhacir İstanbul;
başı sarıklı tayfaların gözbebeklerindeki sis
ağdı, güneşli alınlarına dayanarak.

Gözcü bağırdı: "Bulutların altında yurdumuz
bir su perisinin kanatlarına takılmış geliyor!"
Bir muskayla denizlere iliklenmiş omuzumuz
seyirdi, bir *tarih* kadavrasına basarak.

Ege'den kaydık, girdik Çanakkale'den içeri
şükrederek bu yurdu bize verenlere.
Urumeli'nde pasaport sordu bizden bir yeşil bereli
'korsan' diye vurulduk zincirlere.

Hey Reis! haritana bir daha bak bakalım.

ÖLÜ ÖLDÜ

Ey saydam ten, ey ölümsüz sessizlik,
kendi yatağında uyuklayan ıssı göl;
ezilmiş gelintaçlarının yapraklarıyla örülmüş dikenli tel
kuşatıyor bilincimi: Yüzümde aklık

ve jiletle ve kırbaçla biçimlenen bir yontu
içim: Atlar suvarıyor bir yalakta;
tuzla durulanıyor kirpiklerindeki buğu.
İşkenceciler sâlâ veriyor bir sunakta.

Yüreğimin yıkıntılarını onarıyor ölüler;
ölülerin ölülerini gömüyor aklım.
Ay doğuyor. İki avcumun arasında başım
ve sıkıştırılmış bir yumak keder.

UĞULTULU EKİM

Ayışığıyla doldurmuşsun testini Güllü bacı,
bak, sen yürürken dökülüyor eteklerine.
Taçyapraklarını doluyor saçlarına fistanındaki iğne
oyayla işlediğin iğde ağacı.

Çıngırak tınılarında kırık kanatlı uçurtmalar
gözlerinde çiçektozu ve reçine:
yalnızlığımız isli bir camın üzerinde kendi yüzüne
örtüyor kapılarını. Ev. Gece. Sonbahar:

Gözerimin çevreninde unutulmuş bir iklim
ya da kenarları kemirilmiş turuncu yıldızlar
gibi! Hayır, gökyüzünü dolduruyor dağlar ve rüzgâr
çok uzaklarda Uğultulu Ekim.

ATSIZ PATROKLOS

Yıldızlar uçuşup duruyor üzerimizde
kanat çırpışlarının çıtırtılarını duyuyoruz,
sesler okyanusunda dilsiz Homeros gibi
kendi kendimizle konuşuyoruz.

Batık deniz ülkelerinin bir mezar kazıcısı
"bu" diyor "en sonuncu Pallas Athena";
günışığının uzun saç örgüleri çözülüyor
yüreğimizi çıkarıp atıyoruz önüne.

Gecenin karanlıklar sağıcısı ay
süt güğümünü boşaltıyor yamaçlardan aşağı,
yalnızlıklar güdücüsü olan bizler
kalıyoruz ovada elimizde kırık bir kaşağı.

MYKENE SEFERİ

Çığlık çığlığa koşuyoruz çiriş otlarıyla örtülü bayırdan. Elimizde kamış baston, pusula, ekmek dolu çuval. Gece yıldızlı ve aysız. Uzaktan, günnük korusundan davul sesleri geliyor. Kalp atışlarımız davul sesleri halinde sıvaşıyor ıssızlığın derinliklerine. Umarsızız. Islak derimiz sivrisineklerle kaplı. İçimizin kasveti Ege'ye, Akdeniz'e taşıyor

Menderes,
Fethiye,
Ölüdeniz.

Yelken açmadan önce durduk saf saf. Gövdemize sardık bayraklarımızı. Şarap ve kımız saçtık toprağa, ateşe. Mykene kirpiklerini kırptı; anamız Mykene

Sessizce bindik gemilere. Tan atmadan, şafak sökmeden, siyah pelerinini omuzundan sıyırmadan daha sabah

rehberimiz içlendi

Yorgo

"Yâdıma düşen amansız bir âh
onulmaz yaralar açtı içimde,
Asya sizin olsun yoldaşlar,
karım beni bekliyor İthake'de."

eyitti. Durdu ordugâh

Mykene işmar etti

... havariç
havra,
havass. Tan attı

Zıbınlarını bellerine dolayıp geçtiler sınır şeridinden, Assos'tan. Troya'da, gözcü kulelerinin dibinde uyudular. Mayınlı tarlalardan yürüdüler mangalar halinde. Tirşe gözlerinde şafaklar söktü, güneşler doğdu battı. Siluetleri aynamıza düştü

Kum. Ot evler. Ayağımıza takılan çam berçenekleri,. Gövdelerimizi âdeta sürüklüyoruz ayak izlerinden, kendi ayak izlerimizden. Çanlar, çıngıraklar taşıyoruz yoldaşlarımızın yaralı sesine, soruların belirsizliğine. Mikail, hey Mikail! Yollarda temennaya duruyoruz. Ahab, hey Ahab! Önlerinde diz çöküyoruz, yalvarıyoruz bizi de yüklemeleri için koca karınlı gemilerine

Siluetleri aynamıza düştü

... havass,
havra,
havariç. Şafak söktü

Yolumuz uzun, zamanımız dar, yüreğimiz daha da dar. Hızla pipolarımızı dolduruyor, saçlarımızı bantlıyor, korsan masklarımızı kuşanıyoruz. Ateşin, gecenin içinden koşar adım koyuluyoruz denizkızlarının oynaştığı Düş Ülkesi'ne. Acı duymuyoruz, hayır

acı duymuyoruz

acı duymuyoruz

XWEBÛN

Dalgın, yürürken Ağrı'da Murad havzasında
ayağıma takılır tarihin tahta bacağı,
kar çiçekleriyle örtülü bu dağ yamacında
içimi burkar yere düşürülmüş bir halk sancağı.

PÎR SULTAN'A TUYUĞ

Asıldık ak köynekli seher yelinde bir sabah
Abdal gönlüm, görklü Sultan'ım, dilimin Pîr'i
ölüyü diri gördük külüng seslerinde ham demiri
evvel ebed insan adına lâ ilâhâ illallah!

Söyle Gölgen de Gitsin

1. Baskı: Ekin Yayınları, 1993

ŞİİRİN VE YÜREĞİN TARİHİNİ YAZMAYI DENEYENLERE

Trabzanlara yaslanıp şarkı söylüyor bir kadın
anlayamadığım tuhaf bir dille ve ivmeyle.

Kuru yapraklar savruluyor ıssız yamaçlara yukarı
tansökümü öpüşüyor şehir surlarıyla ansızın.

Ayaz mı, yoksa ilkyaz mı içimi acıtan böyle;
nedendir şu mememin altındaki anlamsız ağrı?

Kırgın, minareye tırmanan bir müezzin gibi dalgın
yürüyorum gece yarılarının geç hüznüyle.

Ah, nerde göğü martılarla dolu limanı aşkın
nerde gençliğimi evlad edinen mahir Tanrı?

Bir kadın şarkı söylüyor devrişip rüzgârı
farkında olmadan mülteci yalnızlığıma alnını dayayıp.

Sokaklar bomboş, terkedilmiş tüm mahalle;
tedirginlik sinmiş evlere o keşiş yüzüyle.

Azizeler koşarak çıkıyor merdivenlerini eski manastırın,
avlusunda yuvarlanışını duyuyorum bakır çanının.

Ufka bir yıldız akıyor, kirpiklerim düğümleniyor
şakaklarıma sıvaşan ışının külleriyle.

İlâhiler yankılanıyor aklımda, dualar okunuyor;
ümmed hıncıyla yüreğime gömüyor hançerini bâtın.

Bir kadın şarkı söylüyor yaralı sesiyle,
sesime kazıyorum kadını Türk dili Fars dili Arap diliyle.

Kitapların balkonundan başka bir şey değilse cennet
ummanında bencileyin bir muamma vardır elbet.

Kayalar yuvarlanıyor, çiriş otları gürültüyle büyüyor;
bir cırcırböceği önüme düşüyor omuzunda liriyle.

Yağmur başlıyor birden, org melekleri uçuşuyor;
ellerime dokunuyor sevda remilli bir cinayet!

Sular aydınlanıyor giderek, epriyor kutsal yangın;
keder, örtüyor günün üzerini imam cübbesiyle.

İnanla ve hicrânla şarkı söylüyor bir kadın
telleri birer birer kırılıyor inleyen kemanının.

Yollar puslanıyor, ikona kuşları palazlanıyor,
mermer kaldırımlar buğulanıyor çiy taneleriyle.

Perdeler çekilmiş, kapılar sürgülü, bahçe duvarları yıkık,
soluk alışı duyuluyor fidanlıktaki sarnıcın.

Yürüyorum nehir boyunca dudaklarımda bir ıslık,
sanki alınyazım beni çağırıyor kuğuran sesiyle.

İsa mı diriliyor? yoksa Golgotha o yana mı devriliyor;
birden cümle mumları sönüyor göksel mihrabımın!

Samanyoluna yaslanıp şarkı söylüyor bir kadın
dul bir sevinçle ve gücenik sevgiyle.

Ay doğuyor, ümidin yıkık kuleleri doğruluyor;
mayın tarlalarına dönüşüyor acının sınırı.

Bir pembe bulut oluyor zafer, eğilip yüzünü yalıyor
âşık meydanlarında terkedilen yüce sabrın.

Bir kadın şarkı söylüyor dervişip rüzgârı
rüzgârlı uçurumlardan yalnızlığıma alnını dayayıp.

Şiirinin ve yüreğinin tarihi yazmayı deneyenleriyle
hayat böyle güleç iken ağlamak gerçekten ayıp!

I.

YÂRİM BİR STEP KURDUDUR
(Şiirin Doğuşu)

Şiir bir çimen yaprağıdır
ben bir sığırtmaç.

Karanlığın nefesidir Şiir
yarasanın sesi.

Yüreğimde bir yıldız uyur
ağlar uyanınca
birer reçine damlasıdır kirpiklerinden süzülen
tutuşur.

Şiir lâcivert bir gökyüzü
ben bir turaç.

Sözcük ne renktir bilemem
dilim ne renktir.

Yârim bir kuğudur
göl kıyısınca
kuğurur
hasetten eririm o kuğurunca.

Çavdarın çiçeklenmesidir Şiir
karıncanın ayaklanması.

Yüzüm ne renktir bilemem
dilim ne renktir.

Yârim bir step kurdudur
ben bir karaca
sıradağlar ardım sıra gelir
o uluyunca.

Dirimin fısıltısıdır Şiir
ölümün yası.

DUR SAÇLARINI TARAYAYIM

1

Gitme! yıldızlara anlatalım acılarımızı.
Gitme! ay
boyamaz sokakları böyle
her zaman.

Gitme! ak badanalı duvar
yıkılır geceleri,
ay sesimizi alır kaçar.

Her şey sürekli değil.

Sevda rehinemiz yaban at
döner geri meralara,
dizimizi aşan gelintaçları
bize küser.

2

(Bir kayanın duldasına tünemiş ıslak bir serçe gibi kaldım
bıraktığın yerde;
güneşte, susuz bir küp gibi.
Sensiz ne bir zeytin ağacıyım, ne rüzgârın kırıp önüne kattığı
bir erik dalı.
Şu dağın yamacında tutuşan şafak değil artık, yanan benim
yüreğim...
Şu uzayıp yiten yol, benim kemiklerimle döşendi ayak uçlarına
dek.
Önündeki şu zifir şose
koparılıp atılan bir nergise dönen yüzümün rengi,
"güle güle" diyemeyeceğim sana;
eteklerindeki nar lekeleri yıkamakla gitmez
yıkamakla gitmez sevgiyle adanan alın teri.
Al götür istediğin yere
dibini acıyla doldurduğun bu çiçek; bildiğin o çiçek değil
artık.)

3

Gitme! sürülmemiş bir tarla
kuşları göçmüş bir meşe korusu
neye yarar?

Gitme! ot bürümüş bir bostanı
ben ne yapayım?

Gitme! sensiz şu hayat şu dünya
zindana döner.

Her şey sürekli değil.

Siyah lekeler kaplar ufku, asla sabah olmaz
çoraklaşır ova
tükenir âşık güvercinlerin ırkı
bizim yüzümüzden.

4

Yıldızlı ve aysızdı gökyüzü. Issızdı
nal sesleriyle sarsılan gece.

Şöyle düşündüm: "Çan çalmıyor–
bu gece çobanlarını yazmalıyım".

Kırağı, ak darı püskülüne benzeyen toprağı
örtüyor usulca.

Seher, kuytu bir körfezin üzerinde
açıyor mavi gözlerini.

Çimen yapraklarında çiy. Koyun sürüleri
iniyor pembe bir yamaçtan.

Çiriş otlarıyla kaplı bir kayalık aşağısı.

Dur saçlarını tarayayım,
dur saçlarını tarayayım,
dur saçlarını tarayayım!

SOL MEMEMİN ALTINDAKİ...

Kalbim, kuşatılmış yalnızlığım benim!
Su bulanır dokununca
ay karalır
is içinde dağılır ellerim,
gökyüzü tunca döner yıldızları ayıklanınca
toprak bakırlaşır.
Kalbim, kuşatılmış yalnızlığım benim!
Gül susar bülbülü ağlayınca
içim acır,
telâşla dolanır bedenimi gözlerim,
menzili boyunca
deşilmiştir sol mememin altı
talan edilmiştir,
yerinde senden bir uğultu duyumsarın anca
ey kalbim.

Şoseden bir atlı geçiyor, terkisinde boş bir çuval. Ey yonca, yaprağındaki çiy tanelerine eğilen genç bir çiftçi değil, doğanın gizini koynunda taşıyan yaşlı bir ermiş gibiyim! Şoseden bir atlı daha geçiyor, terkisinde bir çuval düş. Ey karınca, eşiğindeki ayak iziyim! Buruk bir gülümseme,yankıyan bir fısıltı, gizli bir çırpınış. Dilsiz cırcırböceklerinin ümidiyim sesim güneşe karışınca,

ey kalbim.

SEVDA DİYE BİR ŞEY

Altın bir bukağısın ayaklarımda
durgun nehirlere batırılmış zincir,
bir güneş taşısın geçtiğim yollara dikilmiş
zifir gecelere atılmış maytap,
bir aşiret beratısın üstünde sûretim basılı
hayta kalbime emanet edilmiş cevahir,
kekre bir gülüşsün dudaklarımda
alevle ve gözyaşıyla karılmış şarap,
bir bengisu kaynağısın kimliğimi ararken bulduğum
kaplan sütü tadında zehir,
devlet arması koparılmış bir zafer tacısın
küle ve tuza banılmış sevda.

SENİN YERİNE
YAVRULU GEYİKLER VE TERLİ ATLAR
GELİR KIBLEDEN...

Kar çiçekleri fışkırır göğsümden
kökleri kalbime sarılı. Ay büyürken
geyikler iner ovaya,
nehir boyuna avlanmaya çıkar
bir asena. Seni düşünürken
gözlerim uyku tutmaz,
baykuş sesleriyle göğ uçurumlar uğuldar
pusarık vadiler. Şafak sökerken
atlar dolar avluya,
sağ omuzuma hüma kuşları konar kalkar
sol omuzuma anka. Seni düşünürken
gözlerim uyku tutmaz,
yıldızlar kayar gecenin eteklerinden
kıbleye. Kumsalda denizkızları ağlar
yakamozlar ağar kirpiklerindeki karaltıya,
kızıl tüllere bürünür sarmal yollar
ufkun ardı. Seni düşünürken
gözlerim uyku tutmaz,
başını kaldırır makûs talihimdeki ejder
zehrini kanımla karar. Bulutlar kaynar
bir maviye çalar gök bir sarıya,
çığlıklar gelir metruk fener kulesinden
zincir şakırtıları. Zaman akar
gözlerim uyku tutmaz,
kan çiçekleri fışkırır göğsümden
sen geri dönünceye kadar!

YALNAYAK VE TELÂŞLI BİR YÜREKLE

Çıplak ayaklarını dalar çakırdikenleri,
kanatır yüreğini yaban gece,
sinsi yalnızlıkların soğuk demiri
küs gittiğin yollara gömülünce.

Yüzün solar telâştan ve ayazdan
çiy taneleri buza dönüşür,
yarasalar alır kaçar bohçanı elinden,
rüzgâr seni hendeklere düşürür.

Ay yok. Uzakta yıldızlar. Dön geri
korkarsın tek başına, arkadaşsız.
Ateşböceği kanatlarından bereler ördüm sana
dön geri, dön geri küçük kız.

KÜLLERİ EŞELEMEK

İçimi ezer delice bir cesaret
görünmez bir el kilitler kapılarımı,
miskinliğimden değil bu minnet
çaresizim seni sevdiğimi söyleyemem.

Dilsizim.

Çırpınmayı bile unutmuş bir serçe
gibi saklarım göğsüme kanatlarımı,
kadınlığın böyle karşıma dikeldikçe
utanırım seni sevdiğimi söyleyemem.

Dilsizim.

Bilinç denen şey şeffaf bir hançer
her gece deşer yaramı,
yıllar divâne ömrümden zulümle geçer
halsizim seni sevdiğimi söyleyemem.

Dilsizim.

Eski yalnızlıklardır soframdaki nicedir
hayatla katlayamam yorgun yaşımı,
büyük aşklar hep gecikmeli gelir
garibim seni sevdiğimi söyleyemem.

Dilsizim.

Erken geldin dünyaya, benden önce
benden önce koştun yollarımı,
şu ince yağmur dinince
gideceğim seni sevdiğimi söyleyemem.

Misafirim.

AŞK VE ADALET İÇİN

I

Aşkın zorba yasasını buldum sonra
o mülteci yalnızlığı
ölüme dudak büküşünü âsi kanın
o kızıl aydınlığı
kırılmış tuz kristalini tirşe yıldızların
yıldız gerdanlığını ayın
bayrağını buldum meydan okumanın
sınır taşlarını acının.

Aşkın zorba yasasını buldum sonra
büyük umutsuzluğu
sis kokusunu o dar sokağın
hayatla ölüm arasındaki aşılmaz uzaklığı
mücevher kutusunu sabahın
o arkaik çığlığı
haritasını buldum Kayıp Ülke'nin
tarihini azabın.

Ben, toprağa mahkûm bir çiftçi.
Ben, kalbi mühürlü bir çoban
çığ tutmuş hasrete, kadim belâya.

II

Peşmergeler uykuya dalar sedir ağaçlarının altında, silâhları kucaklarında. Çimento yüklü kamyonlar geçer kanyonlardan, uçurum kıyılarından. Yanan şehirlere bakar bir Bedevî, gözlerinde mavi bir yıldız billûrlaşır. Köprüler havaya uçar, deve sürüleri kumullara dağılır, hurma bahçeleri kül olur bir anda. Cehenneme döner Irak, İran.

Dudaklarında kıpır kıpır *Mem û Zîn*
üç Kürt cıgara içer ufka çömelip...

III

Ulu nehirler su vermez bana. Vermesin.
Pıhtılaştı kırbamdaki şarap alnımdaki çiy
buzlandı soframdaki pekmez ufkumdaki serap
küflendi ambarımdaki tahıl kalbimdeki hınç
yosun bağladı kanıma karışan ne vardıysa
sen dahil.

Yüce dağlar geçit vermez bana. Vermesin.
Kısrak sürülerim iki misli döner yılkıdan
yağmurlara karışır ekin tarlalarımın buğusu
bencileyin bir çiftçinin kalbindeki endişe
ne olabilir ki nice yıllar sonra tufandan
sen hariç.

IV

Mem bir sınamadır Ehmedê Xanî'nin kelâmında
Zîn sabır ve sadakat,
toprağı bol olsun aşk uğruna kırılan başlarının.
Fakat bir gözyaşı pıhtısıdır anca kâinatta muhayyel hayat
yanında mu'tad şavkının.

(Asya ülkesidir at sırtında doğan halkların
ilk cemre ayında.)

Şavkının yansımalarında
sular şekillenir.
Şavkının yansımalarında
ay gölgelenir
rengârenk flamalar asılır şerefelerine minarelerin.

(Asya ülkesidir at sırtında doğan halkların
ilk cemre ayında.)

V

Suyun şavkından doğduk, göğün yahşi sûretinden
ve büyüdük o gizemli uğultuda.
Seviştik, yasla ve sevinçle sınadık kalbimizi
ve çoğaldık o hilâl ihtişamında. *Ey yoldaşlar*
çifte hamaklar asın kayınlara yaylalarda
çifte kayıklar bağlayın iskelelere limanlarda.
Yürüdük incir kozalakları sütlenmeden, tökezledik
yürüdük asmalara nişan düşmeden, yıkıldık
ve yenildik daha ilk kavgada. *Ey düşmanlar*
şan olsun size göğsümüzdeki yaralar!

VI

Rüzgârla dolsa iç gömleğim,
kum yerine yıldız taşısa çağanozlar,
çağlar bana verse yaşını,
yıkılmış kalelere geri çekilse bayraklar
yaralı kalbim gene kanmaz.

Dirilse elimi tutsa Hüsrev
göğsünde Şirin omuzunda külüng,
dünya bahçem olsa
küheylânım ayakbileği kırık simurg
yaralı kalbim gene kanmaz.

Göller deniz olsa
kurutulmuş defne yaprakları lâcivert orman,
gece gün'e devrilse,
nefesim boran olsa vadilere savrulan
yaralı kalbim gene kanmaz.

Çocuk olsa Kawa ya da Dede Korkut
ovalarda çift sürse Keykâvus
hiç uyanmasa Ashâb-ı Kehf
gene yalnızlıklar kalır geride
gene yalnızlıklar kalır geride
gene yalnızlıklar kalır geride.

VII

Otlar büyür karanlıkta, geceleyin: çıtırtıları arasında ateşböceklerinin: göğün atlas perdesinin turuncu desenlerinin sarmalında. Solgun yüzün bir felâket haberi gibi düşer aklıma, ellerime siner güvercinlerinin aklığı. Paslanır bileklerime çaktığın mıh, kasıklarıma sapladığın ok. Fakat, kalbim hâlâ umursamaz beni. *Orda, karanfil ve asmagülleri dikili haraların tarhlarında.* Suyu kuğulardan görünmeyen birer nehir olur gözlerim, göğsündeki süt gözeleri. Suyu çay ve tütün yapraklarıyla örtülü birer göl olur kuluncumdaki hançer izi, karnındaki çukurluk. Fakat, kalbim hâlâ umursamaz beni. *Orada, o sisli kıyıda ve o eski limanda.* Yıldızlar yer değiştirir, tozarır ufka giden yollar, kanımı zehirler koynumdaki akrep. *İşte orda,* zaman durur sana dokunduğumda.

VIII

Çitsiz narenciye bahçelerine savrulan bâtınî gazel
sürüklenir Babaîlerin ipe çekildiği bir ıssız ikindiye,
gurbet ezanlarıyla dolar kalbim.
Bir kül denizine gömülürken küflü kitapların sayfaları,
kurtlanan yarama yapışır tel tel
zifir saçlarından esen kuzey rüzgârı.
Kadersizim benim! Sahibsiz toprağım! Garibim:
– Göbeğini kılıçla kesti bir vak'anüvis!
– Lâcivert kâinata astı gömleğini Pîri Reis,
tutuştu çakmaktaşına çakılan kav
koptu kıyamet. Dicle'nin yüzündeki çim
köklendi Fırat'ın taşındığı kumullara sürüp içimizdeki hârı,
döllendi koynumdaki yediveren tav.
Kurdioy gözlerine sürmeler çekeyim gel
yıkayım yeryüzüyle arandaki kahhar duvarı.
Şarkıların dağlarımın boranıdır benim
sar döşeğimi artık, sars beni yekineyim.

Seni böyle umarsız kor da gider miyim
'bir gün bayraklarımızla döneceğiz' diye,
acıların bir çavlandır çekerim sineye
gözüm tetikte beklerim bu uğultuda her daim.

IX

Çamların altından geçiyorum ladinlerin arasından
dağlar hissetsin diye gövdemi.
Suriye taraflarına yüzümü dönüp
bir de Osmanlı verasetiyle sınıyorum kalbimi.

Orada tapulu mülküm var hâlâ, Halep'te.
Şam'da kuzenlerim var, asker.
Bir kurşun atımıdır Hatay'la Homs arası
kardeşlerim Bekaa'da beni bekler.

X

Bir asena sesisin
güneş doğarkenki.
Çıngısın eşelendikçe küller
yüzüme sıçrayan.
Bir kaplan tırnağısın
etime gömülü.
Bir tütün yaprağısın
yarama yapışmış.
Bir matara pekmez
bir çamçak şarap
bir avuç kavrulmuş mısır
gibisin. Şer ve rızk yoldaşımsın
yollar uzadıkça.

SUNU

Penceremin pervazına tünemiş bir puhu bana bakar
siluetimden çok gözlerimin karanlığına bakar.

ZALA

Koşarak geçtik granit kemerlerin altından, ve yalnayak. Panayırdan, siyaset meydanından, acıdan. Yüzünde ıhlamur kokusu, saçların su. Yalnayak geçtik kireç aydınlığının akıntısından, ve koşarak. Bir kırlangıç bize bakıyordu uyuya kaldığı kalenin burcundan. Bir çiy tanesi bize bakıyordu otların arasından uzatıp başını. Elinde ney, elinde ney ve tambur. Sen de bilmiyordun bunları nereye sığıştıracağını. Buhur, semah yıldızı, çan. Sen de bilmiyordun bunları yüreğinin hangi mülteci telâşının hangi sırça ambarında saklayacağını, hem de semah yıldızını karaltmadan.

O zaman biz neydik ki daha
biraz öfke biraz ümid.
O zaman biz neydik ki daha
ümid, yalnızca ümid.

Yalnayak geçtik mermer kaldırımlardan, kır çiçekleri ve yabançilekleri dikilmiş tarhlardan. Koşarak geçtik üzerine besmele yazılı bir pirinç tanesinin alnacından, bir demirci dükkânının demir kızıltısından, bir serap çavlanından. Koşarak geçtik kırımdan, filizkıran fırtınasından, sehpadan.

Gözlerinin buğusuyla öp ağzımdan
ört üzerimi kanının sıcaklığıyla,
imgelem atlarımı çayırlara sal
yıksınlar düş ülkemin lâcivert surlarını.

Al beni bu deniz ufkundan!

Al beni bu deniz ufkundan!

Bir step şamdanıydı gözlerin, bir âşıkane tufan. Binlerce gül goncası birden açılırdı yürüdüğün yolda. İpek fistanın akardı sırtından. Bakır ve linyit filizleri fışkırırdı avuçlarında. Sessizce bir bulut geçerdi alnından. Büyürdü ay, büyürdü ay kanayan ve ağlayan lâlelerin arasında. Bir aşiret töresiydin sen, bir kırık hançer. Bir Türkmen ilâhisiydin sen, bir çığlık. Yalnızlıklar deprem uğultularıyla karılırdı aklında. Öfke senden alırdı rengini, ve hınç. Samanyolu yıvışarak sağılırdı sağ kuluncundan. Hınç senden alırdı rengini, ve sevda. Gökçe şahinler uçuşurdu defne tacının aylasında. Sevda senden alırdı rengini, ve ümid.

O zaman biz neydik ki daha.

AZER

Sus, sesin yankır kayalıklarda. Şahinler akar ovaya işaret parmağımın arkasından. Suların rengine karışır yarpuz kokusu. Ay tutulur, ay ve güneş tutulur. Karanlığa ve aydınlığa bulanır yıldızların mor korusu. Kargışlar çoğalır lâl bakışlarında. Omuzuna tüner atmacalar ve akbabalar. Avcı papağının kırmızı altını süzülür şakaklarından. Kanın bir uğultudur, kanın çığ tutmuş hasretlerin bir uğultusudur. Sus, sesin yankılanır kayalıklarda. Yüreğinin çarpıntısı gelir uzak yollardan.

Çağırsan ardın sıra gelir Tienşan
gelir ayaklarına dolanır Kaşgar
varsan dayansan kapısına a balam
yâran ele vermez seni.

Sallasan kırk gün uyur Azerbaycan
kırk gün sonra uyanır Hazar
varsan sığınsan koynuna a balam
şîran ele vermez seni.

Arkadaşlar bizi bekler denizde ve karada. Vakit geçmek bilmez, sular mayalanır mataralarda. Ağırlaşır kirpiklerinde ecel uykusu. Vakit geçmek bilmez, denizin lâcivert köklerine dağılır toprağın iç dokusu. Maviye çalar ellerinin yosun kokusu. Kararlır ufkun kırçıl buğusu. Gözlerinin sis büklerinden nehirler kaynar, yıldırımlar ağar. Öfke ve ümid griye çalar. Arkadaşlar bizi bekler denizde ve karada. Kıyıda bağlı durur gemiler ve atlar, o sarp kıyıda ve o yağmurlu kasabada.

Koynumda taşıdım tirşe yıldızları
çalınmışlar gibi bir hârlı ufuktan.
Ölüm ki, bekler beni kapıda
dolanıp çıktım dışarıya eski bir mazgaldan.

Yollar boyunca arkama aldım rüzgârı
aştım mayın tarlalarını bir serçe kanadında.
Sansar tuzağıydı zaten karakollar
göçebe atalarımın iskân haritasında.

Hadi! durma! ayır tohumu samandan.
Yanardağların ağzını örerken kırağı
ulurken karlı vadilerde zemheri çıngırağı
al hisseni, al ve git buradan.

Aşk simli bir lekedir bağrımda
o, şanla göğsümde taşıdığım ağrı.
İzim yoktur, menzilim kayıp
onsuz geçemem artık onca alevden sınırı.

KONCAY

Yıkılırım bu sakat bacakla iki yanardağ arasında sıkışır kalırım. Göğsüm ezilir aklıma yuvarlanan kaya parçalarıyla, yüreğim yarılır. Senin hıçkırıklarınla sarsılır lâv yatakları, küller ve alevler ovalara saçılır. Artık o kadar acıyı denizler bile almaz. Bilinç çelikleşip ateşle sınansa da kanım buzlanır. Tozar ufka yalnızlıklar ve neftî ayaz. Ağlama, ağlama dayanamam.

Gözlerinde Sabah Yıldızı, gözlerin Gece.

Kumsalında emeklediğin nehir kurur yoksa, yürüdüğün patikalar kaybolur, çiçek açmaz diktiğin nar ağaçları. Ceylanlar su içmeye inmez pınarlara bir daha, keçilerin yabanıllaşır. Azad ettiğin bülbüller susar ebediyen, posta güvercinlerin güzergâhını şaşırır. Ağlama, ağlama dayanamam.

Kazan şehri bir seraptır senin için
Volga ve Don kıyıları hayal...

Kıvırcık saçlarına kar kokusu sinmiş
yüzün ve yüz kıvrımların lâ'l.

Çırpınan bir keman sesi, kırılan bir yay. Sıçrayan bir pars, karanlığa dağılan bir kükreme. Yaralı bir sincabın uçuruma kendiliğinden atılışı. Gözlerinde uzun bir sessizlik, gözlerin Gece. Okuyamadığım bir duman işareti.

İpekli bir seccade
gibi açılır önümde
kutluğ sabah,
binlerce mum
gökyüzüne asılı bir avizede
yanar
gibi doğar güneş.

Kuşluk vakti dünyaya geldin. *İlk çığlığın bir yemine benzer, işte verdiğin söz.* Çinke taşıyla kesildi göbeğin. *Yumulu avucundaki alâmet bir hançere benzer, işte 'mucip sebebin'.* Geyik derisiyle ben sardım seni. Yenilgimize avunç oldun, sürgünümüzde çare. Göçebe yazgımızın memesiyle ben emzirdim seni. Ey bilincimin keder yavrusu, bak, atın çekirge sesleriyle örtülü bayırlara savruluyor!

Dayanamam seni ağlarken görmeye.

EZO

Ateş olsam ocağında, hârlı. Su olsam mataranda, bengi. Kara bir bulut olsam koynunda terinle ağarsam. Hançer olsam kuşağında, sustalı. Tüfek olsam omuzunda, çift taraklı. Her daim mevcud olsam aklında seninle yaşlansam.

Akşamdı, eflâtun bir akşam.
Pencereden baktım dışarıya
uzak dağlara kar yağıyordu,
patikalara, Ağrı'ya.

Aras gökyüzü kadar yakınımdaydı, akıyordu.
Kar serpintileriyle sildim yüzünü
ısıttım ellerini avuçlarıma alıp
o zaman farkettim işte fotoğrafına sinmiş o onulmaz hüznü.

Bir puhu ötüyor bataklık tarafından, sesi öyle tanıdık ki. Ovaya yıldızlar sarkıyor meşelerin buz sarkıtlarından. Çakallar pavlıyor puslu vadilerden, sesleri öyle yabanıl ve ürkütücü ki. Şer pusuda seni bekliyor.

Bin desem binemezsin çıplak ata bir sıçramada. İn desem inemezsin yamaçlardan bir koşu. Yekin desem silkinip kalkamazsın mahmur anında. Seni nasıl korumalı a çocuk! İnsaf olmaz insan avcılarında. Aladağlar ağarmadan seni nasıl kaçırmalı!

Bir kamyon bile geçmez zemheri ayında buralardan. Kepeneğini al sırtına, heybeni. Kanyon boyunca yürü, ışıklandırıldı bıldır. Candarmalardan uzak dur, karakollardan. Başını dik tut, yüreğini berk. Hayır, beni çıkar aklından!

Matarayı pekmezle doldur, tulumları suyla. İyi, bir çamçak da şarap koy. Sana nereden geldi bu evcimenlik bilmem. Büyümüşsün görmeyeli. Nasıl da buğulanıyor gözlerindeki nem. Yüzün tıpkı anneninkine benziyor.

(Simya ne demek midir? Hiç. Sabrın ve direncin ilmini topraktan öğrendik, toprağın ilmini sarp yollardan. Bilgelik ne demek midir? Hiç. Biz değiliz benliğini aşktan ve acıdan yalıtan.)

Saçlarını önüme dök, bir kez daha öreyim. Kucakla beni, kollarının yazgımla kenetlendiğini hissedeyim. Bir şeyler söyle, ağzındaki polenleri uçuşurken göreyim. Öp göğsümdeki yara izinden a çocuk, beni anımsarsın bunaldığında.

ELİF

Bir eşkıya kasidesidir o. Bir sevinç bereketidir o. Bir nar şerbetidir kederli alnına dökülmüş zülfünün barut kokusuyla karılan. Bir gül demetidir yanına anca ölümlerle varılan. Bir hınç nöbetidir nevruz arifesinde.

Aşktır bağrımızdaki nefes
nefsimizdeki çoğul şiir.
Aşktır ağzımızdaki sedef
İmrü'l Kays'ı okumadan önce
Mekke ve Medine'den satın aldığımız lir
o lirik tekbir
o aysız gece.

Kırılan bir karanfil çığlığıyla irkilir. Vakit geçtir, bir heykel gürültüyle devrilir gönüller ülkesinde. Gönül ülkesi kuşatılmış bir sessizliktir. Ümid, hayatı ipek bir şelfe gibi cesaretinin üzerine örtenlerle birliktedir. Sesiyle aynı beşiktedir kendi sesinde. Nefesiyle öper ıslak steplerin ay uğultusundan ibaret anıtı –adına *aşk* denen anıtı.

Horasan'dan ne kaldı bize,
bir rahle
bir lahid.
Horasan'dan ne kaldı bize
ey zahid?

Buzun üstünde bir mum: ay. Babil tanrılarının Karacadağ patikalarında unuttuğu kırık araba tekerleği: ay. Korkak bir gülümseme: ay. Süt tası: ay. Bir şeffaf düğme: ay. Suya düşmüş ak papak: ay. Bir damla çiy: ay. Mor kütle (yüzdeki çürük): ay. Göçük bulut ülkesinin kıl çadırına sığınan ermiş: ay. Bir kabîle reisinin pazubendindeki işaret: ay. Daha çatılmamış darağacının ücretsiz bekçisi: ay. Kalaylı sahan: ay. Kasnaksız tef: ay. Ölü yuyucularının börklerine konan kelebek: ay. Bakır kelebek: ay.

Kızıl bir şayaktır tan
bir kadife lekesidir,
hecin develeri gibi dağılır ovalara ağırdan
ağırdan.

GÖĞSÜMDEKİ DÖVME İÇİN ESKİZLER

1. Bencileyin Gayda çalan

Kuşlar uçuşur bataklığın kamış korusunda
ıssızlığında yüreğimin
eski zaman şarkılarını anıştırır hüznü
bağdaş kurup göl kıyısında
bencileyin gayda çalan o yaşlı askerin.

2. Tafta Bir Uykudan Sonra

Zaman ilerliyor titrek bir ışıltıyla
hışıltıyla kapanıyor güllerin yaprakları.
"Uyan," diye bağırıyor dostum arı
sağır kulağımdan beynime dağılıyor tatlı bir ağrı,
uyanıyorum derin ve tafta bir uykudan.
"Hadi kalk," diyor dostum karınca da
"ayışığı kucaklamakta çoktan bayırı!"
Kalkıp düşüyorum yola yüzümü yıkamadan
âşık bir yürek ve âşıkane bin telâşla
sana doğru, sarp vadilerden yukarı.

3. Vakit Gecedir

Ayışığı dökülüyor omuzlarından, vakit gecedir,
aydınlığa ve karanlığa bulanıyor Zaman.
Rüzgâr savuruyor yüzüme saçlarını
kendimi alamıyorum bakışlarının mor ışınlarından.

4. Uçurum Kıyılarında

Tutuştur dünyayı öpüşlerinin mavi ateşiyle, ve söndür
dağ rüzgârının sonsuz yangınını,
beyninndeki zehir gövdeme yayılmadan
yüreğimdeki yaraları sihirli flütünün sesiyle dağla;
iğdiş edilmiş atlar gibi
uçurum kıyılarında dolaşsın Azrail.
Bir ormandan daha gür
gürbüz çocuklarla
bana verdiğinden uzun kılayım yaşını
mümtaz topraklarından
daha bereketli.

5. Elini Ver Bana

Elini bana ver, lekesiz göğünü gözlerinin;
büyük erincini ver bana.
Ay ve hasat şenliklerinin uğultusunu
bal tortusunu kovanın
âsi gençliğinin yabanıl onurunu
büyük erincini ver bana.

6. Karlı Alev

Parmaklarından gövdeme yayılıyor şavkının karanlığı,
çoraklaşıyor dudaklarının dokunduğu yerler,
kireç taşları atılıyor göz çukurlarıma, seni kaybediyorum.
Avuçlarımdan bir timsah kayıyor,
derime yapışıyor nehir balıkçılarının ağı,
yüzüme su kristalleri yuvarlanıyor, su kirpileri sıçrıyor
üşüyorum. Senin cehenneminde üşüyorum;
erimiyor öpüşlerindeki karlı alev, kanımdaki buzdağı.

7. Bir Güvercin Teleği

Ölüm gelir
çiçek açar bir portakal ağacı
ve gider.
Nefesinin ıslaklığı kalır gövdemde
bir serinlik
bir ürperti
polenlerinin derimin üzerinde uçuşmasından
bir güvercin teleği.
Ölüm gelir
at kişnemeleriyle dolar yüreğim
ve gider.
Kirpiklerinden öperim
dokunurum gözlerine
sesin ışır
dudaklarımda bir kelebek konması
bir karıncanın dolaşması kemiklerimde
bir yaban arısının iniltisi
omuzlarının eğiminde
soyunurken siyah benekli kadife teninde.

Dirilirim.

8. Yüzüne Eğilince

Eğilince, kayar omuzumdan ceketim.
Eğilince, yaramı örter rüzgârın yelesi.
Çimenler fışkırır yüzüne eğilince
kanımı köpürtür memelerine yürüyen sütün ürpertisi.

Morarır dudağının kıyısındaki çizgi, karalır.
Yaslı gecelerimi dökerim gözlerindeki erince.
Tutuşur arpa tarlaları, ve etim,
imgelem atlarım haralarını terketmeden önce.

9. Av Dönüşü

Kuşların cıvıltıları kalır orada, ormanda.
Yırtılan postallarımız kalır orada.
Kayıp arkadaşlarımızın zarfı pullanmış mektupları
uçuşu atmacaların
şahinlerin gökteki mahzun duruşu
avcı yüreğim kalır orada.

10. Âsi Bir Çocuksun Hâlâ

Memelerin mintanından taşar, utanırsın.
Utanırsın kalçalarının bükey çizgilerinden.
Çocuksun hâlâ etekleri nar lekeli
belli tedirginliğinden ve ürkek yüzünden.

İnce bilekli âsi bir çocuksun sen.
Yıldızlar ulur gözlerindeki parıltıda,
gülüşüne benzeyen hayıt çiçekleri
solar benzindeki uçuk karaltıda.

Nehirler seni bilmez, sen gölleri...
Denizkızları kardeşin değil, deniz ülken...
Fakat, yedi iklim beş kıt'a
yuvarlanır imgelemindeki uç vadilerden.

11. Issızlığın Şatosu

Yan yana yatıyoruz seninle
bir vadide, çok uzakta beşerî hayattan.
Bir nehir gürültüyle akıyor
ikimizin arasından.
Gece çiçekleri açıyor yapraklarını
boylanıyor güneşle.
Aynı anda bakıyoruz ikimiz de aynı mazgaldan;
nehir ovaya sürüklüyor seni,
ben kalıyorum yine kendimle.
Koşarak uzaklaşıyorum sonra o yıkık manastırdan
o ıssızlığın şatosundan.

12. Anca Zulüm Sana Yakışır

Gidiyorsun. Araban rüzgârla yarışır
böyle dor atlar koşuluyken. Git.
Nal sesleri ve kırbaç ıslığı dağ kuytularında yankır
dönüp bakma geriye!

Gidiyorsun. Anca zulüm sana yakışır
o yüreğin göğsündeyken. Git.
Dingil gıcırdar hamayıl tere batar kolan ıslanır
dönüp bakma geriye!

13. Âşık Cırcırböceği

Ay doğarken uyanırım
gözlerimi kamaştırır ışığı,
flütümü kapar kapmaz
koşarım bayır aşağı.

Ay büyürken uyanırım
yürürüm ıslak çimenlerde,
yıldızların kıpırdanışları
ürpertiler bırakır içimde.

14. Yollar Boyunca Kanayan...

Aşkın rüzgârıydı gövdemi ıssız kumsala atan!
(Aşkın rüzgârıydı sürükleyip tuzluya
tenimi tuz kayalarının beyaz lâvlarına bulayan,
kırılgan yollar boyunca kanayan dolunaya
göğsümdeki dövmelerden süt sağan.)

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, I

Kumsalda, ucuz brandadan bir hamakta,
ejder sûretinde uyandım sabahleyin.
Bütün insancıl kaygılardan uzakta
seyrettim sudaki muhteşem aksimi.
Başka ne gibi naif düşünceleri olabilir
bencileyin tarihöncesi bir sürüngenin
diyerek daldım akşamleyin kulübelerine azizelerin
ve bâkire deniz perilerinin.
Şiddetiyle sarsıldım kalbimdeki zelzelenin,
fakat tekrar bir hamamböceğine dönüşmemek için
sınırları silinmiş *marjinal* hayatta,
sözlerine tıkadım kulaklarımı sözde kâşiflerin.
Kavafis'in, Pavese'nin, Selim İleri'nin,
senin, özellikle senin.....

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, II

Ağlıyordun. Sessizce ağlıyordun. Sessizliğin mel'un tarihçisi Hüseyin Ferhad gözyaşlarına dokundu kırık parmağıyla. Benzin soldu. Ufaldı vücudun. Akdeniz kuğurdu. Ne de olsa anayurdundu. Akdeniz kuduz kuğular gibi kuğurdu, seni rahmine geri çağırıyordu. Benim yapabileceğim hiçbir şey yoktu, biliyordun. Gongu vurdu son'un sonsuzluğu'nun. Sanırım 'kıyamet' dedikleri buydu. Nitekim güneş buzlandı öğleye doğru, Torosların ardına kaçıştı bulutlar, sen de kumların arasında kayboldun. Gözlerim boşuna aranıp durdu Deccal'ı. Kumsalda tek başımaydım Hüseyin Ferhad'la, bir atımlık barutla. Ensemde hissettim soluğunu korkunun. Puşkin'in müsveddesiydi sanki herif! Kafasına koymuştu. Yoksa, düello neyineydi benim gibi bir albatros korkuluğunun.

Hey nerdesin Reis? Haritanda hiç ada kaldı mı keşfedilmedik, varsın avuç içi kadar olsun?

Hey nerdesin Tarık? Bırak şimdi gemilerini yakmayı. Hışmından kurtar beni şu haydutun.

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, III

Atlar koşuyordu. Sen göğsümdeki dövmeye bakıyordun. Atlar serçe parmağımdan bileğime doğru akıyordu, ıslaktılar. Saati, sonra adımı sordun. Sabah ezanı okunuyordu. Yaşımı, sonra medeni hâlimi sordun. Şafak söküyordu. Hangi mezheptendim, onu sordun. Güneş hızla yükseliyordu, fakat yıldızlar güneşten daha parlaktılar. Türk müydüm, onu da sordun. Artık soruların beni yoruyordu. Atlar hâlâ koşuyordu; tırnaklarından kıvılcımlar sıçrıyordu, başlarının arkası ve sağrıları karalıyordu, oysa geceleyin nasıl da ak'tılar!

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, IV

Ay büyüyordu. Kumsalda cinler saklambaç oynuyordu, sen uyuyordun. Hamağın sallandıkça ıhlamur kokuyordu, saçların savruldukça yosun. Ufuk çizgisinden gemiler geçiyordu. Gözlüğümü çıkarıp baktım, cinler Kızılderililere benziyordu, çıplaktılar. Toros dağlarında çoban ateşleri yanıyordu, köpekler koro halinde havlıyordu, hayalet atalarımız Orta Asya'dan Akdeniz kıyılarına tekrar göçüyordu. Ruhumun derinliklerinde Tienşan'ın demir kayaları ergiyordu. Tutku ya da aşk kategorisinde tanımlanabilecek tuhaf bir arzu kılcal damarlarımdan beynime yükseliyordu, salyam göğsümden taşıyordu. Egom beni sıkıştırıyordu, cinlerin varlığını bile 'içimdeki ben' kabullenmiyordu; onlar da farkındaydılar. Cinler iyi huyluydular, sanırım *ahura* soyundandılar. Besmele çekmemle burnuma kadar sokulmaları, "Aganta burina burinata.." diye haykırmamla da uzaklaşmaları bir oldu. Ay büyüyordu. Kaburga kemiğimden yarattığım step kurdu durmasız uluyordu. Gözlüğümü takıp baktım, hamağın hâlâ sallanıyordu ama sen cinlerle beraber gaiblere karışıyordun.

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, V

Kumsala dikili bir Aphrodite heykelinden farksızdı. Önünde diz çöktüm, bunak bir arkeoloğun coşkusuyla taptım ona.

Kavram ve tanımlara yabancıydı daha, sorulara kayıtsız. Adı neydi? sormadım. Nereliydi? soramadım.

Asaleti kendisinden başlıyordu. Güneşin her doğuşu ilk günüydü miladının. Akdeniz'e sürgün edilmiş bir proto Havva'ydı o.

O, âşık kadındı. Kybele gibi bir totem, Meryem gibi bir ikona. Ya da bir cinsel fetiş.

Ona soyadımı verdim. Yüzüne Mona Lisa'nın gülümseyişini yapıştırdım, hüviyetine Clara Zetkin'in vesikalık fotoğrafını.

Arabesk takılar istedi, arkaik giysiler. Ayşegül Nadir'in mücevher kutusunu döktüm önüne, Zuhal Yorgancıoğlu'nun çeyiz sandığını.

Onun için çaldım Kızkalesi'nin anahtarını, Leylâ Gencer'in sesini, Sappho'nun erotik şarkılarını. Ne de olsa insandır, diye.

Beni aldatan çekik gözleriydi. Gözlerinin Pasifik rengiydi. Çünkü böylesi aybikeler çoktu Orta Asya'da, kadim yurdumda.

Yağmurda öpüşürken anladım. Bir de karanlıkta parmağımla dudaklarına dokunduğumda. Bir denizkızıydı o, düpedüz bir hayal...

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, VI

Uzak denizlere bakıyor omzumdaki kertenkele. Menzil pusarık, yollar neftî. Ufka bakıyor omzumdaki kertenkele. Zaman akıyor. *Akan* Zaman'a bakıyor omzumdaki kertenkele. Tarihöncesi atalarını anıştırıyor gözlerinin ışıltısı, yağlanmış yelesi, dili ve kırık tırnakları. O benim aslında, ben o. Artık haricindeyim sonlu töre'nin, sonrasız geleceğin. Git! Şafakla düş yola, tan alacasına bulansın sırtındaki şelfe, koltuğundaki kitap, saçına sokulu nar çiçeği.

Sözlerin gece ile gündüz arasındaki sınır. *Ağzın* çakıltaşlarıyla örülü burç. *Kalbin* ışığın kırıldığı nehir, kirecin buzlandığı ocak, demirin ergimiş rengi. Hayal deryanda dümensiz kalyonlar yüzer bencileyin/Kanını tutuşturan ateş minnacık kıvılcımdan ibaret/ Hıncın büyüdükçe havsalan daralır. Bunu bilesin. Akıl bilgelere özgüdür; ve muhakeme; 'red veya kabul' eğer zemin uygunsa makul. Oysa sen şer amacıyla kaderime kondurulmuş bir noktalama işaretisin, lâin'sin. Git! Lâin Şeytan'ın sıfatıdır, ve gölgesinin. Söyle, gölgen de gitsin!

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, VII

O, içeride. O, trençkotumdan başıma doğru yükselen şu kesif karanlığın haricinde. Allah'ı ve beni düşünüyor. Çıplak, kıyıda yaralı bulduğum ilk günkü gibi harikûlade. Sevmeyi bilmiyor daha, tapıyor. Dudaklarından muhabbetle dökülen ilâhiler, dalgaların hışıltılarına karışıyor. Gözlerim karalıyor. Kavramlar ve gençliğimin ilâhları yer değiştiriyor. Döviz kurlarını Kaptan Ahab belirliyor, mega projeleri Nostradamus. Düşlerim nesneleşiyor. Barbaros Hayreddin bana veriyor elini. Korsan atalarım sevinçle havaya sıçrıyor, "Bütün gemileri yakın, ganimet istemem!" dediğimde. Denizcilik şirketinin hisse senetleri hızla düşüyor. Mersin'de, sürgündeki Halikarnas Balıkçısı'nın kehanetlerini dağıtıyor dok işçileri. Hüzne ve coşkuya benzer insancıl duyguların kıpraştığını hissediyorum kalbimde, barbar kalbimde.

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, VIII

Git. Karanlığa sarın da git
ot bitmesin bastığın yerde.
Yenildik. Yollarımız bir daha ayrılıyor
yarama yapıştırdığın cıgara kâğıdı
kanının rengini sarartıyor. Sarartsın.
Git. Karanlığa sarın da git
çiy düşmesin menziline, yağmurlar yağmasın.
Ümid diye bir şey kalmadı serde
bir parıltı, bir parça ışık,
ıslanmadık bir çöp kibrit.
Yenildik. Yollarımız bir daha ayrılıyor.
Git. Karanlığa sarın da git
ayak izlerine bile güneşler doğmasın.

AKDENİZ'İN SIFIR NOKTASI, IX

Sûretin, suya düşmüş bir yıldız.

Ona bakarken dönüşüyor gibiyim
ufalanmış bir sap nergise.

Sûretin, suya düşmüş bir yıldız.

Ona bakarken dökülüyor gibiyim
İskenderun Körfezi'ne, Akdeniz'e.

Kana ve ışığa bulanıyor eğnim.

Nice zaferlerle taçlı kalbim, iğdiş edilmiş bir attan farksız şimdi/ Her mihneti kabule hazır/Arabasının başında yeni sahibesini bekliyor. Neyim ben? Bay Hiç. Giderek hiçlik düşüncesi tüm ruhumu kuşatıyor. Meydan okumanın tarihini beş vakit okumak bile oral çürümemi durdurmaya yetmiyor, hem de bir müezzin edasıyla ve yüksek sesle.

II.

ANKA
(Şiirin Yeniden Doğuşu)

Vakt irişir. Söner yeryüzünün tüm ışıkları. Steplerin ıslak uğultusu şehirlerin iç çekişlerine bulanır. Tramvaylar kaybolur sokaklarda. Ahşap evlerin kapıları uçuk maviye boyanır. Kağıt kuşlar havalanır bulvarlardan. Bakıra çalar yağmur damlaları, küflenir. Tanklar geçer avuçlarımdan.Cemseler geçer alnımdaki derin kırışıklardan. Panzerler geçer imgelem taklarının altından. Asfalt yollar bozulur. Kırılır yalnızlığımın beton kaldırımları. Cırcırböceği cesetleriyle dolar asker kışlaları. Karalır nesnel hayat, ağarır puslu hayal. Vakt irişir, yine kendi küllerinden doğar Şiir.

ÖZGE ASYA HAMEŞ'E

Kalbin başıboş at, bir huysuz tay
gözlerin bir çini zeytin
bir kırbaç ıslığıdır sesin ve nefesin
bir mavi alev.
Bu ülke
koşu meydanındır senin
şu göl kenarı
şu nehir ağzı şu sahil.

Söyle, nedir ismin?

Gördüğün düş değil
bir şehrayîn
bir maytap şenliğidir ateşböceklerinin
yumma gözlerini.
Bu ülke
semah meydanındır senin
şu ev
şu gizemli bahçe.

Söyle, nedir ismin ?

Uzun otların arasında ay
uyumaz geceleyin
mor sütünü sağar yıldız huzmelerinin
gelip gittiğin yollara döker.

Söyle, nedir ismin ?

Bir yağız attır kalbin, kişner
flütün bir bülbül çığlığı
ateş, öfken ve direncin
bir şal savruluşudur yüzünde keder
bir dövme
eski rengi buğdayın ve pirincin.
Bu ülke
asıl ismindir senin.

TAKI TALUY TAKI MÜREN...

Gece gizler yurdumun ak sargılarını. Yanardağların üzerine dökülen serçeleri göremem. İnler toprak ve unutuluşun yuğ melekleri. Binlerce kam tarafından efsunlanmış yaralarını göremem. Han Bayındır yüreğinin kınını soyup atar otların arasına. Türkistan benim neyimdir bilemem.

Granit soyadımdır.

Şafak kula atımdır.

Aşiret yıldızım beratımdır.

Uyanmazsa, anca sular uyur uyanmaz. Ulur ayçiçeği. Ulur loğusa ayışığı nal kıvılcımlarının arasından. Kanatlanır ipekböceği. Yoramazsa, anca kâhinler düşlerimi yoramaz. Ayak sesleri gelir gökkuşağının yedinci renginden. Bir köylü elini gözüne siper eder. Vadilerden koyun sürüleri sökün eder. Kabîleler birbirine el eder. Atından iner bir çocuk. Yüzünü çimenlerin arasına gömer. Işır elinde acıdan ve alazdan ibaret Hitit Güneşi. Kendini alamaz bağıra bağıra ağlamaktan. Rüzgâr üfürür göğsündeki dağlı ateşi. *Asya* tutuşur *Ön* ucundan. Selçuklular dağılır ovalara. Kırkikindi yağmurları başlar sonra. Malazgird Savaşından hemen sonra.

YUND ÇOBANI

Işık ve su içinde dağ. Ay eriyip akıyor avuçlarından. Yıldızlar uçuşuyor etrafında, gözleri seğiriyor. Kırbaç ve nal sesleri geliyor susa yoldan, patikalardan. Kül içinde ufuk. Ova için için yanıyor. Göğüs kafesi daralıyor, yüzünü çırmalıyor şafağın kızıl karanlığı. Saçı bir aslan yelesine benziyor, derisi bir mandanın toynakları katılığında. Sümbül ve menekşe fışkırıyor kayalardan, pürenlerin arasından. Vadiye ateşböcekleri çokuşuyor. Aklından yüreğine yuvarlanıyor gövdesinin ağırlığı. Elleri bir kaplan pençesine benziyor, gözleri bir aynanın parlaklığında. Kandilini rüzgâra tutunca, yeninden ve yakasından alıcı kuşlar havalanıyor!

İznik'te debbağdı evvel zamanda, Şeyh Bedreddin'in beratını taşırdı koynunda ve dor atlar eşinirdi avlusunda.

NEVRUZ SÖYLEVİ

Ezan ve çan sesleri kayda değmez
karlı ya da zifir karanlıkta,
bencileyin ganimeti kızanlarına üleştirilmiş
ihtiyar bir silâhşörün tuğyanı.

Acıya ve zulme paha biçilmez
sarp vadilerin alnacından akan hayata,
mağdur ve mağrur
bir halkın kuşatıldığı sabah.

Sen Troya'sın yıkılmaya mahkûm.
Sen Gordion'sun yenilmeye mecbûr.
Sen Kilikya'sın külden ibaret.
Sen Hattuşaş'sın kana ve mateme banılmış.
Tarih sınar seni
oğul, Anadolu reayâ yurdudur.
Tarih sınar seni
oğul, hakkında zabıtlar tutulur
adın ve eşkâlin sınır boylarına duyurulur.
Fazla söze ne hacet
ufukta bir sungur
bin yıllardır döner durur
bilesin.
Tarih sınar seni
oğul, kalbin İsrâfil sûrudur
ulur
mağluplar ve muhbirler üzerinde denenip
damarına zerkedilince ihanet.
Tarih sınar seni
oğul, ağlamak için felâketler gerek
veda için gözyaşları
hiçbir şey için geç değildir fakat
şol kıratta.
Tarih sınar seni
oğul, iksir diye ısmarladığın şey
ağudur
iç ve öğren ölüm neyin sonudur
ölümsüzlük neyin sonudur.

LİR VE ZENCEFİL YOLU

İnce bir abdal idi insanoğlu. Aktı omuzlarından samanyolu. Yüreğiyle aklının arasındaki nehir yataklarında kişnedi taylar. Duyduk, Diyarbakır bozkır idi Mezopotamya'nın granit çağında. Babil, uçuk bir duvar. Ninova, boynunda *Tevrat* asılı bir gezegen. Urfa, rüzgâr kanatlı şahmeranın solungacındaki bordo köpük. Lâv... Çıngırak sesleri geliyordu güneyden ve kuzeyden. Kürtler durup birbirlerine baktılar. Tacikler durup birbirlerine baktılar. Uçurum gölgelerine serildi hüznün keçe çulu. Tütün, çakmaktaşı ve kav... Ali Şîr Nevaî'nin sesi ulu ama çekik gözleri uykulu. Ebü'l-Gâzi Bahadır Han'ın sesi ulu ama çekik gözleri uykulu.

Büyü denizi: Anadolu.
Totem: Hitit.
Kilit: Ney ve tef.
Gergef: Huruc.
Aziz Şemun Petrus'un depremlerle epriyen eski Süryanî hurcunda kırık bir sedef
bir şehir: Suruç.
Dicle'nin ağzında
bir şehir: Siirt.
Dicle'nin uzağında
bir şehir: Antep.
Haleb: Horosan'dan ve Konya'dan ve Bursa'dan sonraki tarikat kolu.
Çağ: Mavi Çağ.

İnce bir abdal idi insanoğlu. Aylar doğdu tütsülerle kutsanmış totemlerinin ıslak alnında. Açıldı ve kapandı aklında nice kitaplar. Ağulandı sisli yatağında. Hançerlendi düşsel barikatında. Göynük özüne şifa umdu Lokman Hekim'den. 'Bilim' dedi inledi inanç sunağında. 'Barış' dedi elendi hayatın gümüş süzgecinden. Bir tek şiir kaldı kutlu dağarında. Kaval çalarken sağıldı güttüğü davar. Kervan düzüp giderken kesildi yolu. Bir tek güneş kaldı gönül panayırında. Eriyip sıvılaştı daha kendi çağında.

Kılıçlarımızı sıyırdık kınından anında.

İnce bir abdal idi insanoğlu. Şimşekler çaktı kısrağının süt yüklü memesinin altında. İmgelemine bir atlas çizdi yüzünü dalayan bük. Odun olup parçalandı bir Rum'un kurgan kapısında. Diri çıktı Ecel'le girdiği gerdek gecesinden. Adı dağlara yazıldı bir'den bin'den. Eşrefoğlu, Köroğlu, Nizamoğlu, Kuloğlu, Gündeşlioğlu, Dadaloğlu. Sesinin döl veren tohumu anca bir 'oğlan' doğurabildi âşık sıfatında. Üç elma düştü gökten, ikisi çürük. Karacaoğlan'ı da çığırmalı Elif'nen.

Yazgımızı tersten okudu 'Oğuz' adlı bir Türkmen
elif'siz bir kitaptan ve bir çırpıda.

Parmağımızın izini buldu mucidlere hiç ilenmeden
elif'siz bir kitaptan ve bir çırpıda.

Gökyüzünün yırtığını dikiyor çobanlar, Çolpan Yıldızı'nın göz kırpışlarına aldanarak. Çekiç sesleri uluyor derinlerden. Alacalar çoğalıyor bulutların karnında... Açık panjurlarını çırpıyor ve kubbesinin sorguç tozlarını batıya savuruyor Tac Mahal. Vakit, kuşluk vakti olmalı Babür Şah'ın yurdunda! Aral bizden uzak, Baykal daha da uzak... Hacı Bektaş diriliyor Toprak Ana'nın kızıl sûretinden. Bir çift kumru olup uçuyor Dede Korkut'un şaman davulunda Leda: biri gri, biri ak... Çünkü taşlarını yalıyor Fuzulî'nin beyitlerinden kaçma bir ceren. Hışıldıyor İmam Cafer'in giydiği şayak şalvar. Ebû Hanife ışıyıp esriyor Hoca Hammad'ın ahşap konağında... Dünya, bir sunak. Dünya, dönüyor yine başını arkaya atarak... Sahi, nerede o şer dilini bilen şair ve mutasavvıflar ?

Yasadışı bir hükümdardı Şeyh Attâr
beli büküldü ve uzun sakalı ağardı giderek,
kızıl börklü ölü yuyucular
kör kılıcını kılıfladı musalla taşında.
Yaya yürürdü Ahmed Yesevî, sağında
türkçe ilâhiler okurdu bir melek,
ağlardı solunda Zeliha'sını yitirenYusuf;
kılıcı kınında kaldı bu yüzden.
Aşk menzili halktır Pîr Sultan'ın da
ama Yunus'tur ilk rençber mürid;
tek bir hazine kaldı Mevlâna Celâleddin'den
dul hûrilerin tenhâ kederi,
ama Yunus'tur gizemin koynundaki ilk ümid.
Kuşlar sorar: "Soluyup üflemeyinen
ergir mi yüreğimizdeki demirdağ?"
Cümle balıklar dile gelir birden:
"Anadolu'dur od Anadolu'dur çerağ
başka semah çekilmez erenlerden içeri!"
Bir kut devşiricisiydi Sultan Veled
kılıcı kınında kaldı bu yüzden.
Segâh âyinlerinin hattatıydı Itrî
ay altında arkaik yıldızlar toplardı gecelerden,
Rimbaud gibi elinde zıpkın ve ağ
en büyük günahını işledi ölmeden
'esir taciri' oldu Enderun'da.
Kuşlar sorar: "Celâllenip gezmeyinen
çözülür mü alınyazımızdaki ilmek?"
Cümle balıklar dile gelir birden:
"Anadolu'dur oba Anadolu'dur otağ
başka cana girilmez cânanlardan içeri!"
Âhizade asıldı kendi dergâhında
kılıcı kınında kaldı bu yüzden.
Nef'î'nin göğsü parçalandı Bayram Paşa'nın huzurunda
unutuldu ne dediydi ad koyucular,
kılıcımızı sıyırdık kınından ânında
ama ölümü bir muhalefetti zaten...

Ey insanoğlu, zıbının tutuştu eteğinin al kanaviçesinden. Alevler yükseldi ufuk çizgine kadar. Üç kova var önünde su dolu. Kovalardan birinin suyu ağulu. Arkanda Erivan, karşında Ararat. Kimbilir nice atlılar gelmekte gerinden. Ova kan kokuyor, dağ uluyor gizemden...Yol göstericin bir abdal. Bir abdal yol ayrımından ne anlar? Abdal sormayınca susar elbet kuşağına sokulu kaval... Hızır'ın ulağı olsan, yıkılsan, ölünü dahi kimse almaya gelmez zemheri ayında. Kalsan em umma Acem'den. Bir kuru göldür Hazar... Yanıldı deven, delindi heyben. Van'a yürünmez düşmeden, Zigana aşılmaz tökezlemeden. Üç kovanın üçünü de dök imgeleminden. Kerbelâ'yı belâ saymasınlar! Susuz ölenler dirilip ağlamasınlar! Yâri ağulanan dostlar dul kalmasınlar! Taş üstüne bitmez çünkü ahlat.

Sâf hüzne ham sevinç mıhlanır mı? Görmedim hiç.
Ol Diyarbakır şu bozkır mı? Görmedim.

Görmediler İbn-i Mülcem'in ağulu bıçağını öğle namazında. Halife Ali gitti bu yüzden. Görmediler Ehl-i Beyt'in sonunu hilâfet mızrağında. İmam Hasan gitti bu yüzden. İmam Hüseyin gitti bu yüzden.

Kılıçlarımızı sıyırdık kınından ânında.

Dalgaların hışıltısına bulandıydı serensiz kadırgalar. Albatrosların kanat vuruşları yankılandıydı güvertelerden. Ölü denizkızlarının saçları döşümüzün sarmaşığına dolandıydı gözyaşlarımızın kulaçlarında. Zaman sıradağların arasında geceyi yarılarken tekbir getirdiydi başı sarıklı tayfalar. Heyhat, bir ölüm kasırgasıydı hayat. Avcı bıçaklarımız paslandıydı kınında; akında, kırıldığımız nice akında.

Bizi ele verir tolgamızdaki kırmızı yasemen
seferberlik türkülerimiz gelir tâ Yemen'den.

Bursa çoğalır II. Mehmed'in lâcivert kanında

koca İstanbul dalgalanır Urumelihisarı'nda.
Çımgışır Mora, kuğurur Buğdan'la Eflâk
balkırken Venedik kalyonlarının bordasında şafak.

Rodos yakamozlanır Pirî Reis'in haritasında
yakamozlar kurtlanır Oruç'un korsan asâsında.

Şövalye cesetleri toplanır Fez meyhanelerinden
kefen biçilir Preveze'de yelken bezinden.

Huruc'un payı sırtarır saltanat güzergâhında
ama, suç'unu unutmamak gerekir kadınların da.

Tarihten silinmedikçe Hürrem'le Mihrimah
boğulur Şehzade Mustafa Yedikule'de her sabah.

Hilâfet küpesi sallanır Yavuz'un kulağında
Alevîlerin boynu vurulur 'ihanet' sunağında.

Çaldıran'la açılan gizemli yol belli: Tebriz.
Tebriz: Bir yün hırkadan ibaret çeyiz.

Osman Gazi, Kanunî Sultan Süleyman, IV. Murad
bir soy. IV. Murad'ın bildik soyadı: Bağdad.

Bizi ele verir tolgamızdaki kırmızı yasemen
seferberlik türkülerimiz gelir tâ Yemen'den.

Ağarır Hersek, alarır Bosna'yla Mostar
tavsarken Köprülü Fâzıl'ın tuğunda sonbahar.

Ay tutulur Aydın taburunun pazubendli kolunda
buzlu bıyıkları besmelesiz kırkılır Tuna boyunda.

Buğulanır Don'la Dinyester, çalkalanır Buğ;
nehirlere ilişkin yazılır uluslararası ilk tuyuğ.

Mohaç sipahi kaynar, Budin görünmez piyadeden,
yeniçeriler başı eğik çekilir Salankamen'den.

Öfkemizi Âsi ve Lud bilir, sevgimizi Nil;
gene de acır içimizde feodal bir utanç: İsrail.

Erirdi gece, gökkuşağının kadife fistanını yırtarak. Ürürdü çakallar, karanlığın elâ nabzından fışkıran kireç aydınlığında. Yürürdü zulüm, diyalektiğin eprik sûretine dadanarak ve azalarak. Mahşer lâleleri açardı hilâl-i ahmer büyürken. Çavlanlara su içmeye eğilirdi uçurumlar. Nehirleri sis bürürdü güneş mızrağını yeryüzü cennetinin dış kapısına dikmeden. Ah neredeydi, yıldızlarla dolu bavulunu omuzlayıp varoluşun eşiğinde dilenen öncesiz evren? Meyveye dururdu nevruz, arılar çiçeklere daha ilişmeden. Ah neresiydi, vaad edilmiş toprakların sulak yalnızlıklarına terkedilmiş kutluğ tapınak? Çiçeğe bürünürdü nevruz, bahar kervankıranlarla daha didişmeden.

Seymenler ulur 'cihâd' denen ol cehennemden
kırk gün kırk gece akmaz Dicle'yle Fırat.

Yıkılır devr-i saltanat. Kara bulutlar birikir yakılmış şehirlerin alnacında. Küf ve neft kokusu yükselir gülleri derilmiş has bahçelerden. Sallanır sırça saraylar demir tufanında. Tamburunun tellerini koparır esin perileri. Ölüler dolaşır tenhâ sokakların gaz lâmbaları altında. Kitaplar kayar rahlelerden. Çocuklar eşkıyalaşır ince sesli nârâlarında ve beşiklerini sırtlayarak tırmandıkları imgelem dağlarında. Kanûn sızlanır kurşun vızıldar. Atlı arabaların tahta tekerlekleri kırılır zakkumlu köy patikalarında. Keman kutuları kan ve kumla dolar. İtişir azizlerle azizeler yitik düşlerin manastır saçaklarında. Muhbir kesilir Hıristiyanlar tekmil, Süryânileri saymazsak. Bıyıklarını yiyerek dolaşır ecnebi gardiyanlar Osmanlı zindanlarında. Yağmalanır ipek ve baharat. Silâh ve cephane taşır doğudan tâcirsiz nice katar. Yıkılır devr-i saltanat.

Sâf hüzne ham sevinç mıhlanır mı? Görmedim hiç.
Ol Diyarbakır şu bozkır mı? Görmedim.

Uyuduydular, geç uyandılar. Çürürdü kar kuşluk sansarlarının soluk alışında. Uyuduydular, geç uyandılar. Katırlarının sağrısına dolanan uzun kaputlarını savururdu rüzgâr. Adları kazılıydı çapraz asılı tüfeklerinin meşin kayışında. Mülkleri yükleriydi, sürüleri kaygan bir leke gibi akardı vadilerden. Palaları sallanırdı kalçalarında. Suskundular, oysa konuşmayı nasıl severlerdi eskiden. Sözcükler kırılırdı sarkık bıyıklarının duldasında ışıyan bakır benekli sütdişlerinin arasında. Sağılsa anca kımız sağılırdı yağız develerinden. Okşansa, çimen fışkırırdı anca kumral döşlerinden. Unutulduydular, yüzyıllardır lâv yataklarının ağzındaki sığınaklarda saklanırlardı kendi aşiretlerinden. Dâvâlıydılar kara kaderlerinden. Yabancıydılar sınıflar devranında. Kızıl börklü ölü yuyucuydular!

KÜL DENİZİ

- 1. *Yollara Düştüm Yine Ey Kardeşler*

Heybemde peksimet ağzımda mızıka
yollara düştüm yine yayan yapıldak,
yüz sürüp güzergâhımdaki ufka
çözdüm sargılarını azgın yaramın.

Yaprağı yolunmuş bir sap yasemen
gibi yeşerdim gözlerden ırak,
kanım daha tenimi terketmeden
başına musallat oldum kara belâmın.

Sürdüm kendi gölgemin ayak izini
pusula yerine elimde bıçak,
seyir defterimin çözemedim gizini
kestim ipini yedekteki takamın.

Kilisede *Kur'an* okudum camide *İncil*
zenciler gibi yarı çıplak,
anladım ki ülkem bu topraklardan ibaret değil
kopardım yıldızını eski tolgamın.

Sol omuzumda dünyaya benzer bir küre
sağ omuzumda bir kelaynak,
eriyip tarifsiz acılar içre
yürüdüm üstüne 'kaçgun' sevdamın.

- 2. Şimdi Lâleler Açıyor Zap Boylarında

Trabzanlara tutunarak iniyor şafak
Samerra'nın ışık tapınağından,
ilâhilere batıyor sakalımdaki ak
serçe korosunun söylediği duada.

Mihrabın üzerinde diriliyor el-Hallac
kan sızıyor yanık yün hırkasından,
küllerin arasından havalanan turaç
yitiyor daha tasavvufî çağda.

Hasan'la Hüseyin'in ardı sıra saf saf
gidiyor mü'minler katran dökülü yoldan,
Fırat'la Dicle'ye örtülü çarşaf
dönüşüyor bismillâh yazılı kâğıda.

Lâleler açıyor yaprakları gülizar
etrafı Zap'la çevrili Erbil livâsında,
Nesimî'den gazel okuyor hafızlar
gazâ ve cihâd erleri arasında.

Yekpâre çıkrık sesi kesiliyor sabah
güneş yuvarlanırken sis yatağından,
zaten bir sürek avıdır çekilen her semah
yüreğimi astığım şol uçurumda.

37. ENLEM

Kandan söz etmeyeceğim artık, kırımdan.
Yürünmedik yollar var önümde.
Artık söz etmeyeceğim kan dolu kırbadan.
Yollara kar yağıyor.
Bir tekne bağlı duruyor düşsel iskelemde
atlastan yelkenleri açılmayı bekliyor.
Gitmeliyim; unutmalıyım köylü hayatımı;
açık denizlere sürmeliyim atımı;
yeni çentikler açmalıyım totem direğimde.
Dağ rüzgârları eteklerime dolanıyor–
kepeneğimi sarp dağların yamaçlarına sermeliyim.
Koyun sürülerim ovalara dağılıyor–
mataramdaki bengisuyu meralara serpmeliyim.

Türkiyem, sevgili yurdum, kolları bağlı ülke.

Yürüyorum, yürüdükçe dağlar üstüme devriliyor.
Yürüyorum, yürüdükçe kuşlar üstüme üşüşüyor
buzulların çözülüşünü görüyorum kanatlarının arasından.

Karlara yuvarlanır günün çıngırağı
küllere bulanır saatler
hüznün uzun sessizliği
uzun tınıları yalnızlıkların
beyaz keder
yaban kazlarının sağanağı.
Kırlara yuvarlanır beynime akan öfkenin karanlığı
kinin mor karanlığı.

Lâle: kül çiçeği. Gül: alevden sedef.
Görünmez atlılar geçiyor alnımdaki kırışıklardan
yürüdükçe, kül ipeğimi alevle nakışlıyor göğsümdeki gergef.

Gölgesi yüzüme düşer ormanların
gözlerim tutuşur
tüm kıyıları büzülür İhtiyar Asya'nın
ruh barbarlaşır
ten barbarlaşır
yanık izleri kalır ellerimde büyük talanın
tarihin buruk gülüşü kalır
toprağın sömürge çağı.

Dünya, bir kule. Nöbet yerinde bir siluet dolaşıyor. Gece, sürüklenerek geliyor arkasından. Yıldızlar dökülüyor gökyüzünün kara atlasından. Pembe kar taneleriyle örtülüyor yanardağların ağzı. Nehirler kaynıyor -kanımız değil-. Yalnızlıklar mayalanıyor -aklımız değil-. Zelzele değil fakat toprağı sarsan, biziz. Dünya, etrafı sarmaşıklarla çevrili bir kule. Bir mahkûmun ayak sesleridir mazgallarından dışarıya sarkan.

Türkiyem, sevgili yurdum, kolları bağlı ülke
yaralı bir eşkıya gibi çırpınıyor şafak
yüzündeki kaygı içimi acıtıyor,
soluyor Hakkâri, sararıyor Reşko dağının ak papağı.
Türkiyem, sevgili yurdum, kolları bağlı ülke
tebdil ve hüzünle geçiyorum güneydoğu sınırından
genç bir köylünün alnına çakılı
kırık bir ayna gibi, ürkek;
göğ ekinler türkü söylüyor
uğultularla çalkalanıyor gökkubbe
yankılanıyor yüreğimde bir ceylanın ince çığlığı.

Yüzlerce serçe havalanıyor saçlarımdan. Yüzlerce çaylak tünüyor kirpiklerimin gölgesine. Ayaklarımın altından toprak kayıyor. Kemikleşiyor keçe postallarım. Koltuğumdaki haritadan sesler geliyor. Açıp bakıyorum, 37. Enlem boydan boya kanıyor. Sesler sesime karışıyor. Açıp bakıyorum, 37. Enlem boydan boya yanıyor. Ey ulu sessizlik seni duyuyorum!

Görünmez atlılar geçiyor alnımdaki kırışıklardan.

Işık. Öncesiz ve sonrasız ışık içine yuvarlanıyor dünya. Boşlukta birer kalker yaprağı gibi bulut hevenkleri. Yeşil bir düzlem üzerine kayıyor tan. Karalmış yıldızların arasından ihtişamla yükseliyor ay. Kahredici bir sessizlik sonra. Uzaktan uzağa atılan kurşun sesleri, tökezleyen hayaletler. Unutulmuş bir hayat: Hazro, Şırnak, Midyat. Kubbesi çökmüş bir tapınak: Deyr-i Zaferan. Yazıları solmuş bir kitap, ve bir mezra: Harran.

Görünmez atlılar geçiyor alnımdaki kırışıklardan
bıyıkları buzlu
kirpikleri tirşe
nefesleri bakır.
Görünmez atlılar geçiyor alnımdan
omuzlarında Yirminci Yüzyıl
yükleri tuz ve sahtiyan.

Yeşile çalıyor ayak izlerim. Yeşile çalıyor yürüdüğüm yollar. Ey
gönül kapısını yumrukladığım halk ver elini! Seninle yan yana olmak için geldim. Ver elini, ver bana elini!

GÖÇ MEVSİMİDİR

Rugan çizmelerim delindi
yırtıldı ipekli mintanım
köreldi teke bıçağının ağzı
çürüdü atımın eyerindeki alp postu, ibrişim kemend.
Adaleleri çelikleşmiş, fakat zayıf
elleri büyük, fakat duyguları kağşamış
cesur, fakat silâhsız
sana sığındım seni kendime kalkan saydım da
bire bin kavgada bunaldım da, yurdumda.

Şu Vangölü'dür
Emrah ile Selvi'nin yüzleri balkır Zengibar aynasında
rıza lokmasıdır
eğilirim
suyu boğazımda kalır.
Babil'in asma bahçelerine çıkar şu dehliz
insan fakıdır
mayınlar patlar ayağını attığında
bilirim.
Musul'la Kerkük güzergâhım haricindedir
ve Erbil livâsı,
Azrail'in adı Leylâ ile Mecnun'dan önde gelir
sevda kefene sarılıdır
peşmergelerin sırtında.
Şu Dicle'dir
şu Fırat.
Antep bir Türkmen kızın gülüşüdür
gülün soluşudur Maraş
Hatay iskân yerim
Adana mülkümdür elimden zorla alınmış.
Şu Gâvurdağı'dır
Dadaloğlu'nun sesi yankır yamaçlarında
ustamdır
ellerinden öperim
dudaklarımda âsi kanının sıcaklığı kalır.

Sana sığındım miladın yirmi birinci rakımında
omuzlarımda künk
koltuğumda mala ve çekül.
Sana sığındım zincirlerimi kolumdan sıyırdım da
öyle başı dik
pervasız
öyle dağları delmeye hazır
makul.

Kımız dolu bir çini kâse: Bakû
misk ve ambere batırılmış bir otağ: Aşkâbâd
som altından bir İskit tacı: Alma-Ata
karla çitilenmiş bir keten mendil: Abakan
göğü sâf atlastan bir hasbahçe: Urumçi.

Asya, kül denizindeki ada! Sağrındaki ışık bulutundan ağdım toprağa ben, tanıdım hayatı. Susa yollarında dolaştım, pürenlerle örtülü bayırlarında uyudum, at sürdüm tundralarında. Kam'larınla lama'larınla arkadaşlık ettim. Asya, totem denizindeki ada! Seni aşkla sevdim. Öfke ve ümid bir muska gibi sallanıyor nicedir boynumda. Unutamıyorum zafer arabalarıyla ülkeler içre akan eski pars ırkımı. Onlar, gürzle ezilmiş tolgalarını kardeş derisinden biçilmiş bir bohçada sundular halkıma bir dağ duldasından kaldırıp başlarını. Unutamıyorum guruba omuzlarında şahinlerle dağılan tarkanları, öncü müfrezeleri, uç hanlarını. Onlar, rüzgârda çırpınan talan ve öç bayraklarını kendi yıkık yüreklerine diktiler ve gittiler dünyayı ateşe verip. Seni acıyla sevdim...

Yükseklere tüner ol ebabil
göğsüme düşer gagasındaki karanfil
avcılar iner Himalayalar'dan
bencileyin, öyle mutedil.

Başımın üstünde ay dolanır
zifir şavkı terime bulanır
çobanlar haykırır Altaylar'dan
sesleri sessizliğime ulanır.

Bir yıldız büyür kutup tarafında, gözlerim kamaşır. Alevler yükselir nehir kıvrımlarından, kanyonlardan. Gri çimenler fışkırır avuçlarımdan, kanım çımgışır. Bir salkım hüzün damlar üzüm gibi şeffaf, yeniden doğarın kollarında.

Sevdadandır böyle etrafında semah tutuşum!

Sana sığındım seni kendime kalkan saydım da.

Sevdadandır böyle eşiğinde mahcup duruşum!

Sana sığındım bire bin kavgada bunaldım da.

Sevdadandır böyle sağır ve dilsiz oluşum!

RÜZGÂRA KARŞI KONUŞMALAR

I

– ...güvercin cesetlerini kar kürümez,
atlar rahvan yürümez geceleri,
kurtlar çoban ateşlerine karşı ürümez.
Rüzgârda konuşuyor birileri.

– ...martılar kanat hışırtılarından tanınır,
karanlığı kanatır atların nal izleri,
kurtlar ulu dağların boranına bulanır.
Rüzgârda konuşuyor birileri.

– ...mayın tarlasına iki kez girilmez,
ay saklamaz kaçak askeri,
üç kurşun bir yiğidi öldürmez.
Rüzgârda konuşuyor birileri.

– ...eşkıya başı önde bakınır
yaz şafağında ışır simli kemeri,
yiğit dediğin tahra ile budanır.
Rüzgârda konuşuyor birileri.

(Kalaysız bir sini gibi
güneşi taşıdık hep terkimizde,
yaramızı yıkamak için indik
ölü yıldızlar bulduk denizde.)

II

– Yıldızları söndürürler şafakleyin
öyle kalakalırız alacakaranlıkta.
Ovaya tohumluk taşıyan köylülerin
yüzümüzü ışıtır ayak sesleri.

– Âşığız elbet, ölesiye sevdik,
dövüştük 'sol mememizin altındaki cevahir' için.
Dikilip bu kıyıda bekledik
silâh sesleriyle kurulacak mahşeri.

– Bütün bulutları toplar sığırcıklar
dolar gökyüzüyle leğenimiz.
Gece masallarını bitiren rüzgâr
takunyalarıyla iner merdivenleri.

– İki ırmak akar aynı yatakta,
bizden habersiz alır sûretimizi deniz.
Yarpuzlar alıştırır yeni hayata
gölgesinde uyuyan yaralı çeteleri.

(Üstüne ölü toprağı serpilmiş bir halkız biz
ama böyle ölümümüz hak değil.
Güneşin sürmeli gözlerine çektiğimiz
toprak değil: kan, reçine ve kil.)

III

– Onu lâcivert gözlerinden tanırız biz
Hektor yıkılmadı daha, Troya'da.
Yorgunuz yine fakat güçsüz değiliz
Hektor yıkılmadı daha, Troya'da

– Hep dağları otağ kılmadı Dadaloğlu
arap atı eyerlenmiş durur kapıda.
Yaslı yüreğimizde bir yankıdır hâlâ Anadolu,
arap atı eyerlenmiş durur kapıda.

– Darağaçlarına dadanmadan daha Azrail
yık yükünü dost, kal burada.
Çerkes Ethem cesetini kucaklamalı değil
yık yükünü dost, kal burada.

– İki cehennem arasında unutulan yırtık ağ
yamandı atölyelerde tersanelerde fabrikalarda.
Bak bizi çağırıyor Yeni Çağ
tut ellerimi iki cehennem arasında.

(Seyranına geldik şu dünyanın
güneşli günlerde omuz omuza verip,
al yanaklarımıza dolanırken kolları al şafağın
çelikleşti boynumuzdaki ip.)

IV

– Antep'te "Karacaoğlan öldü!" dediler
duyduk türküleri çığrılır Haleb elinde,
Nizip Kozan Tarsus Silifke Mut
yürür onun taş üstündeki izinde.

– Afşin'de "Karacaoğlan öldü!" dediler
duyduk semaîleri okunur Elbistan camilerinde,
intiharı dener Türkmen kızları
eli kınalı Elif'in kederli gamzelerinde.

– Adana'da "Karacaoğlan öldü!" dediler
duyduk ipek gömleği savrulur seher yelinde
varıp germişler sazının tellerini
postalını unuttuğu dut dalının dibinde.

– Amik'de "Karacaoğlan öldü!" dediler
duyduk yanık sesi dalgalanır yörük göçlerinde,
gene de *Kur'an'*a el basarak
cesedinin yüzdüğü söylenir Âsi nehrinde.

(Bir âşığın divanını otağ kılıp
şöyle sorguya çektik gözü açık gidenleri,
tel ile tabutlarını söküp baktık
dil ile çivilerini çaktık geri.)

REİSİN ÖLÜMÜ

Sen de onlar gibi buzlu göllerin kıyısında büyüdün, ellerinde sapan.

Düş yola, ilk menzilin say evvelbaharı
alnında hilâl çekik gözlerin mahmur.
Kâhin emmilerin ufka diz çöküp sabahları
Yunddağı'ndan Tienşan'a doğan uçurur.

Sen de onlar gibi yalnayak koştun sarp vadilerde, omuzunda aşiret bayrağı.

Şu otlak atalarından kalma, şu otağ
güneşe banılmış kılıçlarının şavkı yüzüne vurur.
Ergenekon dediğin Ötügen'de bir yanardağ
kızanlar geçmiş ocağa demir yoğurur.

Onlar denizi geçerek geldiler, denize dökülen nehirleri.
Omuzlarında vurdukları ala geyikler,
kollarında külüng, başlarında kar'a batmış papak,
onlar terli atlarının eyerlerine tüneyerek geldiler.
Baykuşun sesini duyup da
kapılarını felâket tellâlları tekmeleyip açtığında,
kutluğ dağa üçer çamçak kımız saçıp da
pelerinlerine kum fırtınası dolduğunda,
onlar gözyaşlarını hançer kılıflarıyla silerek geldiler.
Hûriler ve gılmanlar
gibi *rahim*
şerri hayra yorup da,
melik ve melike
gibi *rahman*
adlarını daim kılıp da,
onlar denizi geçerek geldiler
saf saf...

Çay ve tütün külleriyle çitile kefenimi
ölüm haberim duyulmadan daha,
göğsümü aç, defne yapraklarıyla sar yüreğimi.

Unutma, töremiz vasiyetimdir!

Etimi ulu kuşlara sun
güneş gözlerimin çukurlarında sönsün.
Terekem önemli değil fakat, sakın ha
beratımı kurganıma koymayı unutma oğul.

Unutma, töremiz vasiyetimdir!

Râviyân-ı ahbâr nâkilân-ı âsâr muhaddisân-ı rûzigâr şöyle rivâyât ederler: Albatroslar uçuşuyordu bulutların alnacından, ufukta/Gözlerimizle izledik dalgaların ucundan ovaya dağılan denizkızlarının yol işaretini, çözmeye çalıştık kumun ve kasırganın üstüne yazdıkları mektupların arkaik şifresini/ Kadırgalar geçiyordu albatrosların altından, ufukta/ Görmedik ne renkti kadırgaların bayrağı, fakat o kızıl sakallı kaptan-ı deryanın şeffaf pelerini ışıklar saçarak süzülüyordu ufukta/ Geçmişten ve gelecekten çok uzakta!

Alnıma tüneyen simurg seni ben ne yapayım
göğsüme yuvalanan ejder seni ben ne yapayım
kesemdeki kut torbamdaki rızk
doyur beni. Su içmedim ki suya kanayım.

Demdir diye şakaklarımı karla mı ovayım
şerdir diye sırra kadem mi basayım
önümdeki kılavuz ardımdaki vak'anüvis
uyar beni. Dalmadım ki derin hulyalara hayıflanayım.

Râviyân-ı ahbâr nâkilân-ı âsâr muhaddisân-ı rûzigâr şöyle rivâyât ederler: Nehir boyunca yürüdük sonra, kızıl çakıl topladık kumsaldan, yengeç yavruları bıraktık çağanozlara! Râviyân-ı ahbâr nâkilân-ı âsâr muhaddisân-ı rûzigâr şöyle rivâyât ve bugûna hikâyât ederler kim: Ayağımızda yırtık postal, kalçamızda şalgam dolu matara, nehir boyunca yürüdük sonra/ A*h benim yarasına barut basılı direncim sargılarını çözmek için çok erken daha*/ Göçebe atalarımızın çobanıl yolculuğu hayatımızın seyir defterine eklenirken, acı haber gelende, ol ak kuğu sûretinde ağlardık öfkemizden

uzak steplerin kar uğultusunda

kuşluk uykusunda.

Geyikler iner leçeden aşağı, tuz yataklarına
uzatırın ellerimi fakat onlara dokunamam.
Dağ yamaçlarından atlılar geçer gider
fakat nal seslerini duyamam.
Bir serçenin telekleri parmaklarıma değer
sanki kınalı tırnakları yüreğimi deşer
şu kadarcık haset etmedim Âşık Kerem'e
fakat bu acıya kanmazlığım nedendir bilemem.

Uyursam, bütün kuşlar da benimle birlikte uyur
a oğul.

Ketum ol sır verme.
Ketum ol ser verme,
bin canı feda etme
bir can için fakat!

Uyursam, bütün kuşlar da benimle birlikte uyur
a oğul.

Hayır, o kadar kolay ölme.
Hayır, ölmek için dövüşme;
düşmana onurunu teslim etme
kuşatılmışsan fakat!

Vedalaşmadık bile/ Gitti her birimiz ayrı bir yöne/ Puslu ve zifir bir günde/ Ayak izlerini yitirdim şosenin bittiği yerde/ Suyum tükendi, fotinlerim delindi, kaldım naçar

uzak steplerin kar uğultusunda

kuşluk uykusunda.

GECEYARISI SULARINDA

I

Ne çıkılacak merdiven kaldı, ne aşılacak çit.
Bütün kulelerde aynı pankart asılı
aynı afiş asılı bütün caddelerde, reklam panolarında.
Ne kuşanılacak kılıç kaldı, ne binilecek at.
İçim burkularak geçiyorum sokaklardan,
cıgarımı söndürüyorum göğsüme basıp,
ağlıyorum Hacı Bayram'da Augustus Tapınağı'nda
ölü yoldaşlarımı anıp.
Ne sığınacak orman kaldı, ne avlanacak kurt.
Ziya Gökalp Bulvarı'na kar yağıyor Zülfü Livaneli'nin
steplerden devşirdiği kobalt bulutlardan
Hamamönü puslanıyor, Yenişehir, Tandoğan
şakaklarıma kar yağıyor usuldan
gençliğim ve gençlik arkadaşlarım ivmeyle yaşlanıyor:
Duran Er, Ahmet Erhan, Adnan Azar, Yaşar Miraç, Neşe Yaşın,
Haydar Ergülen, Ali Cengizkan.
Ağzımda yanık çayır kokusu,
saçlarım yüzüme dökülüyor,
gözlerimi çırmalıyor 'gaflet' uykusu;
ben iyi bir kaptan değildim zaten, teknem battı, kayboldum
geceyarısı sularında.

II

Keklik sürüleri havalanıyor telörgülerin ardından.
Sincaplar koşuyor tank ve top hurdaları arasında.
Kimse yatmadı sanki bu toplama kampında
onca fotoğraf onca belge sahte, kitaplar dolusu onca anı yalan.
Leningrad kuşatılmadı hiç, Paris düşmedi
Mussolini'yle Hitler birer at bakıcısıydı lunaparkta
Churchill bir çizgi roman kahramanı, bir Viking
de Gaulle bir masal prensi, Roland
Stalin yalnızca bir rivâyet– Gürcistan dağlarından avuçlarımıza
dökülen kar sularının fısıltısı.
Polonya işgal edilmedi, Avusturya, Çekoslovakya, Romanya,
Yunanistan.
İnanmıyorum, çünkü dayanamıyorum asker iniltilerine bile
Haçaturyan'ın senfonilerinden kanıma karışan.
İnanmıyorum, çünkü dayanamıyorum kan lekelerine bile
Theodorakis'in idillerinden kalbime sızan.

III

Birlikte yolduk bir karanfilin taçyapraklarını
birlikte bekledik geceleri okul kapılarında
birlikte düşündük yarın'ı
birlikte düşledik flamalarımızın Çankaya'dan Kızılay'a nasıl akacağını devrim sonrasında
ve unuttuk. Bir gülün soluşu gibi, bir gülüşün dökülüşü gibi dudaklarımızdan
pıhtılaşmış bir damla gözyaşından başka bir şey kalmadı artık aramızda, elveda,
buz üstündeki işaretler gibi silindi yıllar dağarımdan,
hiç âşık olmadım sanki
sanki ben değildim sokaklarda dövüşen, bildiri dağıtan, korsan mitinglere katılan
hiç hastanede yatmadım sanki, hiç gözaltına alınmadım, hiç yaralanmadım muştayla, hiç kırılmadı gözlüklerimin camı.
Elveda, bir damla gözyaşı pıhtısından başka bir şey kalmadı artık aramızda.
Yıkılmış bir şehrin yamacındaki zafer yazıları kadar anlamsız değil belki *hayat*
cenazelerin önünde eğilen bayraklar ya da cami avlularına bırakılan siyah çelenkler kadar mu'tad değil belki *hayat*
fakat soldu güneşiniz kalbimle aklımın arafında
kendi yataklarına çekildi nehirleriniz;
evet, öfke ve ümid havzası bir tuzlaya dönüştü göz çukurlarımda. Elveda.

IV

Akşam üstü geçtim diktatörler mezarlığından
çürümüş çiçek sepetlerinin arasından
bir kelebek ırkının sonuncusu gibi –
zafer günlerinin maytap aydınlığında
karanfillerin vasiyetini okumaya çalışan.
Akşam üstü geçtim diktatörler mezarlığından
kin duymadan
adlarını anmadan
bakarak günün soluşuna çiriş otlarının yeşil kanında
bakarak günün soluşuna bir kertenkelenin sırtında ve yelesinin
eflâtun yaldızlarında.
Akşam üstü geçtim diktatörler mezarlığından
mezarlık bekçisinin yanında
hepsinin mezarına tükürüp,
öyle, bakarak günün soluşuna mezartaşlarının alnacında.

V

(Gemimiz karaya oturdu amiral
birer teneke parçasından başka bir şey değil artık
omuzlarımızdaki apoletler
dümeni bıraktı kaptan
yelkenleri parçaladı tayfalar
yağmalandı taşıdığımız Karun hazinesi
elveda amiralim, elveda.
Yâr bir arpa başağının esmerliğine benzer
yâran yeşil bir güneşe,
bir yakamozun sönüşüne benziyor benim şimdiki hâlimse, bir
buzdağının eriyişine.
Gemimiz karaya oturdu amiral
yekpâre karanlığın eteğinde,
zaptedildi silâhlı hûrilerin beklediği Deniz Ülkesi de, talan edildi
çoktan.)

Bir yıldız ufalır gökyüzünün turuncu karanlığında
kayalar yuvarlanır şakaklarımdan
lâlelerle bezenir ovalar, çayırlarla birlikte büyür dağ
kuytularında yanan ateşlerin alevi, nal sesleri çoğalır
ter içinde uyanırın vakitsiz bir uykudan.

DENİZ HALKI RİVÂYETİ

Evliya Çelebi'nin anlattığıdır:

Âl-i Osman'ın yol açıcısı Selçuklular
leb-i deryadan hep uzak durdu,
en gözüpekleri Alp Arslan bile
Aras'ı geçerken gözlerini yumdu.

Kur'an'dan birkaç sûre ezberleyip
dolaştı Anadolu'yu onlar adına İbn-i Batûta,
Ege'den ödünç aldığı misk ve amberi
sakladı bize lâcivert bir kutuda.

Heyhat yekinip İstanbul'dan fi sabah
düştük yola yüreğimizi yoldaş bilip,
yanıldık ol insanda çok seyrek
yanılmaz bir Allah'tır deyip.

Antakya'dan kervanımıza katılan bir râvi
çok şeyler söyledi ahâli-yi deryaya ilişkin,
ikindi uykumuza gün devrilince
düşümüzde gördük yüzünü bu ben-i âdemin.

Zülfünü gönlüne sazıntı edip
türküler çığırdı elâ gözleri ak değirmi,
Düş Ülkesi'ne sırtımızı dayayıp
dinledik onu bir kahve içimi.

Râvinin rivâyet kıldığıdır:

(Kıyıda in cin top oynuyor,
çekirge sesleri dalga seslerine karışıyor,
yatağına ayışığı dökülmüş bir ırmağa benzeyen yol
ucundan çektikçe uzuyor ha uzuyor!)

Hey yolcu, kelle götürür gibi
kaçarak nereye gidersin böyle,
ud çalıyor terkindeki âşık cırcırböceği
bak, atının kuyruk telleriyle.

Erik dalında çirkin bir baykuş
yağmur bekliyor elinde toprak bakracı,
alaca balıkların sırtını keseliyor
mavi sakallı ihtiyar balıkçı.

Serçelerin yurt edindiği korkuluktan
korkuyor yine topal bahçıvan,
bir porsuğun ardına düşüyor
bahçıvanın oğlu tek gözlü korsan.

Şu rüzgârın çırpınışı olmasa belki
çam dalları susacak tekmil,
bulut olmaktan korkmasa ay
hiç doğup batacak gibi değil.

Hayta timsahların ayaklarından
sarkıyor som çelikten birer köstek,
bir midye reverans yapıyor onlara
bıyık altından gülerek.

Hey yolcu, dibi nasılsa topraktır deyip
rehbersiz geçme lâcivert denizi,
kılıçbalıkları caka satıp duruyor
bak, şakaklarında bıçak izi.

Bostan suluyor yağ tulumu bir yunus
lâle bahçelerinin fıskiyeleriyle,
kırmızı suyosunlarının ölümü üzerine
ilâhi söylüyor kurbağalar anadilleriyle.

Bir sümbülün yaprağına oturmuş
kızamık aşısı yapıyor ahtapotlara bir bilgin,
başları kıskaçlarının arasında
seyirci yengeçler iyice tedirgin.

İnce dilinmiş turuncu ışık dilimleri
kuşatıyor sokakları Deniz Ülkesi'nde,
mürekkepbalıklarının salgıladığı sis
uluyup duruyor karartmacıların çevresinde.

Tekerleksiz arabaya koşulu bir aygır
kişniyor kıyıdaki boz ata bakarak,
sarmaşıklar dizginlerini çekmese eğer
binicisini silkinip atacak.

Hazır bekliyor camgözlü bir suyılanı
kırk kapılı sırça köşkün önünde,
tepeden tırnağa silahlı bir ıstakoz
nöbet tutuyor sanki kendi evinde.

Obua çalıyor bir denizmercanı,
kaplumbağa oynatıyor bir abdal,
derken, kopuyor çengi kıyamet
gerdeğe giriyor bir kral.

Yolcu yolunda yomsuz
düşünüyor aklını başına devşirip,
"Şu kıyıdan uzaklaşayım," diyor
"atın yelkenlerini nefesimle şişirip."

"Hayır ben çalmadım altın taçlarını
su perileri beni sormuyorlar,
gözlerinde kimsesiz birkaç balık
yalnızlığımı soluyorlar."

(Kıyıda in cin top oynuyor,
çekirge sesleri dalga seslerine karışıyor,
yatağına ayışığı dökülmüş bir ırmağa benzeyen yol
ucundan çektikçe uzuyor ha uzuyor!)

Başı dumanlı imgelem dağları
karışıyor ovaların tirşe rengine,
alelacele kuşağından çıkarıp
atıyor sarkacını kalbur saman içine.

Aya bakıyor ay alacakaranlık
barış mızrağını dikiyor yeryüzüne,
o mil, yol oya, gece sonsuz
uyku çakılı kalıyor gözlerine.

Hüseyin Ferhad'ın notu, 1

Gözlerimizi açtık ki bir de neler görelim
ne râvi var yanımızda, ne Evliya Çelebi,
çimento yüklü bir kamyonun üstünde
pasaportsuz geçmekteyiz sahra-yı Haleb'i.

Hüseyin Ferhad'ın notu, 2

Haritalara sığmaz Osmanlı İmparatorluğu
kökümüz Akdeniz'i soğurmakla kanmaz,
bırakalım Evliya Çelebi külliyâtının şerhini
sırf kıraatine dahi ömrümüz yetmez.

Hayal Ülkesinin Keşfi

1. Baskı: Ekin Yayınları, 1995

Bab 1

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, I

Şeytan cenapları aklı kıt bir melekle
Arafat'tan seyrediyordu dünyayı.
Melek, "Yahu İblis efendi," dedi saf saf
"hiç anlamıyorum şu Âdem'le Havva'yı."
"Anlamayacak ne var lan?" dedi hazret
kızmıştı. Malûm nedenlerden dolayı
onlardan söz edilmesini istemezdi hiç.
Melek başıyla işaret ederek bir vahayı,
"Bak," dedi, "yine ters vaziyette bizimkiler
kürek mahkûmları gibi inlemekteler,
sırf kul sayısını artırmak için..."
Jeton tık diye düştü Şeytan'ın fikir haznesine
cümlesi tamamlanmadan daha ötekinin.
Mutlu evliliklerin mecrasını değiştirmenin
sihirli formülünü bulmuştu: İhanet,
hain bir gülüşle altını çizdi bu kelimenin.

Lakin *ihanet*'ten bir harf fazladır *cinayet.*

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, II

İyi, sen de ateşe tapın. Ona dokun parmağınla, inançla ve çocukça bir merakla. İçine çek alevin kızıl kokusunu, kekre tadını dumanın. Prensesi ol karanlığın, zifir kâinatın. Aynadaki sûretine benze. Gözüne gir Şeytan'ın, nam-ı diğer "Sinekler Tanrısı"nın. Çekinme, geçmişin labirentlerine dal, simyanın gizemli hazinelerine sark. At bakıcılığını yap İskender'in, Cengiz Han'ın çaşıtlığını. Kalbine taht kur Hasan bin Sabbah'ın. Dinlerin ve kutluğ uğraşıların şifrelerini kap. Maskeni çıkar sonra. Silâhlarını kuşan kadınlığının. Mihrimah'ı taklid et: Öp ve kırbaçla, öptüğün yerleri köpürtülmüş asitle yıka.

Ateşe, hiç değilse bencileyin bir ateşböceğine tapın. Mahrem yerlerini sar kanatlarımla.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, III

Sana sığınıyorum bir Hıristiyan olmadığım halde
şahsında selâmlıyorum İsa Mesih'i.

Duasız ve dalkılıç diz çöküyorum önünde
aksi bir çocuk cüretiyle açıyorum kalbimi.

Beni reddetmeyeceğini biliyorum şu en güzel gününde
bin küsur'uncu diriliş yıldönümünde.

En bahtsızı sensin herhalde peygamberlerin içinde
hissesine en fazla derd ü mihnet düşeni.

Bu yüzden aklın hep Paskalya şenliklerinde,
zengin sofralarında, rahibelerde, içli seslerde.

Lütfen şu patavatsız konuğunu hoşgör Efendim
ne haddime eleştirmek seni.

Meşgulsün, bana ayıracak vaktin yok belki de
fakat boşuna bekleme arz-ı hâlimi kısa kesmemi.

Acılarım ki, seninkilerle hemen hemen eş değerde
tartarsın diye nicedir bekletiyorum terazinin bir kefesinde.

Üstelik hâlâ bir sabıkalıyım halkımın indinde
dili küfre bulanmış bir fesat numunesi.

Oysa susmanın gururunu onurla taşıdım ser'imde
konuşmamanın tanrısal gönencesini.

Ne ahmaklardan hile-i şer yeteneğimi esirgedim
ne kaltaklardan cinsel hünerlerimi.

Ruhen ve şeklen bana benzer bir taraf yok maalesef sende
zaten yolda görsem tanımam validen Meryem'i.

Eğil, biraz daha eğil, sana bir sır vereyim
baban ben değilim
baban ben değilim
baban ben değilim.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, IV

"Tanrı Türk'ü korusun!" yazıyor duvarda, Marlboro reklam panosunun altında. Gözlerimin içine bakıyor Buffalo Bill. Ağzında cıgara, elinde kemend, şapkasını hafifçe alnına yıkmış. Çıngıraklı bir yılan kayıyor ayaklarımın altından. Tepeden tırnağa silahlı süvariler akıyor kanyonlardan, yerleri süpürüyor kızıl pelerinleri. Ufukta bir bulut kaynıyor. Uzak yollara yağmurlar yağıyor. Görüyorum, ovalar tam anlamıyla birer ağıl. Sığırlar böğürüyor, koyunlar meliyor. Tümü de pırıl pırıl, sanki derileri ovularak yıkanmış. Kalbim sevinçle doluyor. Açıyorum bütün kafesleri. Yüzlerce güvercinin özgürlüğe kanat çırpışını seyre doyum olmuyor. Tanrı seni de korusun Bill. Senin de katkın var bu macera tadında. Fakat biliyor musun evlâd, şu *Tanrı* kelimesini aslıyla değiştireceğim herhalde yakında.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, V

Çat kapı geldin. Hırsız gibi kanıma girdin. Fütursuz çocuk! Var hayrını gör bencileyin bir şeytan çekicinin.

Dudak büktün sorularıma. Kaygılarıma gülüp geçtin. Başını eğip sızlanma şimdi. Bütün kabahat senin.

Ud çal. Şarkılar söyle. Oryantal yap. Artık sen evimde emirlerime amade afrodizyak bir çengisin.

Yırt. Al şu fotoğrafı da yırt. Mekânı cehennem olsun sana yer-yüzü
cenneti vaat eden hergelenin.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, VI

Allah'ın indinde de *inayet*'ten önce gelir *cinayet*. Örnek mi? Ohoo!

Hiçbir anlam ifade etmez çarmıha gerilmemiş bir İsa, kılıcı kırılmış bir Ali, barışçıl bir Timurleng, SS'siz ve Eva'sız bir Hitler, sakalsız bir Humeyni. *Kan* ve *şehvet*, iyi kalpli cadının sihirli kemendi. N'olmuş o kemendi boynuma kendim geçirdiysem!

Hayır, düşmanlarımla barışmak istemem. Yüzleşmek istemem görgü tanıklarımla. Bütün adil kadıların hayaları burulmadıkça ben bu tür suçlamalardan aklanmak istemem.

Varsın insancıklar ismimi fısıltıyla söylesinler ve çocuklarına parmaklarıyla göstersinler beni. Ter içinde uyansınlar her sabah. Dua etsinler kör kurşunlara hedef olayım diye. Cinci hocalara muskalar yazdırsınlar.

Kusura bakmayın arkadaşlar, ben mazlumların önünde diz çökemem. Sıfatı bol cani kimliğimden kolay kolay vazgeçemem.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, VII

İt ürüyor kervan yürüyordu. Sağımızda saz benizli gladyatörler durmasız birbirini öldürüyordu. Solumuzda sivrisinek kılıklı halk çılgınca onları alkışlıyordu. Kesif kan kokusu dalga dalga Akdeniz kıyılarına dağılıyordu. Sen bir adım öndeydin. Benim nehirler boyunca koşarak geldiğimden habersizdin. Başında kavak yelleri esiyordu, varlığının farkında bile değildin. Omuz hizanda kızıl bayraklar çırpınıyordu. İki bin yıl sonraki *hastalıklı* halin kendini dışa vuruyordu. Dangalak Julius Caesar bile öyle sanıyordu, fakat Kleopatra gerçeği biliyordu, bana bakıp sinsi sinsi gülüyordu. (Hain, Caesar'ın yazgısını benim alnıma yazmayı düşlüyordu!) Sen bir adım öndeydin. Romalı askerler sonuncu ben-i İsrail'i de sınırdışı ediyordu. Sahra bitmek bilmiyordu. Güneş yine işaret parmağımın arkasından doğuyordu. Ki,

serinliğini hissettim kasıklarımda Nil'in, senin.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, VIII

Ben bir soytarıyım, bir cüce.

Nice sultanlar gördüm zarif
memeleri avuç içi kadar
belleri benimkinden ince
ağızları ve ayakları küçücük,
obur kediler gibi miyavlarlar
bahar ayları gelince
ki insanın aklı şaşar.
Nice sultanlar gördüm tombul
memeleri fistanlarından taşar
saçları omuzlarından akar
hepsi her zaman birbirinden makul,
ve kul sınıfının fikrince
bunlar birincilerden daha makbul.

Ben bir soytarıyım, bir cüce.

Nice sultanlar gördüm cimri
sözüm ona dindar,
kapalı çarşılarını ırz düşmanları soyar
yine de her gece,
kıkır kıkır ağlarlar
son kocalarının şehadet haberleri gelince.
Nice sultanlar gördüm dul
haddinden fazla müsrif
belden aşağıları kırk ambar
muhabbet kuşları teklifsiz konar kalkar,
ve kul sınıfının fikrince
bunlar ötekilere on basar.

Ben bir soytarıyım, bir cüce,
kirpi gibi bir herif.
Sokak köpekleri popolarından havlar
kendimi tarif edince.

GÜNEŞ İŞARET PARMAĞIMIN ARKASINDAN DOĞAR, IX

Dön, ufka dön yüzünü
yolların ve mesafelerin ucundan tut,
bir hevestir gelir geçer aşk dediğin
a çocuk!

Cennetten kovulman gerekiyorsa, kovul.
Soruları ve o ücra ülkeyi unut,
kuzey kutbunda ateş olsan ne yazar
a çocuk!

İmkânsızı iste, Einstein ol
kendine Hawking'i örnek al, Darwin'i tekrar oku.
Benim aklım Kaf dağında kaldı bilmez misin
a çocuk!

Cennetten kovulman gerekiyorsa, kovul.

Ama artık İblis'ini beklememelisin.

Bab 2

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, I

Tersine çevirip tarihin akışını
yine tebdil dolaşırken Türkistan'ı
önümü kesti Lao adında bir kâşif.
Yarı türkçe yarı çince
"Dinle," dedi, "iyi dinle hayatının nabzını
ona göre seç teb'anı,
ülkeni, mesleğini, karını."
Beynime sıçramış gibi bir bokböceğinin kanı,
aldı mı beni bir düşünce.
Ötekisi istifini bozmadan hiç
sürdürdü konuşmasını,
ne gurur bıraktı bende kırıp dökmedik
ne zafer günlerine ilişkin bir anı.
"Çağına dön," dedi, koymazdan önce
uzun lafının son noktasını,
"kendini keşfet ilkin
kâhin kılıklı şapşal herif."

Nüksetmiş gibi ciğerlerimdeki ince hastalık
ateş bastı yüzümün sağ tarafını.

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, II

Sıradağlar üstüme devrilir
zifir karanlık basınca
korku yüreğimi kemirir
yollarda mahsur kalmışım gibi.

O-ha kötü ruh!

Kadim insanat çın kesilir
ay eğnime vurunca
puhular muhabbetle seslenir
onları imdadıma çağırmışım gibi.

O-ha kötü ruh!

Dudaklarımda kelimeler kırılır
yürüdükçe nehirler boyunca
eğilme yüzüme ikide bir
aşk totemin benmişim gibi.

O-ha kötü ruh
git başımdan!

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, III

Eskiden, ama çok eskiden,
tüfek icad olmadan daha,
zorun Tarih'teki rolünü farkeden
çırpı bacaklı bir çocuktu o.

Sıfırı basınca Din ve Ahlâk öğretmeni
şafak atmış bizim haytada,
asl'olan hayattır gerisi Stalingrad'dır deyip
kirişi kırmış Tiflis'ten.

Yayan yapıldak dolaşmış Kafkasya'yı
binbir surat kılıkta,
sesi kalınlaşırken, tam buluğa ererken
mitili atmış Semerkand'a.

İlk görüşte teşhis ettim Yosif'i
şehlâ gözlerini, barbar kalbini.
Ne kadar da masum görünüyordu veled
farklı çağ ve ortamda.

Eskiden, ama çok eskiden,
yamyamlar Asya'yı keşfetmeden daha,
yolu tesadüfen güzergâhıma düşmüş
okul kaçağı bir çocuktu o.

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, IV

Ardım sıra geleceğini bilsem
bilsem benimle ağlayıp benimle güleceğini,
gam yemem hemen bu gece ölsem
dirilsem şu kadar yıl sonra,
dünya, yani yirmi numaralı cehennem
sanki yolgeçen hanı olur
bencileyin mezarını kendisi kazanlara
kendisinden kaçanlara.

Kutsal mağaranın labirentlerini ezbere bilsem
bilsem patikaların eğimini,
yine mu'tad sansar avından dönsem
kefenimi üstümden sıyırıp sana giydirsem
zifaf haritasını dizlerime sersem
eğilsem gözlerine kalbini öpsem
ikimizin üçüncüsü *shura* kağanı olur
salgın hastalıklardan arta kalanlara.

Ne tarafa düşer Ankara
nöbetçilere görünmeden nasıl aşarız Çin Seddi'ni

bir bilebilsem.

Din ve devlet işleri baştan aşağı fasafiso
cinayet dersen maazallah
reislikten azletse de beni kabîlem
Anadolu'ya sensiz göçersem
kırar atarım mühimme defterimdeki bütün s harflerini,
ah yahşi Tamara!

Kıran mı girdi atlara
yaya hangi çağda varırız Ulan-Bator'a

bir bilebilsem.

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, V

Abakan insan kaynıyordu. Ceng davulları vuruldu. Hayat durdu bir anda. Çatık kaşlı bir tellâl, çarşı pazar dolaşarak Bügü Kağan'ın buyruğunu duyurdu. Buyruk kısaca şuydu: Araplar geliyordu/ Arap istilası hiç değilse Maveraünnehir havzasında durdurulsundu/ Bahadırlar bugünden tezi yok ölüme soyunsundu. Vay vay.

Davullar tekrar vuruldu. Vahalara gök bayraklı çadırlar kuruldu. Dor atlar burnundan soludu, silâhşörler Sir Derya'dan Amu Derya'ya savruldu. Ceng olundu, günlerce ceng olundu. Yedi düvele posta güvercinleri uçuruldu. Gelen haberlere benim gibi bir felâket kalemşörünün bile gözleri doldu. Çünkü Uygur menşeli kadınların on binlercesi artık duldu. Vay ki, vay.

Lao bu tragedyada rol alan oyuncuların akıbetini merak ediyordu, titrek bir sesle sordu. "Tamamı kendi yayının kirişiyle boğuldular," dedim, "fakat mezar taşlarının üzerine tarafımdan birer soru işareti konuldu."

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, VI

Evvel zaman içinde, Urumçi'de
yol üstünde buldum onu. Ağlıyordu. Ellerinden tuttum.

Bağıra bağıra ağlıyordu,
gözyaşları sel olup İli nehrine karışıyordu.

Zor avuttum.

Çok uzaktı Han babasının yurdu. Şimdiki Moğolistan'ın kuzeybatısına düşüyordu. Urumçi'den yaya kırk gün kırk gece çekiyordu. Hoş, o, memleketine dönmeyi pek düşünmüyordu. Kadın asaletini rahminde taşır, diyordu. Hayatı algılama biçimi bize müthiş benziyordu. Tatar menşeliydi herhalde, çünkü Türk dilini Tunguz aksanıyla konuşuyordu. Çiftleşme anında da hep boynumu ısırıyordu. Daha önemlisi, Pîri Reis'in haritasında ülkesini ararken işaret parmağı kendiliğinden Kırım'a, Eskişehir'e kayıyordu. Hınzır benim bin küsur yıl sonraki kaderimi sanki yüzümden okuyordu.

Malum kusurunun haricinde
iyi sevişiyordu.
Kalbur saman içinde
mazlum halkını tekrar doğuruyordu.

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, VII

Tagor muson yağmurlarıyla hârlanan ateşin sırrını vermişti sana, Gandhi ıslak güneşin kumaşını. Ne yaptın?

Troçki'nin gözlüğünü kırmışsın, Lenin'in yazı tahtasını. Ya parti kartını ne yaptın?

Törel çöküşün tanığısın. İstemem ziyan olsun gözlerinin yaşı, boş yere dökülsün kanın.

Kımılda, sil kulaklarının pasını. Steplerden gelen şu tar sesidir. Tar sesi değil tutsak yoldaşlarımızın nefesidir.

Bırak inadını. Uzun yollara hazırla aklını. Hayal ülkene dön. Kendi benliğine sor kelimelerin şeceresini, Tao'nun ayak tıpırtılarını, köhne belleğini Mao'nun, Sultan Galiyev'in turkuaz karanlığını...

Budala çocuk, iyi ki sen kalbimin büyük macerasında yalnızca bir mihenk taşısın. O-ha!

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, VIII

Yedi boğa iner ovaya
şehrin doğusundaki yamaçtan
yedi kara yıldız gibi.
(Avcıların ve çiftçilerin yakarışlarıyla
kucaklar hayatı Yedi Cihan.)
Kargışlar yükselir aya
ateşin üzerinde dans eden yedi çıplak ayaklı
yedi yağız sığırtmaçtan.
(Denizkızlarının içli şarkılarıyla
ete ve kemiğe bürünüp
çalkanır Yedi Derya.)
Ata Koca Kırgız gibi
yırtar davulunu abdal Sefer
halkım durur duaya.

A kam ay!

Zifir gözlerini kırpıştırır tan;
(kuş sûretine dönüşüp
Yedi Uyurlar aramıza katılmadan)
yedi boğa iner ovaya,
Dirse Han Oğlu Boğaç'tan
kut almış Albız gibi
kanatları atlastan yedi kızıl ejder
yedi kara yıldız gibi.

A kam ay!
A kam ay!
A!

HAYAL ÜLKESİNİN KEŞFİ, IX

Ne zaman seni düşünsem
ayaklarımın dibinden bir yılan kayar
atım aksamaya başlar
Issık-Köl'e bir yıldız akar
kalbimde köpekler havlar.
Ne zaman seni düşünsem
solar gecenin rengi. Kız Hawar

İpek ve Baharat Yolunda semender avlar
aşka muhtaç kirvem. Kız Hawar

Gök Tanrı'nın işareti sayar
sütünü kör kuyulara sağar
Ay Hatun, yani şaman annem.

Ne zaman seni düşünsem
ülkem, hayal ülkem,
ne zaman seni düşünsem
Hawar, kollarımı kemendle kendine bağlar.

Taşlanmaya lâyıktır, kırbaçlanmaya
bencileyin bir sersem.

Bab 3

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, I

Cehenneme kar yağıyordu
ateş hırsızı Prometheus hırsından ağlıyordu.
"Boşver be üstad," dedim,
"kul sınıfı soğuğa dayanıklıdır."
Haşin bir bakış fırlattı hazret
yutkundu. Azarlar gibi uyruğumu sordu.
Türk olduğumu öğrenince yüzünü buruşturdu.
"Irkın," dedi, "mavi kanlıdır
hünsadır dinsel bakımdan
eşdeğerde görür çünkü benimle
dişi bir kurdu."
İrkildim, kaynar sular boşandı sanki başımdan,
soytarıya da bakındı hele
utanmadan kendisini asenayla kıyaslıyordu.
Lapa lapa kar yağıyordu
cehennem yekpâre bir beyazlığa bürünüyordu,
kıt karınlılar hariç
günahkâr insanat kar kusuyordu.

Ter içinde uyandığımda ibibikler ötüyordu
dünyada yine sabah oluyordu.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, II

Deve katarı ağır aksak gidiyordu
en gözüpek noyanlar kervana gözcülük ediyordu.

Her taşın altından başını kaldırıp
Mata Hari durumu Berlin'e fakslıyordu.

Hava kül ve katran kokuyordu, yolları duman bürüyordu,
Erwin Rommel sevinçten kuduruyordu.

Deve katarı ağır aksak gidiyordu
Kazak ve Azeri petrolleri Akdeniz'e seyr ü sefer ediyordu.

Tipi. Rüzgâr. Ama ne rüzgâr
bir kulağımdan girip ötekinden iki misli çıkıyordu.

Manzara tam senlikti lan Salih
neye dokunsam bana "Lili Marleen" okuyordu.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, III

Avare gezinirken sahra-yı Kûfe'de
cüzamlı bir Bedevî koluma dokundu.
Ürperdim, kuyruğuna basılmış bir köpek gibi hırlayarak
kumları eşeledim.
Ötekisi hayret ve dehşetle gözlerime sokularak
çölde ne aradığını sordu.
Kem küm ettim, bin dereden su getirdim,
lakin sana ilişkin hiçbir ipucu vermedim.
Tam rindlere özgü bir delalet içinde
"Bir sen eksiktin mîrim," dedim,
"bencileyin bir berduşun mühimme defterinde."
Cin çarpmışa döndü garip
kesik kesik soludu, gölgeme bağdaş kurup oturdu,
uzak ve kekre bir sesle *Yasin* okudu;
işaret parmağıyla gönül kapımı tıklatıp kayboldu.
Titredim, birdenbire kalbimin tenhalaştığını hissettim.
Bir insan nasıl bu kadar angut olabilir
yol üstündeki Hasan'ı tanımayabilir
ya Ali ibn-i Ebû Talib!

Sanırım ismimdeki s harfi sahtedir.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, IV

Git hafiye dostlar edin kendine
insan avcılarına kuklamı hedef göster
namerttir talandan hisse isteyen
öleceksek ölelim üçer beşer
niyetin her ne ise kabul
kabul izzet-i nefis cengine.
Git yeni sorular bul, yeni hikâyeler
içinde s harfi olmayan kelimeler
yalanlar bul inandırıcı olmaktan uzak
yenilgilerimize onurlu birer bahane.
Dünya sandığından daha ufak
daha ufak bit yeniğinden
Orman Kanunu'nun sana ilişkin eki,
artık şu ahmak üslubunu değiştir Karga birader.
Emekliye sevkedilmiş bir halkım ben
kuyruğunu Devlet'e rehin bırakmış bir tilki.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, V

Tütün içiyordu. Esrar da içiyordu. Her türlü kötü alışkanlık mevcuddu onda, ne bulsa içiyordu. Adı neydi unuttum. Durmadan çizgi roman okuyordu. Sanki kurgusal bir zaman diliminde yaşıyordu. Beni *Pi* diye çağırıyordu. Adı neydi sahiden unuttum. Cima sırasında canı hep tropikal meyveler çekiyordu, bu yüzden sık sık Tahiti'lere falan gidiyordu. Herhangi bir insandı bence, hatta maymun tarafı biraz ağır basıyordu. Dikkat ettim; yürürken bacaklarını otuz dereceden fazla açıyordu, havayı içine çekmiyor kokluyordu, geceleri daha iyi görüyordu. Lakin bütün Asyalılar gibi kıt gülüyordu. Birlikteliğimize tuhaf bir melankoli katıyordu. Ona en çok çıplaklık yakışıyordu, yani çoğalarak ölüyordu.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, VI

İzin almadan girdim fildişi kulesine
pabucu dama atılmış bir şairin.

Kitaplarını çekip raftan teker teker
tuttum alevine kalbimdeki devrim ateşinin.

Çığlık çığlığa yanarken Kiril alfabesi
gözlerim takılıp kaldı s harfine.

Profili Yalçın Küçük'ü anıştıran bir mujik
alıp götürdü beni yüz yıl öncesine.

Aceleyle kırmızı bir tüy takıp mihmandarımın beresine
çekildim bir adım geri.

Paldır küldür dalmadan egzotik bir Kremlin gecesine
adını muhabbetle andım Rasputin'in.

Kısılmıştı bütün cırcırböceklerinin sesi,
rüzgârın nefesi, ayışığının fitili.

"Hey merhaba büyük reis!"
diye antika bir Kızılderili selâmı sarkıttım Lenin'e.

Kasvetli havasını silkinip üstümden Tarih'in
uzattım başımı teatral bir aşk sahnesine.

Arbat sokağına koşup don gömlek
ayıp işaretler yaptım Meçhul Nataşa heykeline.

Lakin asla hakir görmemişimdir Puşkin'i
böylesi 'asîl' bir fahişe uğruna öldüğü için.

Çünkü et ile kof cesaretin şöleni
düello, her zaman esin kaynağı olmuştur Siu Hüseyin'e.

Kısılmıştı bütün cırcırböceklerinin sesi,
rüzgârın nefesi, ayışığının fitili.

Parmaklarımın ucuna basarak girdim tebeşir dairesine
pabucu dama atılmış bir şairin.

Kırk kapılı virânesinin açıp perdelerini son kez
hüzünle seyrettim kırık hayalini.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, VII

Ruhum çırılçıplak gelsin kanının sesine
isminin en uzun hecesine
göğsündeki diş izine, cinsiyet işaretine.
Ruhum çırılçıplak gelsin gecene
barbar eşkâlini kurban etsin şenliğine
öfke ve şehvetle uluyan etine.
Öl dedim Hüseyin'e
soy hayatı sırtından
kurtul akıl tasındaki bengisuyundan
kader hanendeki gurular tılsımından.
Öl dedim Hüseyin'e
gözyaşına tapan bir dağ halkının beşinci halifesine
şüpheler bilgesine.

Zehirli bir yılanı çıkarıp koynumdan tuttum yüzüne
benzin döktüm kibrit çaktım sağ gözüne,
sol gözü zaten kördür ruhla etin ahengine.

Öl dedim Hüseyin'e
kalbine saplayıp hançeri
öl dedim
öl.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, VIII

Şeytan'ın bacağını kırdığını sandın, Musa'nın asâsını. Ucuz romanlar yazmak varken, şiire çemredin kollarını. İzbe sokaklara, ıssız steplere, zifir mağaralara merak saldın. Haramîlerin yarasını kaşıdın, amazonların apış aralarını. Belânı aradın hep, arabını. İşin zor ahbap, hem de çok zor.

Mühürlü zarfının içinde yüzyıllardır duruyor masamın üzerinde; aç, ve oku alınyazını.

Oku da ırkını reddet. Oku da Tanrı'nın T'sini küçük harfle yazmayı hüner say. Hayatın bilmecesini çözdüğünü san; kırım ve kıranların hıncını aldığını, talih kuşunu kanatlarından yakaladığını...

Bu, senin alınyazın. İster sağdan sola oku, ister soldan sağa. İki halde de sevabından fazla günahın.

ÖL DEDİM HÜSEYİN'İN S HARFİNE, IX

Alıcı kuşlar dönüyor başımın üstünde!

Bir emanetim vardır halk katından
vakitsiz ölürsem zimmetimde yetim hakkı kalır
ayaklarıma dolanır üzengi
kalçamda mataram ağırlaşır
karalır al atımın rengi
ulu Hızır
al beni bu iki cehennem arasından
aydınlık günlere ulaştır
ulu Hızır
Hüseyin Ferhad senin yoldaşındır
mazlumlar indinde.

Bab 4

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, I

Şu mancınıkla fırlat
eski zamanlara beni,
Turan adında bir ülkenin
payitahtına.

Bar bar bağırmanın
faydası yok tellâl,
kaçsa nereye kaçar
düztaban bir hattat;
ille dökmek istiyorsan kinini
sivrilt kalemini
zevcesinin kalbine sapla.

Şu mancınıkla fırlat
eski zamanlara beni,
Kızıl Elma adında bir sultanın
tahtırevanına.

Hangi rüyanın kâhinisin
kimden aldın icazetini
neler vaat ediyorsun halkına
bulursam seni

kayıp abdal,

hâkikat ilmine hayal
tar sesine nektar
katmadan önce üstüme yat
çoğal.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, II

Dicle mehtaba karşı akar, ufka doğru.
Bu yüzden kızıma Dicle dedim.

Kanın ve sığ göllerin rengi ufkun moruna çalar.
Bu nedenle sevdim gözlerini.

Gözlerin rüzgârdaki mum
avucumdaki kibrit.
Gözlerin Malabadi Köprüsü'ndeki meşale
Deyr-i Zaferan'daki kandil.
Gözlerin şehrayîn
ipeğin hışıltısı
ya da demirin ışıltısı.
Gözlerin bir çift ebabil
Babil'e baktıkça gördüğüm.
Gözlerin birer viyadük
kirpiklerinle kamufle edilmiş.
Gözlerin kaderim
kundaklanmış Musul
ya da ateşe verilmiş Kerkük.

Aklımdaki bütün b harfleri bakırdandır.
Bu yüzden değiştirdim Diyarbekir'in adını.

Acı ve gönenç aynı kumaştandır, aşktan.
Bu nedenle sığındım gözlerine.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, III

Çıkıp kavmimin sonuncu peygamberine
gösterdim omuzumdaki zafer işaretini
belki bir puan fazla yazar diye sevap hanesine
amel defterimin.

Hamd ü senâ ile sıvazlayıp sakalını
"Otur," dedi, "şu hayal minderine
teraziye vur ikbâl hazneni
bil bakalım ganimetten ne düşecek hissene."
Lakin önündeki yoğurt kâsesine
düşmüş bir sığır kenesine
bakar gibi süzünce tepeden tırnağa beni
hatamın farkına vardım
ufaldım, kendimden utandım.
"Affedersiniz," dedim adeta taklid ederek
kuyudaki Yusuf'un iniltisini,
"ciddiye alıp kabîle şefimin önerisini
destursuz girdimse arz dairenize..."
Ağzımdan kapıp maruzatımın son kelimesini,
"Onca mesafe varken ecel köprüsüne
bu telâşın niye evlad," dedi
tüm nefretini ilave ederek sesine,
"çünkü burnunu batırmışsın mürekkep hokkasına
iffetsiz bir sevginin
ki dönüşmektesin başka birinin hüviyetine
buzlandıkça imgelemin."

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, IV

Şiraz gül kokuyordu. Gül kokusu genzimi yakıyordu. Nereliydi kimlerdendi sormadım. Gonca iken derilmiş bir güle benziyordu, peçesinin altından hoş bir serzenişle etrafını temaşa ediyordu. Onu gördükten sonra gül kelimesini bir daha ağzıma almadım. Kısa fasıllarla *İncil* okuyordu. Sesi kadim yaralarıma dokunuyordu. Oysa ben hiçbir vakit İsa'ya inanmadım. Esir pazarında yok pahasına satılıyordu. Yanına varmadım, vücud hatlarını metreye vurmadım. Şunu da haremime kat, dedim sağdıcım Hâfız'a.

Türkçeyi Kuji aksanıyla konuşuyordu. Konuşurken kaşları hayretle yukarı kasılıyordu. Her paragrafının ardından mutlaka istavroz çıkarıyordu. Onunla bir kez olsun yatmadım, cibilliyetini fikir haznemde tartmadım. Otağımda aşeren bir Meryem gibi dolaşıyordu. Hâl ve hareketleri tam bir 'nasturien' çaşıtı andırıyordu, fedailerimin benden yana ödü kopuyordu. Lakin Zaman önüm sıra koşuyordu. Tükenmez sandığım fetret yılları ağır aksak tamamlanıyordu. Şunu azad et, dedim Hâfız'a.

İran'da yine akşam oluyordu. Ay eğilip Şiraz'ı kucaklıyordu, sanki kalbim bülbül nidalarıyla çalkanıyordu.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, V

Çöl ne kadar ıssız
gökyüzü ne kadar nihân
bu gece.

Ihtır develerini Sanem
sanki misk ü amber
taşıyor sanır seni
bir mil uzaktan rüzgârı koklayıp
mızrağına abanan haramî.

Ihtır develerini Sanem
hayal bezirgânlarından önce
bulalım Sinbad'ın ülkesini
iki elimizi daldırıp
kalbur saman içine.

Ihtır develerini Sanem
nasılsa meçhule gider
bütün aşk kervanları
uğramadan Lud gölüne
kadim Mısır'a, Yemen'e.

Ay ne kadar rahşan
yıldızlar ne kadar iri
bu gece.

Ihtır develerini Sanem
pelerinini yere ser
çek üstüne karanlığı
uyu. Sesimizin kanı aksın
Leylâ'yla Mecnun'un ayak izlerine.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, VI

Ay büyürken iz süremem. Alacakaranlıkta ayak izlerini göremem. Onca yolu yaya yürüyemem. Baykuşlar gibi şifreli ötemem, gizlice sana randevu veremem. Hanene sürünerek giremem. Hohlayıp yüzündeki hasret lekelerini silemem. Kusurum onurumdur Cemile,

yoo itibarımı geri isteyemem. Aslını inkâr edemem. Kadim yoldaşlarıma küfredemem. Caka satmak için podyumlarda yaralarımı sergileyemem. Aynadaki melûl aksime kahkahalarla gülemem. Hizayı bozmadan aşka ve adalete inandığımı söyleyemem. Var git Cemile,

yoo, topal olmasam da peşin sıra gelemem.

Lakin yenilirsem, şu ya da bu şekilde namerde boyun eğersem, diz çöküp düşmanlarından af dilersem, önce sen azarla ve ülkemden kov beni en bayağı sözlerle.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, VII

Yüzünü bir göl aynasına tut
sil şakaklarındaki savaş boyalarını
veda sözlerimi hatırla
adlarını bizzat anarak Şirin'in
Juliet'in, Leylâ'nın, Kanıkey'in
sudaki aksine tükür;

laned olsun kem bahtlarına.

Yüzünü bir göl aynasına tut
dokun alnındaki ebemkuşağına
turkuaz rengine kaderinin
kavminin ejder armasına.
Dokun ağzının kenarlarına
ses pıhtısına kan lekelerinin,
dudaklarındaki parmak izlerimi gör.
Veda sözlerimi hatırla
tekrar et sadakat andını.

Ne Romeo, ne Mecnun, ne Manas
ne Hüsrev, ne berceste mısraı;
alelade bir kelime bile yeter
taçlandırmak için bazen hayatı.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, VIII

Bana öyle bakma Temuçin
öyle sitemkâr,
şeceresini biliyorum diye seni emzirenin
Ho'elun-ucin'in.

Dudağının kenarında bir sap çançiçeği, saçların tarumar, gözlerin velfecir okumakta. İhtimal ki şu anda o meteor çukurunu düşünmektesin. Yangınlar içre üşümektesin. Çöl sürüngenlerine özgü bir hiddetle kendinle söyleşmektesin. Ufalanmış kelimelerle gülüşmektesin. Erlik'le, Ülgen'le öpüşmektesin. Giderek Cengiz Han'la örtüşmektesin. Yirmibirinci yüzyıla beş mil kala bediüzzaman bir kertenkeleye dönüşmektesin.

Neler vaad etmiştin Temuçin
dolu dizgin geçmeden önce İli nehrini
İrtiş'in seher vaktini
leb-i Aral'ın ufuk çizgisini.
Neler vaad etmiştin Temuçin
tekrar et bir daha,
yollara ve mesafelere ilişkin
söylediklerini hatırla.
Kinin, kanı yerde kalan kardeşinin
ateşini söndür
asena memesinden sağdığın kımızla,
Asya'yı kutsa.

AT VE HİLÂL İSTİYORUM, IX

Hadi gidelim ay tutulmadan
düş torbam yırtılmadan
haramîler sırrını aşikâr kılmadan
kar düşmeden yollara.

Hadi gidelim yıldızlar karalmadan
ismin ağzımda paralanınadan
ölüm fikri kalbime sıvaşmadan
kar düşmeden yollara.

Hadi gidelim sis basmadan
asrım tedavülden kalkmadan
sihirli flütüm kırılmadan
kar düşmeden yollara.

Hadi gidelim fırtına kopmadan
ecinniler başıma üşüşmeden
boynumdaki ateş halkası daralmadan
kar düşmeden yollara.

Hadi gidelim tılsım bozulmadan
Şahmeran kılıfını üstünden sıyırmadan
aramıza çaşıtlar girmeden
kar düşmeden yollara.

Bab 5

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, I

Yarasalar akrobatik hareketlerle etrafımda uçuşuyordu
kurbağalar onlara tempo tutuyordu;
geç farkettim, kehanetim doğrulanıyordu.
Ay bir görünüp bir kayboluyordu
cinler koro hâlinde zılgıt çekiyordu,
yıldızlar bir yanıp bir sönüyordu
cinler yine zılgıt çekiyordu
gecenin bütün kasveti omuzlarıma çöküyordu
mucize gerçekleşiyordu.
Eğildim, kulağımı dayadım yere
toprağı dinledim: Nal sesleri açık seçik duyuluyordu
atalarım beni ziyarete geliyordu
ruhları tekrar ete ve kemiğe bürünüyordu.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, II

Ben eskiden zalim değildim. Yine de mazlumları sevmezdim. Ne dostlarımdan yardım istedim, ne düşmanlarımdan merhamet. Kendi ipimi kendim çektim. Murdar öldüm mendebur dirildim. Sıra sende, mağrur ol kalbim.

İğva karakterimdir, ve ihanet. Yolunu ışıtır gözlerimin karanlığı. Yürüme, koş. Konuşma, bağır. Sanımı al, gururumu kır, hodbin gençliğimin kefaretini öde. Sana şu kadarcık sitem edersem namerdim. Mağrur ol kalbim;

Yecüc ol,

Mecüc ol.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, III

Misli görülmemiş bir arzu
tarifi imkânsız bir coşku
ile sarsıldım aklımdan kalbime kadar.

Şeytan tüyü vardı onda
amazonlara has bir koku
bir naz.

Mızrağımı karnına sapladığım anda
anladım.

Şehrazad'ın gece yürüyüşüydü o
tef ve santurla harlanan bir fasıl
bir rüzgâr.

Mızrağımı karnına sapladığım anda
anladım.

Şehrazad'ın vakur gülüşüydü o
şehvet üzre bir hamayıl
zafer üzre bir tılsım.

Bağdad senin olsun Şehriyâr
ben Şehrazad'dan bakaya kalmadım.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, IV

Topuklayıp kısrağımın karnını
aştım bir gecede Maveraünnehir havzasını,
eğilip Hazer gölüne
seni sordum tufanlar müneccimine.

Yemin edip medd ü cezir üzerine
dedi ki *Görmedim.*

İzleyerek Dicle nehrinin mecrasını
çaldım Şeref Han'ın kapısını,
ışığa tutup kalbimin karanlığını
seni sordum sırlar müneccimine.

Tanık gösterip Mem'le Zîn'in ruhlarını
dedi ki *Görmedim.*

Doludizgin geçtim İrem bağlarını
indim Uruk şehrine,
yakasına yapışıp Gılgamış'ın
seni sordum kelimeler müneccimine.

Gözlerini dikip gözlerimin iris'ine
dedi ki *Görmedim.*

Nefes almadan sürdüm Şeyh Bedreddin'e
istemeden karıştım Serez cinayetine,
gevşetip boynundaki urganı
seni sordum matemler müneccimine.

Çok şaşırıp hamile bir denizkızı fikrine
dedi ki *Görmedim.*

Çömeldim Kop dağının gölgesine
atalarımı düşündüm, step çobanlarını.
Nasıl gülerlerdi kimbilir
şu hâlde görseydiler bencileyin bir noyanı.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, V

Ben, mızrağı kırık bir Alâeddin
cim karnında bin vaveylâ.

Sana kulak asmadım sanma lala
evhamlıdır asker kısmı, bilirsin
bir kuzgun konmaya görsün dala
"Ya devlet başa..." diye ceng davulları vurdurur
aklını hır hışva ile doldurur
ki duysa nutku tutulur keferenin.
Sana kulak asmadım sanma lala
basiretimi bağlar dökülen kardeş kanı
hârlı gövdemi soğutur
ne harama uzanır elim ne helâle
zenlerim adeta kudurur
hissesini veremem harem dairesinin.
Sana kulak asmadım sanma lala
sözlerin tastamam hatırımdadır hâlâ,
fakat sen bir lamba cinisin
ukalâ, kul sınıfından daha mağrur,
belki söylemek bile fazla
aramızdaki bu ufak yaratılış farkı
telafisi olanaksız bir kusurdur
iktidara talip bir şehzade için.

Ben, mızrağı kırık bir Alâeddin
cim karnında bin vaveylâ.

Ziyade severim Hızır'ı, bilirsin
beni o alıştırdı mengü şaraba ve bala,
lakin yaşım dört rakamlı sayıları bulur
ise anca senin sayende bulur lala.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, VI

Safkan bir haşeredir o, bir aznavur
vücudumda tırmanmadığı dağ yoktur.
Paspal, bir gocukla bir postal
arasına sıkıştırılmış on yedisinde bir çocuktur.
Adı da bir tuhaf, Neyyire
memleketini sordum desem yalan olur.
Ömer'le Marx'ı yan yana oturtur
Ali'yle Mustafa Suphi'yi,
heceleyerek okur *Sübhaneke*'yi,
beni kudurtur bu minval üzre.
Safkan bir haşeredir o, bir aznavur
afrodizyak bir numune-i zen,
bir pire.

Ne zaman yağmur yağsa şehre
göz pınarlarım birdenbire kurur.
Ne zaman yağmur yağsa şehre
dalkılıç bulurum yatağımda Neyyire'yi
o kadın şövalyeyi.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, VII

Adım, Mernuş. Ashâb-ı Kehf'ten biriyim. Eşkâlim kutsal kitaplarda azizlerle birlikte resmedilmiştir. Yanımdaki de köpeğim Kıtmir. O da Allah indinde özgül sıfatıyla tesmiye edilmiştir. Sır torbamdaki diğer kelimeler bilginiz haricindedir.

Ülkenize yanlışlıkla geldim. Mazlumlara el kaldırmak âdetim değildir. Bu yüzden şimdi sizden çaşıt muamelesi görmekteyim. Söyleyin o aşüfte hükümdarınıza her kuşun eti yenir, lakin bencileyin bir mucidden birtakım gece dersleri alması gerekir. Yoksa zat-ı şahanelerinin billûr sarayını bir tenasül gayyasına çeviririm. Ya ahali-yi alicengiz

sizler ki, bu gerizekâlılar cennetinde sadece birer hademesiniz. Bırakın beni zahidin fikir haznesine geri döneyim.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, VIII

Kar yağar ve tozar
gözlerim kızıl çapak tutar
baka baka yollara. Hooo

hooo.

Neyin adıdır Zülfikâr
kızkardeşimi esir alan hangi Haydar
bilirim de söyleyemem. Hooo

hooo.

Oklanırım kanım akar
kanımdan bir börteçino doğar
dağlara düşer gölgesi. Hooo

hooo.

Halkım kindar ve hunhar
forsa oğullarını yok sayar
sen dahil. Hooo

hooo.

MIZRAĞIMIN KIRILDIĞI YER, IX

Dün bütün gün yollarda
hemen herkese hırladım,
budala bir hasım aradım kendime, bulamadım.

Süklüm püklüm indim kıyıya sonra
kumsala sırt üstü uzandım,
beni çakal ruhlu yarattığı için tabiat anaya
sitem ettim, ağladım.

Bab 6

AH BARBAR KALBİM, I

Sırf ona nispet olsun diye
Tanrı beni baştan yarattı.
Aklımı budala ideallerin pençesinden kurtarıp
fitne ve fesatla donattı.
Etime bol haşhaş bol vitamin
kanıma ateş suyu kattı.
İyi günündeydi Rabb-ül-âlemîn
boyumu alttan ve üstten bir parça uzattı
kalçalarımı bir parça daralttı.
Sonra Mimar Sinan'vari bir çalımla geri çekilip
eserine gıptayla baktı,
parmaklarını çıtlattı, kaşlarını çattı,
dudaklarını şaklattı.
Sonra aşk ve adalet havarilerinin
ruhlarını çağırttı
bilmem nedendir
çıplak bedenime karşı uzun uzun havlattı.
Sonra gökyüzünden zembille sarkıttı
yine en güneyine Türkiye'nin.

Hey merhaba Cin Ferhad!

Hey merhaba Mîr Hüseyin!

AH BARBAR KALBİM, II

Tibetli büyücünün sesi
hâlâ kulaklarımda –

"Düşsel ve sahici dünyada
efendin o," demişti hazret

"Dişi silâhşörün öfkesi
ya kanında olur
ya karnında," demişti hazret

"Onunki tam tersi
kalbiyle aklının arasında."

Tibetli büyücünün sesi
hâlâ kulaklarımda –

"İnayetinden uzak dur
gazabından da," demişti hazret

"Kam'lar lama'lar katında
bir garabetsin," demişti hazret

"İt kadar haysiyet
onsuz şahsiyet
bekleme şol devranda."

Yaşlı kâhinin sözleri
düz ve mecaz anlamda
sihirli bir küpe gibi uğuldar
hâlâ kulaklarımda.

AH BARBAR KALBİM, III

Kendime şöyle bir dışarıdan baktım. Dehşete kapıldım. Rakı şişesinde bir balıktım, bir çiroz. Hem de Orhan Veli'nin mezarının üzerinde.

Oysa alkol nimetlerinden hep uzak durdum, şuara cininden bir adım geride. Üşenmedim, ücralarda yaktım şenlik ateşlerimi. İmzamı destanlara, dîvanlara attım. Mağdur, mahsur kaldım. Ebleh ve çirkin totemlere taptım. Diyebilirim ki, hiç 'meşgalem' olmadı Cumhuriyet tarihinde.

Yüzlerce yıl koltuğumda taşıdım kellemi. Kağan'lar, Fatih'leryarattım. Düşmanlarımın kafa derileriyle süsledim kemerimi.

"At"ım sabır ve sadakatin diğer adıdır. "Avrad"ım tacını kaybetmiş bir çariçe, bir paçoz. İşte "silâh"ım, işte şövalyelik beratım. Serüvenlerim kısmen arz edilmiştir Cüneyt Arkın, Kartal Tibet, Omar Şerif gibi soytarıların filmlerinde. Ben eskiden kahraman bir halktım evlad, senden daha ahmaktım.

Şöyle bir dışarıdan kendime baktım, *hıkk* / Dehşete kapıldım, iki kere *hıkk* / Orhan Veli'nin mezarının üzerinde.

AH BARBAR KALBİM, IV

Yoo, hissemi isterim. Hakkımı yersen kaderime küserim. Entelektüel geçmişimin üzerine sünger çekerim. İntiharların en aşağılığını denerim. Divitle karnımı deşerim. Çakıltaşlarıyla bileklerimi keserim. Baktım olmuyor, alışkanlıklarımı ve arkadaşlarımı değiştiririm. Arabesk dinlerim, Orhan Gencebay'la marihuana içerim. Kötü yollara düşerim, Sisi'yle çapraz ilişkilere girerim. Militan eskilerine 'okuntu' göndermiş İnci Baba, çeker ona giderim. '68 Ruhu adına çek-senet tahsil ederim. Rüzgâr ekmeden fırtına biçerim. Ben Mülayim/

Adımı dangalaklar hanesine yazan dostlarımı en hassas yerlerinden öperim.

AH BARBAR KALBİM, V

Ben 'sıra dışı' bir insan değilim üstad. Kiralık bir silâhşörüm, bir fedai. Az buçuk adi, gerektiğinden fazla kibar; farklı stilde bir body guard.

Şu gördüğün miladdan önceki halim: Cin Ferhad. Hoş, ona da ben kefilim. Müsterih ol, *leb* demeden *lebbeyk*'i kavrar.

Gorilleri bilirim. Uysaldırlar. İnsanoğlunun yanında Omo ile yıkanmış gibi masum kalırlar. Darwin evrim konusunda ne kadar haklı ise, ben de o kadar eminim

ki, bencileyin birinin ilk atası Tarih'in rahminden potansiyel suçlu olarak doğar. Hayata burnunun ucuna konmuş bir at sineğinin arkasından bakar. Herkesin ayağına basar.

Al Capone'u sırf bu yüzden severim. Soluk yüzlülerin Manitu'sudur o.

Yoo, bir gangster değilim. Carlos'vari bir halk kahramanı da değilim. Çünkü, ne dişe dokunur bir banka soygunu vardır mühimme defterimde, ne kayda değer siyasî vukuat.

Beni iki şey çarpar. Biri haşhaş. Öbürü, kanlı bayrağa sarılı *Kur'an-ı Kerim.* Bu bakımdan kendimi Hasan bin Sabbah'ın çağdaş bir müridi farzederim.

Daha önce söylemiştim üstad. Ben 'sıra dışı' bir insan değilim. Tam tersi, basit bir katilim.

İşsizim. Muhabbet tellâllığı dışında, cinayet ya da intihar dahil, her türlü göreve talibim.

AH BARBAR KALBİM, VI

"N'aber lan moruk," dedim. Sanırım, kulağı iyi duymuyordu. Modası geçmiş bir gerilla selâmı verdim, tebeşir dairesine girdim. Hemen kollarımı çemredim. Şipşak tırpanını bileyledim. Hırkasının yırtıklarını yamadım, söküklerini diktim. Tırnaklarını kestim, törpüledim. Ne yalan söyleyeyim, emsallerimden bir gün fazla yaşadığım için Azrail'e müteşekkirdim. Lakin bunak herif mazeretin m'sinden anlamıyordu. Hayatta kaldığım her anın diyetini eksiksiz istiyordu. Dahası, bana hep insanat bahçesinden firar etmiş bir ehl-i keyf muamelesi yapıyordu. Ve dahası, beni ne zaman böyle şen şakrak görse surat asıyordu, hemen aramıza mesafe koyuyordu. Gerçi haklıydı hazret, Asım Metin Behçet derken benim karşıma da dikelecekti günün birinde. Nihayet bir ölümlüydüm onun indinde. Hem de seyir defteri çoktan dürülmüş melankolik bir kâşif. Dünyaya kazık kakmanın da bir usulü vardı canım, hızlı yaşamanın bir hududu. Hoş, yaşım henüz kırkın eksi hanesinde seyrediyordu. O da, 'şairler genç ölür' teranesine pek kulak asmıyordu. Bu minval üzre, Azrail'le karşılıklı imzaladığımız İstisnaî Yaşama Hakkı Sözleşmesi sürüp gidiyordu.

AH BARBAR KALBİM, VII

Kelime haznem sığ
not ortalamam sıfır

Süngüm dik
aklım tıngır mıngır

beni azad etme Sahib.

Alfabemizdeki yirmi dokuz harf fazladır
dokuzunu atalım

Siyaset dediğin laf ü güzaftır
medreseleri kapatalım

Bakî kalan hoş sedadır
bir "İzmir Marşı" patlatalım

Kaf dağı uzak mıdır
hayal dünyasına kaç yüzyılda varılır

El çırp yılan oynatalım
ıslık çal Çin'i birbirine katalım

beni azad etme Sahib.

Yatacaksak, birlikte yatalım
mahpus damlarında

Satılacaksak, birlikte satılalım
köle pazarlarında

Senin günahın benim sevap haneme yazıldıkça, uygarlık güneşinin en hakikisi kul sınıfının kasıklarının arasından doğanıdır. Sahib, reislik forsundaki yarım buçuk kurukafa işaretini az buluyorsan Pi sayısıyla bir daha çarpalım

ey Sahib.

AH BARBAR KALBİM, VIII

Fidye mi istediğin? Açık konuş, kelimeler kırılmasın ağzında. Bedeli ne bana reva gördüğün rehin hayatın?

Amik Ovası hisseli arazimdir, al. Çukurova yekpâre mülkümdür, onu da al. Bilirsin; muhannete minnet etmem muhabbet için.

Soyadımı geri ver. Geri ver künyemi, kızıl yıldızlı beremi, egzotik sessizliğini karlı gecelerimin. Senden ne Alexandra Kollantay olur, ne Dolores Ibarruri.

İşte 'muhalif' profilin. Gerdan, sanki soyulmuş Maret Sucuk. Memeler dersen, ı-ıh. Âhı gitmiş vahı kalmış gariblerin.

Akıl mı? O, zaten terelelli. Hep söylerdin, "Diline nerden dadandı şu argo illeti," diye. Anladın mı şimdi hoptirinom çocuk!

Sil gözlerini. Aç ağzını, söv; Rus ruletine davet et beni; kalbimi kışkırt. İtibarımı geri ver. Geri ver hüviyetini âsi gençliğimin.

AH BARBAR KALBİM, IX

Adana'ya yağmur çiseliyordu. Cıgarama düşen damlalar beni çılgına çeviriyordu. Sen yoktun. Atalarımın kötü ruhları başıma üşüşüyordu. İyi ki sen yoktun. Şair arkadaşlarım aklımı çeliyordu. Cinayet fikri giderek tüm benliğimi kuşatıyordu. Hırsız kılıklı esin perilerim durmasız yaralarımı kaşıyordu. "Hey ufaklık hadi gidelim," dedi cellad. Saat sıfırı beş geçiyordu. O değilden başımı kaldırdım, baktım, adam sahiden beni çağırıyordu. Özel bir iş için geldiği her hâlinden belli oluyordu. Dahası, ağzı leş gibi Ankara Şarabı kokuyordu.

"Hey ufaklık öt bakalım," dedi cellad. Kendince sonuncu isteğimi soruyordu. Küstah, tıpkı bana benziyordu. Gözleri bile kahverengiye çalıyordu, ikide bir çapaklanıyordu. Ona baktıkça boynum acıyordu. Adana'ya

hâlâ
yağmur
çi-
se-
li-
yor-
du.

Bab 7

TESLİM OL FRİGYA, I

İki Tibetli keşiş konuşuyordu
bin küsur yıl ötemde.
"Şu zıpçıktı kalemşöre soralım," diyordu
omuzunda kaplumbağa logosu olan
başıyla beni işaret edip,
"barbarların harita ve metod defterinde
ne tarafa düşer diyar-ı Kaf ?"
Bir münasebetsizlik varmış gibi arkadaşının önerisinde
öbürünün suratı asılıyordu
gözleri seğiriyordu.
Uzunca bir sessizlik oluyordu
aramızdaki mesafeler giderek daralıyordu.
"Kaf," diyordu yine bizim ukalâ
kelimeleri ağzında tartarak,
"Türkistanlı çobanlara özgü bir ideal
üç rakamlı bir harf..."
Kulaklarına kadar kızarıyordu bu kez öteki cenap
burulmuş gibi hayalarından.

Tibetli iki keşiş fısıl fısıl konuşuyordu

biri laf atıyordu bana tarihî coğrafyasından
diğeri üstüne alınıyordu

bin küsur yıl ötemde
Ötügen'de.

TESLİM OL FRİGYA, II

Sorular faslını geç bir kalem
geç bir kalem misak-ı millî sınırını
Âl-i Osman coğrafyasını
Frig havzasını.

Batıya sür atını, gün batısına.

Kaderini bilsem de söyleyemem
bilsem de gösteremem Styks çayını
kör ışığın mecrasını
Nâzım Hikmet'in zaafını.

Batıya sür atını, gün batısına
ahras fedailer kasrına
kalbi vatanına gömülmüş halklar kıt'asına
Ran çağına.

Gurubun arkasına sür atını a çocuk
aklımın ücrasına.

TESLİM OL FRİGYA , III

Sultanahmed tenhâ Harem ıssız
dökülür halılara su yıldızları,
bir çift kayık süzülür Sirkeci'ye
cariye sesleri böler rüzgârı.

Hünsa süt damlar fıskiyelerden
arsız nefeslerle dolar gökkubbe,
çingene şalıdır evvelbahar
savrulur Emirgân'dan Eyüp'e.

Işıkları erkence üfler Kalamış
mavi tülünü atar üzerinden,
Haliç bir gözyaşı çisentisi halinde
çekilir kirpik büklümlerinden.

Üryan amazonlar kuşatır burçları
saçları at yelelerine dolanır,
Âşiyan uykuludur Sadâbâd dilsiz
mehtap zifaf kirecine bulanır.

Bayezıt'a kadar tâ Selimiye'den
yankır gizemli bir zelzele,
omuzuna almış o eski siluetini
gelir sevgilim naz ü niyaz ile.

TESLİM OL FRİGYA, IV

Tırıs giden atlılara sor
nerede kaldı yoldaşın,
dili pas tutar bencileyin bir felâket tellâlının
sıra gelince aşka.
Kendine sığın İldiko, metin ol
çok gençsin daha.

Kirpiklerinin altı mosmor
dipsiz bir kuyu gibi
ödü kopar eğilip bakanın.
Çekil yolumdan İldiko, aczimi hoşgör
rüzgârlara patikalara sor
nerede kaldı yoldaşın.

Atilla dediğin sırnaşık bir bulut
bir damla gözyaşı pıhtısı,
çimdikle yuğ perilerini İldiko, ağla
ona ilişkin nen varsa unut.
Tırıs giden atlılara sor
akıbetini yoldaşının...

TESLİM OL FRİGYA, V

Soluk yüzlü çocuklar
ne buldular bu "Kızıl" derili kadında

ki gözleri parlar
şehr-i Stanbul'un hilâl karanlığında

öğren ve unut kalbim.

Behice Boran'ı tekrar sevebilirim. İnziva yeminimi bozabilirim. Ardı sıra yine koşabilirim. Dudaklarından dökülen harfleri aklımda tutabilirim. Sırf o istiyor diye mazlumlar safına geçebilirim, 'içimdeki ben'le dövüşebilirim. Kendimi işçi marşları dinlemeye mahkûm edebilirim. Nefsimi alaturka hayallerle köreltebilirim. *Internatıonal*'i buluğ çağındaki bütün kızların sol kulağına fısıldayabilirim. Sahi çocuklar ne buldular bu "Kızıl" derili kadında

ki gözleri parlar
şehr-i Stanbul'un hilâl karanlığında

öğren ve unut kalbim.

Öğren ve unut, o kadar. Yoksa, şu geceyarısı başına belâ olabilirim. Postmodern bir vaka çıkarabilirim. Tarihin akışını değiştirebilirim. Amerika'yı yeniden keşfedebilirim. Fakat anlamıyorum çocuklar ne buldular bu "Kızıl" derili kadında

ki gözleri par par...

TESLİM OL FRİGYA, VI

İyi, bu sefer de sen kalemini kır. Halk adına beni ölüme mahkûm et, 'taammüden' cezalandır. Kulaklarını tıka, gözlerini yum; işaret parmağını kanıma batır. Kararını temyiz etmiyorum,

dedi Cin Ferhad. *Cin Ferhad benim oğlum.*

Hadi dür defterimi. Akıbetimi yüzüme haykır. Kurşuna dizdir, astır, ateşe attır. Bu, bir doğa yasasıdır: Mazlumlar ara sıra, zalimler her zaman kazanır. Kararını temyiz etmiyorum,

dedi Cin Ferhad. *Hâlâ hatırımdadır*
kullandığı kelimelerin bütün harfleri.

O şimdi bir ruh mühendisi
hoş avazlı bir medyum
darbuka ile yılan oynatmaktadır
lunaparklarda.

O şimdi bir milletvekili
profesyonel bir hayal taciri
laf ü güzafla kul sınıfını sağmaktadır
Ankara'da.

Lakin kefeni nasıl yırtmıştır
kem bahtının arafını nasıl aşmıştır
bilmiyorum.

TESLİM OL FRİGYA, VII

İzin ver Sultan'ım seni ben yıkayayım. Vücudunu karla ve kül-le ovayım. Cin figürleri çizeyim kasıklarına, meme uçlarını ka-natayım. Bir defaya mahsus nedimen olayım.

Horlanayım. Özgürlüğümü ve kılıcını tefecilere rehin bırakayım. Avamdan sayılayım, avdet yerimden sağılayım. Zincirlere prangalara vurulayım; razıyım

razıyım; beni şehvetle sına. Zulme alıştır, yatağında havlat, çe-kül taşını ruhumun steplerine fırlat. Kâm iksirinden hissemi alayım.

Kadım ol beni yargıla. Kadınım ol beni bağışla; sırf ceza olsun diye çocuklarımın sayısını s harfiyle çarp, tümünün ismini idamlıklardan seç. Kahrolayım.

Seni ben yıkayayım Sultan'ım. Sular içre saçlarından omuzları-na akayım, içrek yaralarını sağaltayım, ter gözeneklerinden rahmine ağayım; kaybolayım

kaybolayım; Edirne'de aranırken Belgrad'da bulunayım. Tuna nehrine çırılçıplak atılayım. Attila'nın akıbetine uğrayayım. İzin ver İldiko...

TESLİM OL FRİGYA, VIII

Hâkikati arayan otuz kuşun arasına katılsam
uçsam, sorular bilgesinin huzuruna çıksam
unutsam bildiğim bütün kelimeleri
yine aklımda bir harf kalır.

Rakamlar labirentinde yolumu şaşırsam, bunalsam
bin küsur yıl oturup ağlasam
silmek için gözlerimdeki lekeyi
yanımda yine bir Cahit Arf kalır.

TESLİM OL FRİGYA, IX

Teslim ol Frigya
gözlerim kör
dilim lâl
sana karşı hissizim.
Teslim ol Frigya
halkın nankör
din ve devlet adamların provokatör
bedhah,
ben izzet-i nefissizim.

Uzat iki denizin arasından başını da gör
halin ne kadar vahim

Frigya

kadim sevgilim.

Bab 8

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, I

Mevsim yaprak dökümüydü, güzdü.
Asya'nın Ön'ünü sis bürüdü;
sanki gökyüzünün ipliği söküldü,
sanki Aziz Nesin'in kellesini isteyen güruh dahil
tekmil zır cahil
tarihöncesi aslına döndü.
Asya'nın Ön'ünü sis bürüdü;
sanki Allah yeryüzüne tükürdü,
sanki Salman Rüşdi denilen 'kötü ruh' dahil
bilcümle şarlatan
düşünde tufanlar gördü.
Mevsim yaprak dökümüydü, güzdü.
Sipariş listesine bakmadan daha Azrail
o meş'um sesiyle güldü,
öksürdü, Tûba ağacına doğru yürüdü,
her şeye rağmen
en büyük rakibi trafik terörüydü
cüceler Türkiye'sinde.

Mevsim yaprak dökümüydü, güzdü.

Makbul olan yine kırmızı güldü
tabutların üstüne atılan çiçekler içinde.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, II

Göğsümden çıkardım partal kalbimi
attım bir şarap fıçısına,
"Gör," dedim Şeytan'a
"senin oğlanın vaziyetini."
Canı sıkkındı sanırım bugün bizimkinin,
"Sahi," dedi hiç bozmadan istifini
"kuyruğu kırpılmış bir virgül
ya da dut yemiş bir bülbül
ya da bakımsız bir Herkül'
den farkı kalmamış hergelenin."
İyi ama bu meret olmadan yaşayamaz ki hiçbir hin
hinoğluhinler katında olsa da yeri
diye söylenmeme fırsat vermeden vızıldadı yine lâin,
"Dert etme," dedi o çok bilmiş tavrıyla
"dolaşırken geçenlerde siyasîler cehennemini
atıl halde gördüm Çetin Altan'ınkini
git al, idare edersin
ödünç bir kalple kırk yıl daha."

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, III

Yeminliyim zincirlerimi kırmağa
darağacına fener asmağa
kendi ülkemde tebdil dolaşmağa
ahir zamana kadar.

Ben kimin muradıyım evlad
bil bakalım.

Yeminliyim gemilerimi yakmağa
mağrur kalbimin gururuyla oynamağa
mengü bala tuz katınağa
ahir zamana kadar.

Yeminliyim yaralarımı kaşımağa
dağlarda hayalet kovalamağa
yollarda patikalarda uyumağa
ahir zamana kadar.

Yeminliyim şom ağzımı açınağa
koç yiğitlere meydan okumağa
yârimi bağırtarak sağınağa
ahir zamana kadar.

Ben kaçıncı Murad'ım evlad
bil bakalım.

Yeminliyim geceleri avlanınağa
kul sınıfını arkadan vurmağa
eşkıyayı dünyaya hükümran kılmağa
ahir zamana kadar.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, IV

Sol elini kalbime koy. Bulut ol
uç.

Sol elini kalbime koy. Yağmur ol
yağ.

Gövdemi tarazla, ter gözeneklerime dol,
kan grubuma sız;
metafizik varlığını somutla.

Gör alnımdaki ebemkuşağını,
klanımı tanı;
çöz ellerini step cinlerimin.

Kemiklerimi ufala, iliğimi somur;
bir defada al bütün hıncını.

Sonra'yı unut,
unut yarın'ını gözlerime düşen aksinin.

Ağır ağır dolaş yüzümün haritasını
dudaklarımın deltasını.
Sol elini kalbime koy. Nehir ol
kendi mecranı ara.

Eski donuna bürün, ulusal benliğine,
leopar sıfatına.

Sol elini kalbime koy. Damarlarıma gir
eri.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, V

Onu nehirde yıkanırken gördüm. Çöl kâşiflerinin zafer işareti vardı göbeğinde, seçilmişlerdendi. Ben de mecburen göbeğinin altından öptüm.

Güneş çarpmışa döndüm. Uzun süre böğürdüm, öksürdüm. Bildiğim bütün kutsal kelimeleri nehre tükürdüm.

Gözleri islenmiş gibiydi, kirliydi. Yazgısını gözlerinden okumam mümkün değildi. Hoş, kimliği belliydi: Ön Asya'da kaybolmuş herhangi bir noyanın dişi meleğiydi.

Seçilmişlerdendi o. Kanına libido şırınga edilmişlerdendi. İncirleri erken sütlenmişlerdendi. Buluğ çayırları ateşe verilmişlerdendi.

Dudaklarına bir parmak haşhaşlı bal sürdüm. Kumsala yüzükoyun yatırıp eşkâlini tarih bilincime vurdum; utandım, korktum, ürktüm. Çünkü o, klanımın ilk Şeytan totemiydi.

Vakit ikindiydi, günün en verimli av saatiydi. Güldüm. Ben artık profesyonel bir ''kötü''ydüm. Esir tacirlerine özgü bir vakarla güldüm. Onu halkıma hangi yüzle geri götürürdüm...

Semavî dinler katında lanetlenmişlerdendi o. Şer kavmine peşkeş çekilmişlerdendi. Üstü çizilmişlerdendi, her gece yeniden öldürülmüşlerdendi.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, VI

Şurada ne kaldı ki sabaha? Bir kadeh, bir kadeh, bir kadeh daha. Horozlar zırlar sonra, güneş doğar. Süt dökmüş kediye döner bencileyin bar gerillaları. Gemiler limanlara koşar, trenler garlara. Sokaklar ve fabrikalar kuş sesleriyle dolar. Cıgaranı söndür lan. Sıraya gir evlad. Saatin kaç delikanlı? Alelade sorular, banal yurttaşlık hakları. Sahi neydi Gothama'ya göre hayatın global sırları? Nereye gidiyordu İsa Mesih, ümmed-i Muhammed? Hegel neden sırtını dönmüştü aşka ve Tanrı'ya? Sadece Bakunin miydi herkese kafa tutan? Hangi akla hizmet ediyordu Marx ve yoldaşları? Amaaan, bize ne antik ya da antika sorunlardan? Pikaba bir Nuray Hafiftaş koy. Erisin Adana'nın karı. İstersen Seyyal Taner'den çal. Kirpiler bassın İzmir'i, Ankara'yı. Sen kimsin, ha? Az bulunur cinsten bir saloz. Tam anlamıyla bir şapşal. Dün akşamdan kalma bir hırbo. Uzatma Seyfullah. Hadi bir kadeh daha...

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, VII

Esirler uyuyordu. Askerler de uyuyordu. Vahada, gözyaşıyla harlanan ayışığında dansediyordu Gülizar. Klarnet adeta miyavlıyordu, darbuka havlıyordu. Sağ tarafımda Halife Abdülmelik oturuyordu, sol tarafımda Kuteybe bin Müslim. Kalbim hınçla kabarıyordu. Fikir haznemdeki ünlem işaretleri giderek birer ateş damlasına dönüşüyordu. 'İçimdeki ben' beni dürtüyordu, soyuma ve sanıma yakışır bir vaka çıkarmam gerekiyordu. Gülizar şehvetle uluyordu, çağşır otu ve haşhaş kanını kızıştırıyordu. Yerlere yuvarlanıyordu; döneniyordu, gövdesi tere bulanıyordu. Sahi, ne işim vardı benim burada, bu Bedevî oymağında?

Gülizar benim kızkardeşim. Onu Cend Kurultayı'nda ehl-i Şeriat'a rehin vermiştim. Cüretimi bağışla Dedem Korkut, bir defaya mahsus buyruğun haricinde cinayet işleyeceğim. Şu ikisinden birini Madımak Oteli'nin önüne gömeceğim.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, VIII

Şu ney, şu rebab, şu kudüm
çal çalabildiğin kadar ya Celâl,
bir hışımla gelir geçer hayat
ahret senin de mekânın olur.
Şu mey, şu şarap, şu rayiha
Şeytan'ın sana teklif ettiği bir fidye-i necat
al. Zaten lime lime dökülür
neye dokunsa aksak Temur.
Dön, yine dön, ak libasını savur
öyle kal. Uyanmadan daha insanat
tabiat kış uykusundan uyanmadan daha
selâmünaleyküm.

De ki Şems bu sabah öldü
hünsa bir örümceğin kalbine gömüldü.

ŞEYTAN'I AĞLARKEN GÖRDÜM, IX

Cemi cümle oturalım
mengü tuza parmak batıralım
öfkemizi kınından sıyıralım
sırtımızı verip ufka.

Kaşlarımızı birbirine çatalım
kalbimize posta güvercinleri uçuralım
gücenelim şehlâ bakalım
yan yan kaçanlara.

Atlanalım dağlara çıkalım
şer fikre kemend atalım
soldan sağa okuyalım unutalım
şüphe yuvalanmadan aklımıza.

Terimizi haritalara akıtalım
kanyonlara uçurumlara tutunalım
düşenleri zindandan kurtaralım
vakit varken daha.

Kör karanlığa kibrit çakalım
külümüzü guruba savuralım
kavmimize anka olalım
en gencimizin ardı sıra.

Bab 9

KURT ŞÖLENİ, I

Mağlup bir kalble Zerafşan'da
seni beklerken çadırımda
omuzuma bir puhu kondu.
"Ötanazi," dedi harfleri gagasından yuvarlayarak
"yasal bir hak olsa da
asla kullanmayacağını bilirim
malûm istisnalar dışında..."
Yutkundu. Zehrini kursağında tadlandırarak
bed sesiyle yarama kustu,
"Zira," dedi, "senin gibi hâkirleri saymazsak
ben-i Yasef nazarında
yeniden doğınanın diğer adıdır ölüm."
Sustu. Küstah ve dahi çolpa
fikrini kendine sakla,
türünden kelimelerle parlamamı bekliyordu.
"Haklısın haşmetmeap," dedim
ırkıma mahsus bir kibirle şişirerek avurdumu,
"lakin bendeniz Yasef'in kendisiyim
şu anda da bir Tanrı misafiriyim
kadim yurdumda..."

Ah, nasıl çizilir hayalle hâkikatin hududu
bir çift lafla,
bizimkinin suratındaki telâş ve korku
böylesi bir teşbihle resmolunabilirdi anca;

mîrim.

KURT ŞÖLENİ, II

Sütunların arasında uyur bir aslan
büyür ikindiyin güneşten yelesi,
burası şato değil kurban, Anıtkabir
arkanda kaldı Ankara Kalesi.
Alnındaki serinlik kanının uğultusundan,
Mehmet Âkif'in seccadesi bin küsur yıl öncesine serilidir
şimdi duyduğun hınçtan.
Senin ufkunu karaltan katedral çanları değil
kardeşim Alişîr
demem o ki "zincirlerinden başka kaybedecek..."
bre Alişîr
bıktım artık aynı şeyleri kulağına bağırmaktan
işin türkçesi.

KURT ŞÖLENİ, III

Akdeniz'e ayağımı batırsam
Orontes nehri taşar,
parmağımı batırsam
Orontes yine taşar
sel basar Sayda'yı, Beyrud'u.
Kız Thamar
atımın ayağı burkuldu
sihirli lâmbam kırıldı
uçan halım yırtıldı
kaderden kaçamam bu defa
beni kan tutar.
Kız Thamar
kendine başka bir cellad bul
Allah'sız bir silâhşör kirala,
Akdeniz'e rağmen
el kaldıramam bir Musa kızına
hasmım bile olsa.

KURT ŞÖLENİ, IV

Hû dost, hû!

Tamtamlar çalıyordu. Cinler yalelli çekiyordu. Güneş yine Hamel burcuna giriyordu. Elazığ; Nişabur; Khotan. Cümle kapım ardına kadar açılıyordu. Yeis; hicran; müphem bir kahır. Ne kadar ağdalı kelime varsa abdal lûgatinde adeta üstüme çullanıyordu. Hâkikat değişiyordu.

Hû dost, hû!

Uzakta, şehr-i Stanbul'da sabah ezanları okunuyordu. Gemim Akdeniz'in en güney sahiline demir atıyordu. Tamtamlar makam değiştiriyordu. Sağ elimdeki kımız çamçağı Afrika'nın eteklerine dökülüyordu. İçim titriyordu. Çünkü Âl-i Osman haritasında bir sürgün yeriydi Afrika. Söylemesi ayıp; muhalif aydınların muhtelif rütbelerle taltif ve terbiye edildikleri bir sanatoryum. Anlıyordum; Türkiye Cumhuriyeti beni tedavülden kaldırıyordu, Bizans entrikalarıyla Mîr Hüseyin'i "eski çağ"daşlarına havale ediyordu. Hoş, tütün ve hububat çuvallarımın dibi görünüyordu, putperest klanım bin küsur yıldır tarihin bu tökezleme anını kolluyordu. Lakin hâkikat tekrar değişiyordu.

Hû dost,
üç kere *hû!*

Nuh'un gemisi su alıyordu. Fareler gemiyi terke hazırlanıyordu. Fareli köyün kavalcısı hâlâ *Şah-ı Kerbelâ*'ları oynuyordu. Tanrı'yı uyardım. Adına Dünya denilen insanat bahçesi bu hengâmede heder oluyordu, ben-i Yasef nesli sıtmadan kırılıyordu. Cıgaramı hınçla ısırdım, hışımla geçtim Deli Dumrul köprüsünden Kohistan'a...

KURT ŞÖLENİ, V

Gecenin en netameli saatinde
meşalenin titreyen alevinde
esneyen bir leoparın önünde
Zend-Avesta okurken Füruğ
fevren aksimi gördüm çekik gözlerinde. Utandım; bir eksilme hissettim kalbimde. Gururlandım; bir sertleşme hissettim mızrağımın temreninde. Noktalama işaretlerinin arasından rahlesine yuvarlandım. Mırıldandım, homurdandım, bağırdım. Zerdüşt'ün kelime haznesinde bir harf cini olarak ben de vardım!

Bir nedimeydi Füruğ. Hâlâ bâkireydi. Beni ilk görüşte sevdi, hemen bekâret kilidinin anahtarını elime verdi. Onu uyardım, memnu aşkların kan seslerine bayılırdım. Omuz silkmekle yetindi. Alnımın kara yazısını karalamadan önce, Gök Tanrı'ya basiretimi bağlamaması için yalvardım. Ne de olsa bir şamandım. Alelacele Bab el-Ebvab'ı tıklatıp günbatımına seyr ü sefer kıldım.

Asude bir Hazer ülkesinde
bir rahibeydi Füruğ,

şimdi bir mabude

içimde.

KURT ŞÖLENİ, VI

Süt isterim Azrail'den, zehir verir.
Süt gibi dağılır memelerime zehir.
Zehir beni öldürmez,
zira step kurtları zehirle beslenir.

KURT ŞÖLENİ, VII

Sir Derya akıyordu. İhşid Ğuzek sitemkâr bir ısrarla sudaki aksine bakıyordu. Aramızdaki onca mesafeye rağmen, kirpiklerindeki ateş damlaları içimi yakıyordu. Cüret edip yanına çömelemedim, "Müsterih ol, özgürlük meşaleni 2001 yılına ben taşıyacağım," diyemedim. Ne yalan söyleyeyim; *Han* sıfatıyla bin küsur yıl önceki sûretimi kendi aksine bakarken görünce, bir anda tüm belâgat yeteneğimi yitirmiştim. Beni bu düşlemsel yolculuğa heveslendiren Kokoçi'nin dazlak kafasına üç fiske vurup yüzümü Amu Derya istikametine çevirdim. A kam ay!

Amu Derya akıyordu. Mihmandarımın işaret ettiği kumsala göz atmamla irkilmem bir oldu. Çünkü, bu sefer de öbür sûretim Satuk Buğra sudaki aksine bakıyordu. Ohoo, anlaşılan, haritamızın yırtık yerinde tek kare 'erotik' enstantane yoktu. Üstelik bunun gözlerinden akan yaşlar yekten küf kokuyordu; kan ve kül. Belki söylemek bile fazla: Kader defterimin bu sayfası da cihad-ı fî sebilullah'ı tel'in ediyordu. Hoş, ben hiç kimseden şikâyetçi değildim. Aklı evvel Kokoçi'nin ardına düşmekle de hata etmiştim. Neymiş efendim? Sir Derya'da bir İhşid, Amu Derya'da da bir Satuk imişim. İyi; lakin ben evvel ebed bütün hayatlarımda şuh kadınlar olsun isterdim. Yoksa çeker arabamı başka zamanlara giderdim. A kam ay,

A kam ay,

A!

KURT ŞÖLENİ, VIII

Memed
lan Memed
sabah oldu. Uygarlık güneşi yine kul sınıfının kasıklarının arasından doğdu. Sabancı-Holding Çukurova'yı fabrikayla doldurdu, Akdeniz bir Adana daha doğurdu. Yaşar Kemal Ferdi Tayfur'a "Hemşerim memleket nire," diye sordu; kul sınıfına mahsuben Barış Manço'nun gözleri doldu. Derken, İsrafil sûrun urdu. Red Kit Abdi Ağa'yı ard ayağından vurdu. Tesadüfen oradan geçen Orhan Pamuk tebeşir dairemin tam ortasında durdu, hınçla *Kara Kitap*'ının son noktasını koydu ve geçti külüstür bir *Hayat*'a. İyi, geçsindi bakalım. Gördüm ama inanmadım

lan Memed
Türkiye giderek Adana'ya dönüşüyordu. Şahmeran kırmızı pelerinini omuzlarından sıyırıp haramî saflarına katılıyordu. Haydarpaşa–Kurtalan Ekspresi binbirinci defa rötar yapıyordu. Sinbad'ın sihirli halısı tekrar el değiştiriyordu. Reayâ ayaklanıyordu. Ecevit, Yavuz Sultan Selim'e nispet iki kulağına birden küpe takıyordu. Televizyon kanalları bir kapanıp bir açılıyordu, hepsinde de bana benzeyen birer Dalton sırıtıyordu. En tuhafı, vukuat mahallindeki bütün emniyet mensupları Coca Cola içiyordu. İyi, içsinlerdi bakalım. Duydum, ama inanmadım

lan Memed

Memed

hanende artık baykuşlar ötüyordu.

KURT ŞÖLENİ, IX

Persler gitti. Slavlar da gitti. Yine mu'tad kasvetine büründü Türkistan. Bencileyin bir hâkirin ölüme lakayd tavrını cin işaretleriyle açıklamakta müşkülat çeksen de kutluğ nesline, ganimetten hissene düşen sadece İsa'nın s harfinden ibaret bir yalan. İster al sakla, ister al at Kudüs'ün en herc ü merc mahallesine. Zaten daha evvel de aynı uzaklıkta idi kalbine İsrail'le Suudî Arabistan. Artık trans gecene ne şu mustağni *Tevrat* bir çeşni katabilir, ne şu tennure *Kur'an.* Uyan; ömrünün cahiliye çağı aşk totemlerine aiddi, sonrası cihad-ı fî sebillullah fetişlerine. Şölen bitti, mağarana dön şaman.

Hazer İçin Birkaç Sarı Gül

1. Baskı: Yapı Kredi Yayınları, 2000 (*Kılıç İpekte Sınanır* içinde)

... andın song oguz kagan
ogullarıga yurtın eliştürüp birdi. takı tedi kim:
ay ogullar, köp men aşdum, uruşgular köp men kördüm;
çıda bile ok köp atdum, aygır birle köp yürüdüm;
duşmanlarnı ıglagurdum, dostlarumnı men
kültürdüm, kök tengrige men ötedim;
senlerge bire men yurtum, tep tedi.

Oğuz Kağan Destanı'ndan

ZENDE-RUD'U GEÇERKEN

Şirin. Emzirir ve büyütür
çığa benzer bir dağı.

Şirin. Okur ve örtünür
dağdan kopan bir çığlığı.

Hüsnü hat bahçelerinde
periler sesli düşünür,
kazınayı vurduğun yerde
iki tâlik harf öpüşür.

Aşk dediğin alelâde
şikeste bir minyatür,
nedense su küresinde
sana matah görünür.

Sahi kimler var belleğinde
zülfü siyahın haricinde
ki bencileyin bir imlâ çırağı
ismine ayağ üşürür.

Sustur ve çöllere sür
şu mağrur ırmağı. Ferhad

Kem bahtını aynalara nakşetsen de
ölüm senin eğninde
mengü süte dönüşür.

A

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, I

Mahzun, bir o kadar da vakur

mağrur, bir o kadar da melûl

bir hınçla çıkarıp koynumdan
serdim dizlerime Asya haritasını,
harf ve remizlerin arasından
akan, ama dokununca uluyarak yüzüme sıçrayan
bir damla gözyaşında
gördüm halkımın büyük macerasını.

Haklı, bir o kadar da mecbur

masum, bir o kadar da cesur

bir vecdle silkinip kalktım ayağa
idea ve ateş kıyamından
kalbime miras kalan cürüm ve ceza
kahretmesin diye onu
tek kelime etmeden Türkistan'a dair
düştüm yine dikenli yollara.

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, II

İki kaşının birleştiği yerde
mıhlı iki yıldızdan biri Yenisey'dir
gözlerinden taşan nehir
belki Yenisey'den de eskidir

Ateş değil, ateşe tutulmuş demir
bakır değil, bakır lengerde çitilenmiş ipek
gibi gözlerinin rengi
gibi tenin

Muaviye'nin alfabesinde olmayan nokta
Ali'nin kılıç sandığı virgül
levh-i mahfuz'a yanlışlıkla iliştirilmiş bir sûret
Sümbüle: Yer değiştiren ikide bir
kibirli, mahir. Sümbüle, seni görür görmez
akrebim kımıldadı

Denizler çoğaldı
mesafeler azaldı. Atımın dizginini çektim

Turan fikri gözlerimi kamaştırır
ne tarafa gideyim, söyle
Arabistan ki arz dairemin haricindedir
kime secde edeyim, söyle

Yenisey el kadardı
Yenisey el kadardı. Atımın koşumlarını çıkardım

Güzelsin, güzel ve aşüfte
memelerin iri ve muktedir
tam istediğim gibi ağzının kenarları
lâ'l ve muhkem
Sümbüle, bir kez olsun metanetle
Sümbüle, telafisi mümkün bir husumetle
rahmini öpsem
Türk dili bir kelime daha kazanır

Soluk soluğa geldimdi bu ücra ülkeye
buruk, her mihneti kabule hazır
meyyus bir yürekle. Develerim bozladı

bildim: Boynundaki zincir kanını buzlandırır
bildim: Damağındaki zehir şiveni tadlandırır
Buhtunnasır'ın putlarını anıştırır
biatın. Bildim seni Sümbüle, arpa çocuk

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, III

Ateşe tut sonra nehre batır
hasmın ben değilim Börte
zehre ve memnu aşklara alıştır
gözümü kırparsam namerdim
reva göreceğin her mihnete.

Kalbim ki şol âlemde ağyardır
aşinadır harama ve ihanete
ko esirin olayım kasrında bin asır
seyredeyim Buhara'yı Hive'yi
kadim halkımla aynı kafeste.

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, IV

De ki öl
öleyim

De ki el bas
basayım

Kur'an-ı Kerim aha

aha kalbim.

Kaldır peçeni Emine
geceye dokun
suyun eski rengine
harflerin tenine.
Kaldır peçeni Emine
ateşe dokun
ülkeni ve erkeğini seç
hisseni ayır.
Kaldır peçeni Emine
alnındaki hilâl işaretini
öpeyim.

Aynanı kır
sırların dökülsün kader haneme

ya Emine!

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, V

Yaylı sazlar isterim, Li
ud, lavta veya santur
hoş avazlı birkaç geyşa
bir o kadar gılman

Tepeleme et yığ, Li
kızarmış timsah veya yılan
ibrik sürahi ne varsa
ağzına dek içki doldur

Aşk, eski bir 'daüs sıla'
veda, dinsel bir kusur
ben seni özüm bildimdi
yazgımı tersten okur

Sofrayı bahçeye kur, Li
aşağıya, nehir kenarına
şöyle karşıma otur
güneş battıktan sonra

Bunca evham, vesvese
dönülmez bir yol içindi
düelloya hacet kalmadan
zifaf postum delindi

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, VI

De ki git onu uyandır
ismimi kulağına haykır
azarla onurunu kır
kelâm olayım kem diline

De ki var yıldızlarını söndür
mızrağımı kanına batır
ikimize bir Medine kur
totem olayım şirk mabedine

De ki çöm temennaya dur
yak külünü yüzüme savur
sâlâ ver salâvat getir
nakış olayım zifaf seccadene

De bes bir koşu geleyim
eğnini Kâbe'm bileyim
yüzümü süreyim teyelleneyim
el değmemiş her habbene

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, VII

Bakır gök çöktü sandım
demir yer delindi

Otağım yıkıldı sandım
gülüm soldu bülbülüm sustu

uyandım.

Ne düşer bana şol talandan
ko adını, ey kalbi göçük
bir dağ silsilesine nispet uğuldayan

Yılan, bir Kanatlı Yılan
gibi zehrini aşkla tadlandıran,
nefesimi değil kanımı koklayan

Ağlayan, ama gizlice ağlayan
zülfü siyah sütü gümrah çocuk,

yanıma uzan

uyu.

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, VIII

Yüzü mutedil ve solgun
du. Gözleri buğulu ve durgun
du. Gözlerine tutun
dum. Buzun çıtırtısına
dökülen kanın hışırtısına
dudaklarına
burnundaki hızmaya dokun
dum. Musa'nın Yahve'sine
İsa'nın Logos'una
Allah'a, Muhammed'in Rabb'ine
bir armağanım olsun
du. Madem üstümde dönenen hâlâ o kuzgun
du. Madem Hüseyin Ferhad melekler kadar mahzun
du. Ben de göğsümden çıkarıp kalbimi taşlara vur
dum. Ey

Yur
dum.

ARTIK GELMEM OTAĞINIZA, IX

Bed sesli bir çift bülbül
velveleye verirken cihanı,
Harran'da Suriye hududunda
gördüm mahşerin ilk atlısını.

Tek kelime etmeden barışa dair
silkinip kalktım ayağa,
yüzüstü bırakıp Dilan'ı
düştüm yine dikenli yollara.

Yıldızlarımız küs kalsın, ko
şer melekleri hıncını alsın.

Dilan ki dişi bir papağan
gibi kusursuz taklid eder Munzur lisanını,
ne zaman rüyasına yatsam
kalbime doğrultur silâhını.

Yıldızlarımız küs kalsın, ko
aşk cinleri öcünü alsın.

B

DİŞİ TOTEMLER, I

Eyvanda ay aydınlığında
yârim *Kur'an* okurdu
Ebu Cehl'i benimle eşler
kalbime mim parmağıyla dokunurdu

Eyvanda ay aydınlığında
yârim işveyle soyunurdu
iki bacağının arasında
gri kelebekler uçuşurdu

Eyvanda ay karanlığında
yârim çıplak uyurdu
Umay'a nispet yaptığını düşünür
avunurdu

DİŞİ TOTEMLER, II

Kimin şivesiyle seslesem
alnının runik yazısını,
yoksa tuz mu döksem
kesiklerine kalbinin

Kimin işvesiyle sokulsam
terli haşhaşına eğninin,
öpsem ve mühürlesem mi yoksa
sonsuza dek ağzını

Teninin gurbetinde mahsur
ömrümün yarısı için.

Kimin gülüşüyle dökülsem
zifaf postuna senin,
kaç misli *Hüsn* bulunur
Aşk hecelere ayrılsa

DİŞİ TOTEMLER, III

Bir ben vardım otağınızda
bir de çıplaklığınız. Kabaç

Bir ben gördüm ağladığınızı
bir de yalnızlığınız. Kabaç

Lafı mı olur şarap ve meyin
Dadu, Hanbalıg, Pekin
raksetsin iki dudağınızın arasında
üç değişkesi bir şehrin.

Lafı mı olur kına ve ipeğin
sis, tipi, yağmur
raksetsin geceyarısı sularında
ter mırıltıları eğninizin.

Lafı mı olur gayda ve tefin
yüz Mehmene sultanî yegâh
yüz Uneyze mahur
raksetsin seyr ü sefer hattınızda.

Şu libas sizin. Kabaç
eteği altın halkârlı şu kızıl pelerin.

Arap ve Acem'in lafı mı olur
dün lamba cinim Temur
ateşe verdi Şam'ı da
içinizde ukde kalmasın için.

DİŞİ TOTEMLER, IV

Aha uçurum kenarında
uyuyor yine seninki,
sanki atlas hamağında
bir Alalakh prensesi.

Ne dolunay umurunda
ne yıldız huzmeleri,
karnının biraz aşağısında
sebil küçük bahçesi.

Beliklerinden biri mahfuz
uçuruma sarkmış diğeri,
iki memesinin arasında
uğunuyor Lât dövmesi.

Üryan, hem de silâhsız
uyuyor aha seninki,
düşlerini görebilmek mümkün
basmadan sabah sisi.

DİŞİ TOTEMLER, V

Durmak haram oldu
artık Kenan elinde,
bülbülüm yaleyl okur
kulağımın kirişinde.

Hatam nedir bilmem
dişi totemler indinde,
âyinlere eksiksiz
katıldım biri haricinde.

Sır gibi sakladım
kinimi hep yüreğimde,
çıkarmadım gıkımı
hiçbir aşk bahsinde.

Son örneğiydi türünün
halleştiklerimin tümü de,
yine de kimsenin mumu
kör kalmadı rahlemde.

Hoşça kal Firuze, Siti
Semire, Huleh, Nadide,
durmak haram artık
bana bu ülkede.

DİŞİ TOTEMLER, VI

Siz benim nemsiniz
ki daha gözlerimi yummadan
gizlice ve üryan
düşlerime girmektesiniz

Siz benim nemsiniz
ki elinizde beyaz bir gülle
ayaklarınızın ucuna basarak
gurbetimde gezinmektesiniz

Siz benim nemsiniz
ki kör bir nakkaş özeniyle
ama muntazaman
vücud hatlarımı işlemektesiniz

Siz benim nemsiniz
ki o civelek sesinizle
ömrümün kadranına bakmadan
gençliğimi tel'in etmektesiniz

Siz benim nemsiniz
ki en küstah kelimelerle
uzanıp Hazer'in öbür tarafından
kalbimi ellemektesiniz

DİŞİ TOTEMLER, VII

Mehil doldu sıra aşktadır

Umay. Altın bir bilezik
gibi bu gece ay
fakat niye eksik
yıldızların yarıdan çoğu

Söktüm mührünü Levh-i Mahfuz'un. Tanrı'nın el yazmaları arasında buldum ülkemin tapusunu. Bes konup göçtüğüm steplerin değil, Kudüs'ün, Mekke'nin, Sodom'un. Arşın mal alan Mağrıbîlere has bir çalımla dikeldim Acılar Yolu'nda. Dinledim ve belleğime kaydettim remizlerin uğultusunu, Kızıl Elma'nın kokusunu, imlâ işaretlerinin ilk kusursuzluğunu. Orada, Hayal'le Hâkikat'in hududunda: Titredim ve kendime döndüm Yada Taşı'na mim parmağımla dokunduğumda

Soyun; sana çıplaklık yakışır

Sütle, zemzemle yun
taşıllaşmadan mut ve kahır

Umay. Dişi bir kuzgun
uçuruma nasıl ağarsa
öyle zarif ve mel'un
gir sırça konağıma

Ateş soğudu. Elif, vav, nun. Saydım ve kırdım demir kapılarını diyar-ı Rum'un. Bismişah, lâilâhaillâllah. Gördüm ve aynalara nakşettim yüzünü Arap Logos'un. Sen hesapta yoktun daha. Lâle'yi düşündüm, Marmara'yı. Nilgün'ü düşündüm, Müldür'ü. Her defasında bir fersah ağır geldi Temulun. Tecil doldu; kıyamet bir İsrâfil yàlanıdır, farkettim ve sırt çantama kaldırdım Sûr'unu. Artık Mihr Sandığı'n herkese açıktır

Umay. İç içe iki yay
gibi hâlâ ay
fakat niye eflâtun
yıldızların yarıdan çoğu

DİŞİ TOTEMLER, VIII

Gözlerindeki o siyah parıltı
nasıl işlenir iğneyle
kendi derisine bir yılanın,
nerden bilsin Buseyne

Yediye kadar say içinden
sonra maskını sıyır
okunsun için alnının yazısı
sağdan sola tekrar yazdır

Rabb esirgediğinden beri
bilme yetisini benden
ne vaazlarıma kulak asan kaldı
ne ardım sıra gelen

Yediye kadar say içinden
sonra ortadan ikiye böl
eğilip içindeki Ben'e
çık, de, çık içimden ve öl

Akdeniz'e kaç vakittir
gri yıldızlar dökülmekte
silinmesin için ayak izlerimiz
sahil geriye çekilmekte

Devran döndü, yollar kesif
bir sessizliğe büründü,
hadi gidelim Yasef
bize yine Türkistan göründü

DİŞİ TOTEMLER, IX

Ne zaman şerh konur
son âyetine ilk Rabb'in,
kim bağlar beni direğe
kurban etmek istesem kendimi
adı müstear bir toteme.
Ne zaman türkçe konuşur
Dişi Manitu, veya Kybele
tartıya vurmadan duman işaretimi
gizli, memnu remizlerimi.
Ne zaman mim konur
serimi olmayan bir ömre,
eski ikizine Gök Tanrı'nın
münhasır arz-ı hâl'e

Söylendi ve unutuldu mezmur

nafile, artık Güneş de soğur.

C

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, I

Remil dök, kemik serp
ruh çağır. Ulu şaman

Mür yak, kudüm döv
yır söyle. Ulu şaman

Beni yılana dönüştür
sinsi, mağrur bir engereğe,
cebine ko gurbete götür
kadim yurdumdan daha öteye

Dans et, zılgıt çal
transa gir. Ulu şaman

Beni örümceğe dönüştür
mini minnacık bir böceğe,
ufka, Güneş'e üfür
müruru zamandan daha öteye

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, II

Sodom yıkılmadan önceydi
senin Lud'a inişin,
İlk Teşrin'di, kar mevsimiydi
daha el kadardı Filistin.
Kalbin bes bana değil
herkese kilitliydi. Muncuk
Efraim ne bilsin
kardeş olduğunu seninle

Hiçbir şey saklamadım kendime
temize çekerken seyir defterini:
ne bir temrin
ne bir kelime

İlk Teşrin'di, kar mevsimiydi
Arka tarafında Hazer'in,
Gomorra yıkılmadan önceydi
senin Nil'i geçişin.
Şamanın işaret ettiği menzil
ne Babil'di, ne İsrail.
Levi ne bilsin
kardeş olduğunu seninle

Muncuk,

İnceltip bir yılanın zehir dişlerini
süt damağına çivileyen özenle
eski bir çöl kavminin
yol işaretlerini süren çocuk

Yoldaşının külleri şu bakır lengerde
hadi al

Şu pirinç kupada yarım kalmış düşleri
onu da al

Senin telaffuz ettiğin harf
ne Elif'ti, ne de Kaf
artık Mekke'den bile uzaktır kalbine
o şehrayîn

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, III

Yusuf Has Hacib öldü
kalbimin ortasına gömüldü
ona uçmağ yakışır
bana *Kutadgu Bilig*

Mim parmağım karanlıkta
buldu he harfini
Hayati'nin aklı karışır
eğilip bakıldıkta

Kımız dolu kırk çamçak
dök saki dööööök
tamuya mızrak çakılır
İşbara Asena'ya çıktıkta

Issık-Köl'de sazlıkta
ne ıralanır a bilici
kil tablette Baki kalan
hoş bir çığlıktır

Dök saki d
ö
ö
ö
ö
k

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, IV

Nehre gir Kapağan
yaralarını yu

Uyu. Şafak sökmeden önce

Gizlen benden
içimdeki bene.

Yollar gidilsin içindir
istersen sen bekle
kalbim ki incinir
gurbet kelimesinden bile.

Beni rüyana zerket

Sihirli yüzüğünden
su kürenden geçir.

Bu gece leyletü'l mübarek
Kadir Gecesi'dir

hasımlarım indinde,

Mengü sütünden bes
bana içir. Kapağan

Belki de zehir
mine'l aşk'ta değil
alınmadan gidilen
memnu bir hevestedir

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, V

Ben Yesi Bağatur
aklı çalık bir ayıboğan,
neler yazıyor alnımda
oku ve sesle şaman.

Hasmım aşağı kasttan
buğday tenli bir çocuk,
kılıçta, bıçak atmada
eli benden daha çabuk

Atta, arabada da iyi,
tüm ödülleri kaptı bıldır,
buzkaşide, ciritte de
en azından dengim sayılır

Yüz adım öteden bile
falsolu fırlatabiliyor kemendini,
Mançulara has bir çalımla
bekliyor öldür işaretini

Tam bir it, senin anlayacağın
ahura yüzlü bir katil,
lakin judoda, tekvandoda
eçhel, zır cahil...

Delhi'de görmüştüm ilk
Raca Yarışları'nda onu,
duruş avantajına rağmen
zor kurtarmıştı boynunu.

Neler yazıyor alnımda
oku ve sesle şaman,
hangimiz sağ çıkacak
Sept günü arenadan?

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, VI

Yoo, surat asma Meri,
o şuh, civelek gülüşün
çekmeye yetmedi dikkatini
benden başka bir silahşörün.
Kura istemedi en nekes
çapul ağası bile. Meri
içinden geçirip bir yüzüğün
mim koymadan yinine
mağlup bir halkın tarihini
aklamak ne mümkün...
Hoş, sen değildin bes
dudakları al, gözleri gri
karnı kıt, süt gözeleri gümrah
elleri mahir, avazı yahşi
ganimet sofrasında en matah
rehine .....

Mağlup bir halkın tarihini
aklamak
ne
mümkün
Me
ri

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, VII

Kalkıp binbir hevesle
Hazal için geldinse
Ağrı'ya, Elbruz'a sor
belki bilirler yerini

Nevruzdan beri Sarız
onsuz daha bir ıssız
arza dilim varmıyor
akla ziyan hicrini

Hazal ki bir sarı gül
kanayan bir çeşm-i bülbül
gibi yaralarımdan dökülüyor
eşeledikçe gazellerini

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, VIII

Onu ipten aldımdı, kurtlar, haramîler sofrasından kaptımdı. Ufka, kadim yurduma kaçırdımdı. Göçüklerini onardım, muslinlere, kadifelere sardımdı. Tirşe uykulara, gökçek rüyalara yatırdımdı. Nazardan, kem gözlerden sakındımdı. Çağanozların, yakamozların akıntısına sakladımdı. O benim gizli yaramdı, kanadı

Ellerine kına yaktımdı. Beline ibrişim kuşak bağladımdı. Gamzelerini altınla gümüşle halkârladımdı. Burnuna hızma, ayaklarına halhallar taktımdı. Saçlarını meltemle borayla taradımdı. İçsin diye şarap süzdüm, yesin diye incir soydum, et kaynattım, yufka açtımdı. Önünde diz çöktüm, ağladımdı. Gök Tanrı tanığımdır

O benim şirk lambamdı, karaldı. Yüreğimdeki ışık lekeleri bu yüzden tenhadır

O benim sırsız aynamdı. Yüzüne şevkle baktımdı. Terini vecdle kokladımdı. Eğnini gönençle tarazladımdı. Kulağına yırlar, alkışlar fısıldadımdı. Çimlerini yoldum, tarhlarını suladım, göl cinlerini taşladımdı. Bahtına, alınyazısına ulusal benliğimi hohladımdı. Yine de elimden düştü, kırıldı

HAZER İÇİN BİRKAÇ SARI GÜL, IX

İcazet dediğiniz ne ki, gönül
mim koysun Asya'nın Ön'üne

Ancak ebleh bir ebabil
kursağındaki taşları döker Babil'e

Hazer için birkaç sarı gül
çalmak kastıyla girdimdi bahçenize

Ben de sizin bilmukabil
eğer ardım sıra küfrettinizse

D

JİXE DAİDA, I

İçine soy kendini
kendini bana vermeden
iki kere daha ilikle
düğmelerini çözmeden

Aral'a Hazer'e sağ
süt yüklü memelerini
dua et ve hafifle
döşeğime girmeden

Sonuna kadar git
gizli yollarımı ezberle
ateşe tutmadan eğnini
ateşi terinle besle

Umurumda değil hiç
onca sağrak sürmen
İt Küçücek'e has
o aşüfte nefesinle

İçinden oku kendini
kendini bana vermeden
ricat sanıp iniltini
uyanır yoksa Ötügen

JİXE DAİDA, II

İçinden nehir geçmeyen
başka bir şehir söyle
yıldızları som gümüşten
bir başka Ulan-Bator

orada çiftleşelim seninle.

Su perilerinin uğramadığı
başka bir göl söyle
çok uzakta Çin Seddi'nden
bir başka Kuku-nor

orada çiftleşelim seninle.

Çözülünceye dek ebemkuşağı
dilek tut ve bekle:
ezberindeki *Hududü'l Âlem*'den
ikimize bir yer işaretle

JİXE DAİDA, III

Dün ikindiyin küremde
seni mahzun gördüm
turkuaz bir aynanın içinde
turuncular içinde

aklım gitti. Begüm

Güneşe tutup yüzümü
guruba remil döktüm
çözülsün için kara büyü
kaderindeki kördüğüm

Lakin aynadaki sûret
aynadan taşan işaret
bencileyin abdala malûm olan akıbet
sana aitti. Begüm

iki *Yurol* bir *Maktaal*

laaal

JİXE DAİDA, IV

Sen kimin cinisin Mansur
kime sakladın kendini
tılsım nasıl bozulur
çözmeden hurufat ilmeğini

Bir dirhem kül bir arşın ipek
hâlâ ellenmeden durur.

Bencileyin bir 'bağatur'
ne anlar deryada bir katreden
imlâ işaretleri zeyrek
bir müselsel besmeleden

Sagusu söylenmeden gömülen
o müşrike bakılırsa.

Dönülmez yollardan yürüsen
tekrar Sind'e, Talas'a,
kaç misli *Tavasîn* bulunur
ayak izlerin iğneyle kazılsa

JİXE DAİDA, V

Kâbe'yi aklında tut
Yedi Askı' yı ezberle
geldiğin yollardan git
yine Maveraünnehir'e

Kır ve göm mızrağını
ho ağacının dibine
kendi adını kazı
altın harflerle Delhi'ye

Durdur akan zamanı
İki Bin'i bir geçe
tüm Çin'i teslim al
bir şikeste tebessümünle

Bencileyin bir abdal
kendini tekzip ederse
uzat serçe parmağını
küs artık Mergen'le

JİXE DAİDA, VI

Geceleyin geçtim Fırat'ı
Dicle'yi, Zap'ı ikindiyin
kulak asmadan ikazlarına
içime mahpus kâhinin

Göç mevsimidir şimdi
akşam cebirle iner Herat'a
menzil gidildikte gecikir
bir uzaktan bir başka uzağa

Afif bir o kadar zelil
bir fazlasıyla erbain
gurbette bir putperest klanı
musavvir nerden bilsin

Mîr Seyyid Ali'yi seçtim
bir de Nihâl Çand'ı
suya ve rüzgâra nakşetsinler için
Çet Çelpen'in kafatasını

Topla şu sofrayı, çağa
geyik etine figan sinmiştir
incir veya hurma yoksa
git İrem'den üzüm getir

JİXE DAİDA, VII

sitem kargış nafile

yüzleşmek istiyorsan kendinle

örtün. Mut kapılarını kilitle
yatsıyı, sahuru dinle

aşk cinlerini, esin perilerini zehirle
kalbini bes bana değil
herkese mühürle

seni avutmak ne mümkün

örtün. İçine, mağarana çekil
bes onu düşün. Nebile

çilentiye benzer bir sesle
teklifsiz bir hevesle
imâyla, telmihle
havını yitirmiş müstağni kelimelerle

seni avutmak ne mümkün

örtün. Nedamet getir
bes onu düşün. Nebile

o sagusu söylenmeden gömülenle
o külü kefeninden dökülenle
o gizli sevdadan ölenle
sen de siyahlara bürün

JİXE DAİDA, VIII

Kaf dağının önüne yağmur yağıyordu. Güneş daha bir karalıyordu. Kavmim üçralara, kendi mecralarına çekiliyordu. *Divanü Lûgati't Türk* okuyarak avunuyordum. Rüzgâr fırtınaya çeviriyordu. İpek Yolu daha bir kısalıyordu. Geri döneceğini biliyordum. Çini kâsede bir karanfil seni bekliyordu kırmızı rengini atmak için bir başka kırmızıya. Bahr-i Hazer puslanıyordu. Geleceğini biliyordum. Yine de sihirli kürem ikide bir alarıyordu

Gözlerimi yumdum. Seni düşündüm, Tomris'i. Yahşi ve cesur. Seni düşündüm, İt Küçücek'i. Yüzü el kadar, gözleri mahmur. Seni düşündüm, Begüm'ü. Kirpikleri Erivan, gamzeleri Batum. Seni düşünmemle yaz oldu, hayal ülkem yavrulu geyiklerle doldu. Mim parmağımı *kaf* harfine koydum, ayak tıpırtılarını heceye, aruza vurdum. Mefulü mefailü mefailün fa. Zülfü siyah kadınlar korosu yine o şarkıyı söylüyordu

Yağmur durdu. On iki tef
bir o kadar santur
boşandı gümüş yüzüklü parmaklardan
göğ çayırlara

Yağmur durdu. On iki bağatur
daha işmar etmeye kalmadan
sıyırıp yüzlerindeki maskları
başladılar ulumaya

Seni gördüm, İli'yi. Bir dirhem bakır, bir arşın pösteki. Seni gördüm, İtil'i. Soyundum, mavi sütünde iki defa yundum. Bir çift çakal iki vakittir izimi sürüyordu, *Divanü Lûgati't Türk*'ün sayfaları azaldıkça sayıları ikiye katlanıyordu. Bermutad akşam oluyordu, yine kalbim Asya'nın en uzağına taşıyordu. Seni gördüm, İrtiş'i. Bütün akarsular bir damla gözyaşı halinde yinine sukut ediyordu. Kâinat boynuz sesleriyle çalkanıyordu

Zülfü siyah kadınlar korosu hâlâ o rafızî şarkıyı söylüyordu. Geleceğini biliyordum, fakat çok uykusuzdum. Mefulü mefailü mefailün fa

JİXE DAİDA, IX

Koynumda bir dişi akreple
dolaştım yaban illeri
göllerden ve kadınlardan çok
resmettim mühimme defterime
yunduğum gizli nehirleri

Aşka dair tek kelime etmeden
sır ve kehanet cinlerine
buldum sayısal iksiri
buldum ve nakşettim belleğime
Erdebil'de bir seher vakti

Yüzüğümle dokundum ilk
Kutup Yıldızı'na ve Hilâl'e
şeneltsinler diye yerküreyi
ateşe mecbur bir halk
bencileyin bir dişi akreple

Mahzun bir o kadar muzdarip
dolaştım yukarı illeri
güneş doğmadan emzirip
uçurduğum bir gri buluttan
kar yağıyor yollara şimdi

E

KANATLI YILAN, I

Bir gül ne anlatır
güller hakkında bir güle
kırmızı güllere has
o yahşi tebessümle

Elf leyle ve leyle.

Rebaba el sürmeden
sesle dedi İmrü'l Kays
kaç asırda varılır
bir çölden bir başka çöle

Elf leyle ve leyle.

Şam uykuya çekildi
hâkikat cinim hayale
giderayak Bağdad üzerinden
eski Erdebil'e

Elf leyle ve leyle.

Yağmur dindi, Olcas
Azze gülşene indi
ağzında som ipekten
bir mecaz-ı mürsel'le

Ya kalbine taş bas

Ya al götür şimdi

KANATLI YILAN, II

Geceydi. Balasagun yıldızlardan daha griydi. Gençliğim bir nefes ötemdeydi. Konağımı eşiğine çaktığım flamadan, Kanatlı Yılan alâmetinden bildim. İrkildim; her şey bıraktığım gibiydi, yerli yerindeydi. Devemi ıhtırdım, şimdi'ye indim. Kapılardan cinsime has o mağrur edayla geçtim. Meşalem sönmek üzereydi. Kırkıncı oda tebeşir dairemin haricindeydi fakat kırkbirinci oda ışık içindeydi. Mataram, kılıcım hâlâ masamın üstündeydi. Sen uyuyordun; eğnin ter içindeydi, sisliydi. Bir köpek havladı, bir horoz öttü. Yüzüne eğildim. Ağzın reçine kokuyordu, saçların çiriş. Bir bulut kaynadı, bir yıldız yer değiştirdi. Balasagun yavaşça hecelere ayrıldı, gizemli işaretlere

Rebaba el sürmeden
de kurulur denklem
x ekseninde Kâbe
y ekseninde Ötügen

Ne Lebid el sürebilir
ne Mikail veya Möngke
o hayta çocuğa aid
kalbimde mahfuz hazneye

KANATLI YILAN, III

Mehil verildi. Mihr ödendi. Çeyiz sandığın cebirle mühürlendi. Kalbim şahidimdir

Ehrimen. Hazer'e senden önce geldimdi. Konup göçtüğüm şehirlere ismini verdimdi. Yesi şahidimdir, ve Belh, ve Merv. Mermer yonttum, çamur kardım, sûretini dağlara taşlara nakşettimdi. Sesini, ıssık nefesini hüsnü hatlara resmettimdi. Yunduğum nehirleri, cinlerini taşladığım gölleri senin için haritalara zerkettimdi; sen belleyesin diye. Çu şahidimdir, ve Aral, ve Dicle

fakat Akdeniz niye kirlenir
senli benli konuşurken
aşka ve ölüme dair
arabesk bir hüzünle

Ehrimen. Yun ve sunağa gir. Diz çök ve dua et. Gözlerini yum ve onu düşün, sadece Dişi Tanrı'yı. Kösnül sesine, bâkire tenine dokunmayı dene. Tefekküre dal; hurufat ilmeğini, kader çileni çöz. Övmeyi öğren, teslim olmayı. Secdeye kapan, af ve mağfiret dile. Koyun ol, mele. Kısrak ol, kişne. Kımız iç, afyon yut. Bin minnet ve tecessüsle bekle. O seni bana geri getirir

ama Lud niye kirlenir
her defasında mağlub
'kendinin avcısı' bir kalble

iki kelime birbirine eklemlenirken
ikidir,

ya Nil niye kirlenir
Nefertari veya Kleopatra soyunurken seninle

Ehrimen

KANATLI YILAN, IV

Ne zaman dağlara yürüsem
ateş böcekleri önümü karartır
yırtık sesiyle bir çakal
o meşum geceyi hatırlatır

Dağlara yürüsem ne vakit
içimi tarifsiz acılar kuşatır
bir puhu, sonra bir sırtlan
başını yol haritama uzatır

Ruh çağırdığın kanyonda şimdi
bad-ı sabâ fırtınalar kopartır
mehtapta seken bir ahû
üstüme ölü yıldızlar sıçratır

Dağlara yürüsem ne vakit
çoban ateşleri önümü karartır
paslı sesiyle bir karga
en eski yaralarımı kanatır

KANATLI YILAN, V

Onu sesinden bildim.Aşk'tı

Ayak tıpırtılarını aynaya tuttum
belleğimi suya ve ateşe

Onu sesinden bildim. Aşk'tı

Gözleri nasıl da parlaktı
nasıl da siyah ve masum

Onu sesinden bildim. Aşk'tı

Sefih, aciz, ama yüce
kendini saklayamayacak kadar ketum

Onu sesinden bildim. Aşk'tı

Aşka benden daha muhtaçtı
ölmeye, ölesiye sevmeye

KANATLI YILAN, VI

Çapakçur. Kibirli, mağrur
akan bir nehir sanki
ovalardan dağlara, magribe

Kana batmış bir mum
bir meşale

Ateşe mecbur kılıca mahkûm

Bedeli ödenmiş bir çile
bir avaz

Bir yüksük ağu bir habbe iksir
bir gizli alfabe

Yasef'ten kalma bir sûr

Çapakçur. Kibirli, mağrur
akan bir nehir sanki
maşrıka, ufka, seher vaktine

Barköl'den daha az
suda kim b o
ğ
u
l
u
r. Çapakçur

KANATLI YILAN, VII

Çu nehri sukut eder mi, Şemin
dokunmadan mim parmağını suyun yinine

tarını kap da gel imbata ikindiyin.

Rüyasında kaybolan bir geyiğin
ayak izlerini süren Kül Tigin,
nasıl resmedilir bir pirinç tanesine

ayısıt cinlerinin şehlâ gözlerine.

Seslileri çoğalsın diye Türk dilinin
üstünü çizdim bütün yumuşak g'lerin

iki yılan düğümlenirken birbirine.

Haritanın şu yırtık yeri: Kazvin. Şu bordo leke: Herat; Maveraünnehir. Talas'a gümüş bir alyansın içinden geçilerek gidilir. Urumçi, İpek Yolu'nun tam kalbindedir. Şu yıldız Çolpan'dır, şu şehir Pekin. Yoo, Jiang Jieşi, Mao Zedong, Çin Halk Cumhuriyeti, bu atlasın haricindedir. Cübbeni al, külâhını başına geçir

Şemin,

insan ki tekrar ölmek için dirilir

KANATLI YILAN, VIII

Ne zaman gözlerimi yumsam
yüzümü dönüp gök kıbleye
ağlayan, hasetten ağlayan bir kam
mim parmağıyla dokunur Ülker'e

Asya'yı İç'ime göçürür, Mukali.

Ne zaman gözlerimi yumsam
başıma gri yıldızlar üşüşür
kanayan, muttasıl kanayan bir akşam
yeryüzünü çöle dönüştürür

çöl beni üşütür, Mukali.

Gözlerimi yumsam ne vakit
kar başlar birden, tipi
uğuldayan o âşina sesiyle bir kurt
düşlerime taşırır geceyi

gece beni maraza düşürür
a
balam
Muka
li

KANATLI YILAN, IX

Diz çökmeden besmeleyle
nasıl anlatılır tufan
lâl bir o kadar sağır
üstelik 'içimdeki ben'

Arkaya tara saçlarını
sonra ortadan ikiye ayır
mehil doldu, Yulug
İtil'i geriye çağır

hecin ve çakal sesiyle.

Uzun yağmurlar yağdı
Balasagun'u sel aldı
bahadırlar kısrak yerine
kendi kadınlarını sağdı

Türkistan, ama eski Türkistan
çekik ve kibirli gözleriyle
tarihteki yerine ağdı
artık konuşma sırası ondadır

ceylan ve kurt sesiyle.

Arkaya tara saçlarını
sonra ortadan ikiye ayır
tecil doldu, Yulug
İrtiş'i geriye çağır

Zeyl

MEYDAN OKUMANIN TARİHİ

Geçtik, geçer gibi bir iğne deliğinden
kem bahtımızın labirentlerinden
o hummalı gözlerden
kalbimiz aşka ve özgürlüğe teşne

Bir tarafta biz, bir tarafta Azrail

Geçtik, metruk manastırlardan
hayalet devlerin uyuduğu ahşap hanlardan
o sesler ummanından
kalbimiz barışa ve hukuka teşne

Bir tarafta biz, bir tarafta Azrail

Geçtik, kağşamış asma köprülerden
muhkem ve mutena köle pazarlarından
o rehin hayattan
kalbimiz ümide ve adalete teşne

Bir tarafta biz, bir tarafta Azrail

Ulan-Bator, İli, Zerafşan, Erdebil...

SÎMURG

1. Basım: Ekin Yayınları, 2004

YALNIZLIĞIN EN ESKİ TARİFİ

Phœnix, Anka, Sîmurg; bir s'imgenin üç değişkesi. Tanrı'nın mazmunları, bireyin, irade-i cüziye olarak insanın ilk fotoğrafları, bana göre yalnızlığın en eski tarifi...

Sîmurg döngüsel, teosofik bir öyküyü içerir: Tanrı'yı, Hâkikat'i arayan kuşların görece yolculuğunu. Maksat kıssadan hissedir: Tanrı'yla insanın neliğidir, sanatçıyla eser arasındaki âşıkane ilişki. Bir taraftan insana tanrısal bir yücelik, diğer taraftan Tanrı'ya beşerî bir gaile atfeder. Şahsen ben şeceresi insanın *insan* oluşuna sarkan, flû, binbir anlamlı bu tür ad veya sıfatlardan hep uzak durmayı yeğlemişimdir. Zira ümmî atalarıma lâf atılsın istememişimdir; istemem de. Benim indimde ümmîlik bir ruh tembelliğidir, yele ve çöle yazgılı malûm kabîle veya kavimlerin nesline muhalif durması. Yoo, sûfiler hiçbir zaman öbür dünyaya kilitlememişlerdir kendilerini, 'ırk'ına şirk koşmamışlardır. Bu, enikonu bir tasavvuf terimi olan Sîmurg için de geçerlidir.

Sîmurg bir tevriyedir, bir paradoks. Aşk ve adaletin hiçe sayıldığı bir gezegende, şairin, bilim adamının, müntehirin, tek kelimeyle "adanmış"ların ruh halini dışa vuran alegorik bir tamlamadır, kan kırmızı bir terkip: Hem Hakk'ı sembolize eder, hem hakikati arayan Hakk âşıklarını, mutasavvıfları: Değil midir ki Allah insanı kendi sûretinde yaratmıştır, öyleyse her ikisi de Sîmurg'dur.

Sîmurg'u bu mealde ilk kullanan Gazalî'dir, İran ve Dünya

literatürüne kazandıran ise Ferideddin Attar. Attar'ın *Mantıku't Tayr*'ına ("Kuş Lisanı") göre, eser sahibinindir, Tanrı insanın, insan Yaradan'ın. Nitekim Tanrı'ya irişen kuşlar, bu mistik uzun yolculukta afet ve kıyımdan arta kalan kuşlar, kaç kişi kaldıklarına bakınca *sî murg* (sî: otuz, murg: kuş) sayısını görürler. Tanrı'nın aynaya benzer yüzünde de kendi akislerini. Temrin bellidir: "Ene'l Hakk!"

Genel anlamda *Mantıku't Tayr* 'gnostik' bir kitaptır; "yüksek ve esrarlı bilgi"yi içermiyor olsa da, Mazdeizm'in 'hakikat' doktrinini deklare eder. Zira gerek Zerdüşt, gerek Mazdeenler indinde iki âlem iç içedir, hem cismanîdir, hem ruhanî. Attar'ın maksadını aştığını da söylemek gülünç olur. Dönemin paganizm avcılarından, Sünnî ulemadan niye korkmuştur, Mekke'ye kaçmıştır o zaman?

Sîmurg, XII. ve XIII. yüzyıllarda Şiî çevrelerde o kadar hüsnü kabul görmüş, hemen her şiirde o kadar farklı şeyleri imâ etmek amacıyla kullanılmıştır ki "aura"sından, ilk tasarımından emare bile kalmamıştır. Daha doğrusu, 'fedai: şövalye: militan' anlamına gelen en ehven mecazı kalmıştır. Attar, İslâm tasavvufunun gelişimine müdahalede bulunan ender filozoflardan biridir, belki de ilki. Ama ne yalan söyleyeyim ben de bu mealde, bu en tevatür mânâsında kullandım Sîmurg'u. Keza onunla, onlarla, el-Hallac'la, Şihabeddin Sühreverdî'yle, Seyyid Nesimî'yle aynı topraklarda yaşıyor olsak bile, çağımızın sorunları bir Abbasîler, Selçuklular, Osmanlılar döneminden daha girift, tahlil ve teşrihleri de bir o kadar fazladır.

Tanrı Ben'dir, O veya Öteki, ama kesinlikle tekil şahıs. Bu açıdan bakıldıkta Sîmurg'un ana fikrini hiçliğe indirgemek mümkündür. Sonsuz, yekpâre, kesif bir yalnızlığa. Benliğini Tanrı'yla eşleyen bir Nesimî'nin ölüme, zulme karşı tavrı tüyler ürperticidir örneğin: ne korkunun esamisi vardır, ne beşerî gailelere ilişkin en ufak bir işaret. Umarım Nâzım'ın şu dizeleri kemiklerini sızlatmıyordur: "Ne ölümden korkmak ayıp/ Ne de düşünmek ölümü..."

1999 yılıydı, Ekim ayı, harf cinlerim Baharat Yolu'na çağırıyordu beni: kadim Mısır'a, Yemen'e. Tılsım tamamlanmıştı.

Annemarie Schimmel'in *Tasavvufun Boyutları*'nı ("Mystical dimensions of Islam": Çev. Ender Gürol, 1982) tekrar dizlerime serdim, bir de Ignac Goldziher'in *Klasik Arap Literatürü*'nü ("A Short History of Classical Arabic Litareture": Çev. Azmi Yüksel-Rahmi Er, 1993)...

Goldziher'in *Klasik Arap Literatürü*, 1908 yılında, Bosna-Hersek ilköğretim okullarının 8. sınıfları için yazılmış bir ders kitabıdır. Biçemi bir ders kitabından çok denemeye yakındır, akıcı, kişisel çıkarsamalar yapan, meslekten birinin (ki Goldziher Samî dilleri ve edebiyatı profesörüdür) Arap fikir hayatına, çöl şairlerine bir tür teşekkürnamesi. Doğrusu ya, Türkçe'ye çevrisi de pek bir özenlidir.

Hoş, Ignac Goldziher'in verdiği bilgiler ilginç değildir; hiç değilse bizler için. Zira bugün Arap düşünce tarihine, özellikle İslâmiyet sonrasına ait yüzlerce ürün bulabilmek mümkündür.Yine de *Klasik Arap Literatürü* uzun yıllar elimden düşmedi. Ortadoğu'ya dair aklıma üşüşen bir s'imge onun sayesinde şaşılası bir hızla dörtlüklere dönüşmüştür, bir fısıltılar denklemine. İmri'u'l Kays'a yazdığım iki şiir dahil (ki biri *Sîmurg*'un dışına düştü), "Baal", "Çakal Yıldızı", "Ubeyd Çöl Arkadaşımdı"; böylesi ürünlerdir. Sonra araya başka kitaplar, filmler, fotoğraf albümleri, Antakya'dan canlı kaynaklar girdi.

Ancak Ignac Goldziher'in *Klasik Arap Literatürü* olmasaydı, sanırım Arap çöllerine sefer kılınayı göze alamaz, Altın Hilâl (ki bu coğrafyacıların Doğu Akdeniz'e verdiği bir addır) içimde ukde olarak kalırdı; kalmasa bile Ortadoğu'ya ilişkin şiirlerimin sayısı tek rakamları geçmez, *Sîmurg* farklı bir kitap olurdu.

Bence Sîmurg, nidası hâfızamızda çalkanan mü'min, münkir veya müntehir, aşk ve adalet havarisi herkestir. Arap, Kürt, Acem kökenli, veya Ermeni, Gürcü, Afgan, Türk kökenli herkes: biri veya hepsi. Ne yalan söyleyeyim, beni Sîmurg'a iten, halkımın geri çekildiği, Türk nüfuzunun hemen tamamen silindiği bir coğrafyaya mecbur kılan Annemarie Schimmel'dir. Belki de onun sadece şu sözleri:

"Sûfilik, ya da tasavvuf üzerine yazmak olanaksız denecek kadar güç. Daha ilk adımını atar atmaz, uzayıp giden sıra dağ-

lar çıkıyor insanın karşısına, ilerledikçe de, hedefe varmak gittikçe güçleşiyor. Kişi, İran tasavvuf şiirinin gül bahçelerinde de kalabilir, teosofik spekülasyonların dondurucu doruklarına da çıkabilir; erenlere tapılan aşağı düzeylerde kalabileceği gibi Sûfilik, Allah ve Dünya'nın niteliği konusunda kuramsal tartışmaların engin çöllerine de uzanabilir; sabahın gün ışığıyla yıkanan ya da serin akşamın morumsu sisine sarılı yüce dorukların güzelliğinin tadına da varabilir. Ancak gerçek olan, Sîmurg'un yaşadığı o en uzak dağa pek az kişinin vardığı. Öyle ki, oraya varıldı mı bir kez, insan bir de bakıyor, ulaştığı yer kendi içindeymiş meğer!"

Yanlış anlaşılmasın. *Sîmurg* (otuz şiir: 10x30=300, iki zeyl 2x10=20 ve ikişer şerh; toplam 324 kıta), ne sûfiyane bir sergüzeşttir, ne fenomenolojik bir kaygı içerir. Aksine siyasal sorunlara kayıtsız, handiyse melankolik bir Ben'in etrafında dönenir her şey. Birbirlerini düşman kefesine koyan insanlar, şeyhler, emirler, asker ve peşmergeler, hudutları kanla çizilmiş devletler, el-Hallac'ın, Nesimî'nin katledildiği şehirler, İmam Hüseyin'in ruhu, gümrah nehirler, Şattü'l-Arap, aşk ve adaletin ana yurdu çöller, burnu hızmalı, gamzesi altın halkârlı kadınlar; hep birlikte hâkikati aramaya çıkmışlardır sanki. Sebep, fenomen, kainattır, cümle mahlûkat.

Asya'nın Ön'ü, coğrafyacıların tabiriyle Altın Hilâl, tam anlamıyla bir "medeniyet"ler beşiğidir. Dünyanın ilk "medenî" insanlarının İndus, Şattü'l-Arab ve Nil havzasında tarih sahnesine çıktıkları kabul edilir. Arapça 'medenî' sözcüğü "kentli" demektir, 'medeniyet' terimi de kentlilik bilincini ifade eder. İlk İslâm anayasasının hazırlandığı Yesrib bu yüzden Medine diye tesmiye edilmiştir. Keza Bağdad'ın eski adı da Medinetü'l-Selâm'dır: 'esenlikler kenti'. Doğrusu ya, Bağdad, bütün bir Dünya uygarlığının orijinidir. Bu mezkûr coğrafyanın en eski sâkinleri de Asurîlerdir, Farisîler, Araplar. Tarihi yeniden yaşamak ne mümkün. Israr nafiledir. Uluslar ve ulusal devletler yok olmaya yazgılıdırlar çünkü. Ortadoğu'nun ilk uygar halkı Aramîlerdi, neredeler şimdi? Bir vakitler Güneybatı Asya uygarlığının velût efendileri Soğdaklardı, şimdi neredeler?.. *Sîmurg*'u yazmadan önce de biliyordum bunları

ama 'empati' farklı şeydir: ruhları şimdi'ye çağırmak, onlarla yüzleşmek.

Sîmurg yaşanmış bir hümanizmadır, evet. Arap ve İbranî topraklarından, özellikle Kadeş'ten geçerken daha bir anladım ki barış mümkündür.

Varlık, Eylül 2004

Bu metin, *Sîmurg*'un ilk baskısında yer almamaktadır.

YAS TÖRENİ BİTTİ ÇOCUĞUM

Posta tatarı geç kalır
yolda soyulmasa da,
alt tarafı kadındır
seni doğuran Kybele olsa da

Gülümse, dedi Büyük Ruh
yas töreni bitti çocuğum,
her gelişinde hatırlat
zira ben çabuk unuturum

Sâdi'ye has s'imgelerle
nasıl resmedilir Kelile,
Dimne'den daha 'grotesk'
bir kürdilî motifle

Hatırlat, dedi Büyük Ruh
Anka'nın zümrüt düşünü,
küllerinden doğsun için tekrar
tekrar öldürüldüğünü

Barbar kalbimde mahfuz
hâlâ o 'şeb u ruz',
Zerdüşt'ün kafatasındaki o leke
o siyah nevruz

Ras Şamra üzerinden
ulaşmak için Yeruşalayim'e,
hünsa periler başına üşüşür
en zarif kelimelerle

Binbir heves ve gülüşle
geçerken med vaktini,
iki boynuzlu gergedana dönüşür
Zül Karneyn'in hatemi

Sahi hangi gülü kanatır
güllere dair o mesel,
serim'inden mi başlar silinmeye
kumlara yazılı bir gazel

Esirge, dedi Büyük Ruh
ruhunu kirletme çocuğum,
sen aşka ve çoğalmaya
ben azalmaya mecburum

Güzergâhın belli: Abu Dabi
Riyad, sonra Mekke,
Hacerü'l-Esvet'e yüz sürmeden
söz ver geri döneceğine

İMRİ'U'L KAYS

Atların lisanını bilirim
kadınların gizli tarifesini,
itin hergelenin biriyim
muhabbet tellâllarına göre

Kalmadı yatmadığım hane
üryan girmediğim bahçe,
İmri'u'l Kays'ı öldüren zehir
bana da sunuldu kaç kere

Doludizgin geçtim Yesrib'i
Mekke'yi kona göçe,
görmek için şairin ülkesini
indim kadim Yemen'e

Yemen: Mısır ketenine
nakşedilmiş bir kaligrafi:
yüz bin sağmal deve
bir o kadar soru işareti

Yemen: çölün eteğine
serilmiş bir pösteki:
yüz bin çini kâse
bir o kadar cırcır böceği

Kahvenin yeşilini severim
sütün çivit mavisini,
halden anlamazın biriyim
hayal tâcirlerine göre

Necid bir kök hatmi
Aden bir dal defne,
gözlerim şakaklarıma çekilir
güneş batarken Kızıldeniz'e

Nicedir dudaklarımda gezinir
Cemal Süreya'nın iki dizesi:
"İki şey: aşk ve şiir
bunlar kuşkuyla çiftleşir"

Boynundan sarkan gümüş zincir
sol kulağındaki pagan küpe,
yine Kays'ı ele verir
dünyaya tekrar gelse

Her aşk bir şehir
gibi şiirin gri tipisine gizlenir,
bir gün benim de kalbim
Ankara'da idam edilir

ATEŞ SOĞUDU

Bedevî değilim, hayır
borcum yok Arap diline,
özenir imrenirim lakin
çöle redif düşürenlere

Kudüs'le Hanbalıg arasıdır
benim güzergâhım esas,
arada bir Hicaz'la Mısır
kırk yılda bir Bizans

Ufalt, biraz daha ufalt
deliğinden geçir beni iğnenin,
son rüyasına götür
yeni doğmuş bir bebeğin

Şiraz'ı sor, Balasagun'u
yırtılışını tarihî coğrafyanın,
hadım edilmiş ruhunu
bencileyin bir ateşperestin

Sor, debisini Sir Derya'nın
kösnül esrarını Alamut Kalesi'nin,
Hindukuş'un kar kokusunu
mayalanışını koruk ve pirincin

Avcumun içi gibi bilirim
kadim İpek Yolu'nu,
öbür tarafını Nil'in
Sahra-i Cedid'i, Trablus'u

Yanlışlıkla girdim dün gece
fikir haznesine Şeyh Hadi'nin,
duydum ve kaydettim belleğime
ıssı nefesini hiçliğin

Mushaf-ı Reş'te günah
bir loğusa evhamıdır,
emzir beni, Semire
yoksa sütün hepten kararır

Berberî değilim, hayır
borcum yok Arap diline,
özenir imrenirim lakin
çöle kalem üşürenlere

Kalbimin miadı doldu
çiçek açması yakındır,
mavi lotus, Semire
fasl-ı bahar'ı bile yanıltır

DIMAŞK OSMANLI'NIN BİR EYALETİYDİ DEDİM HİRAM'A

İçimi hafakanlar basar
kazara gözlerimi yumsam,
mümkün mü Şam'da
bir gece olsun uyumam

Ne kaşınmış bir yara
ne verilmedik bir selâm,
değil, ikisi de değil
üstüne alınma Hiram

Tıka basa yıldız dolu
gökyüzü yine bu akşam,
sanırsın bülbül çilemekte
mihnetimi Söz'e vursam

Yarın yirmibir Mart
güya umumî bayram,
Parthların hatırı kalır
şimdi kalkıp Medlere katılsam

Hayat hikâyem gülünesi
döngüsel bir 'dram',
dokunmadan Yemen'e, Hatay'a
meramımı anlatamam

Akla ziyan bir mehtap
başımı dışarı uzatsam,
peşi sıra çağıran uzaklara
aşka benzer bir gam

Remle gelir mi acep
nehir kenarına çağırsam,
sıyırıp tiftik ehramını
döl yatağını efsunlasam

Şam iliklerine kadar sarhoş
bencileyin sırılsıklam,
tüm yıldızları çöle dökülür
iki el kurşun sıksam

Yollara düşsem veya
sürsem cipimi açıl susam,
tekmil Cezîretü'l-Arab'ı
tekrar topraklarıma katsam

Yoo, bu kadarı da fazla
kaldır sofrayı Hiram,
şart olsun bir daha
Suriye'ye ayak basarsam

BAYBARS VEYA BİR MEMLÛK RÜYASI

Merak böceğim yolları
şehirlerden iyi bilir,
bu yüzden dudaklarımda
tafta şarkılar gezinir

Seher vakti Dimyat'ta
sıygaya çektim ruhumu,
mahrem veya memnu haritalarda
nafile aradım yurdumu

Hadarî ve Bedevîlere dair
okudum ne buldumsa,
yaması sökülen kalbimi
adadım tefe santura

Gizli işaretlerini çölün
duyar develerin en sağırı,
bir yük beygiri bile
ezberler cümle vahaları

Düne dek sadakati
riyâ sanırdım ben,
başıma akbabalar üşüştüğünde
öğrendim el kadar bir köpekten

Kadınlar tanıdım cevval
mü'min ve şivekâr,
kobralara has bir maharetle
bir diğer kalbe akar

Yiğitler gördüm iğdiş
aşkla sınayan kinini,
elifi kırık bir alfabeden
tehcir ettim s harfini

Sağ çıktım iki kere
gerdek gecesinden Azrail'in,
hem de dudaklarımda o
hep o müptezel temrin

Ben Rükneddin Baybars
Memlûkların en cezzarı,
yukarı illerde bile yoktur
menendim bir silâh ustası

Merak böceğim Mısır'ı
Eyyubîlerden iyi bilir,
ya Nogay'dır ya Kıpçak
Nil'de boğulan her muhacir

BAAL

Mısır nasıl da kasvetli
muhkem ve tekdüze,
handiyse barbar kalbim
sıkıntıdan çatlamak üzre

Anlamak ne mümkün
arabesk öfkesini çölün,
düşürülmüş Nil'e
şifresini Siyon mührünün

Yedi gün Sina'da
uyudum hacılar koğuşunda,
Lât'ın memnu gülünü
gördüm her gece rüyamda

Baal, senin krallığın
cennetten daha essah,
yahşi Teb'den, Aden'den
Babil'den ferah

Ateş almaya geldimdi
ülkene ta Ötügen'den,
eksildim sonra
eskidim ve koptum şeceremden

Bedevîler ezbere bilir *Kur'an*'ı
Kur'an'da mahfuz kadını,
Uzza, Menat vesiledir
anmak için Lât'ın adını

Yüzünde o alüfte tebessüm
gözlerinde o melûl ifade:
kapana kısılmış bir dişi puhu,
ki görse temennaya durur Halife Ömer bile

Nasıl anlatılır bilmem
sahibesi rayiha ve balın,
köpürüyor bak nasıl
mürekkebi yüzük parmağımın

Bir damla çini gözyaşı
çöllere taşırır Umman'ı,
Necid'e, ta Beytü'l-Lahim'e
Hüseyin Ferhad'ın coğrafyasını

Kuşları çağır, Baal
otuz kuşunu Ferideddin Attar'ın,
onlar onarırlarken kalbimi
öbür taraftan sen parçalarsın

BARIŞ MÜMKÜNDÜR

Kadeş nasıl tarif edilir
tarihten ikmale kalmış bir Halk'a,
hangi kazzaz biçebilir
gökkuşağından bir harita

Ağladığımı duymasın Huleh
her anıldığında müstear ismi,
gerdeğe girdiği akşam
taamına zehir eklediğimi

Mum veya buhur
kıt günde bile bulunur,
yele ve çöle yazgılı bir kabîle
Kadeş'ten çabuk unutulur

Yağmurun sesini biriktir
temrinlerini hüsnüyusufun,
hangi dilbaz bilebilir
lisanını bir kayıp ulusun

Öğrendimdi orta iki'de
muhkem ve mağrur Kadeş'i,
savaş meydanından çekilen
barışa mecbur iki kardeşi

Yarasa olsaydım keşke
zifir gecelerin efendisi,
değişirdi sil baştan
dünyanın siyasal çehresi

Seher vakti çöllere
yıldızlar saçardım rengârenk,
avunsun için Âd kavmi
fecrin hurucuna dek

Yarasa olsaydım, ah
gecelerin ahras keşişi,
bütün dikey harflerle
tavaf ederdim o kutsal şehri

Baykuş olsaydım veya
şamanların o cevval habercisi,
hükümran olurdu dünyaya
Hüseyin Ferhad'ın halifesi

Yelken açamazdı okyanusa
hiçbir kaptan müsveddesi,
yer almadıkta atlasta
küs şuarâ cumhuriyeti

SÜMBÜLE İÇİN ÜÇ BİLLÛR HARF

Uyandığımda dün sabah
duydum ricat boynuzunu,
abdal töresini unuttum
ateşe verdim trans postumu

İkizim miydi yoksa
çift yaratıldığında ruhlar,
üryan asıldıkta arastada
sungura dönüşen Haydar

Onun için geldimdi al-Mîna'ya
kendimi yine yolda buldum,
geçtiğim çöllere bu kez
batınî remizler koydum

Ne el kadar bir bulut
ne bir kök zakkum,
seyir defterimde üç billûr harf
kum, alabildiğine kum

İlk leylek sürüsünü gördüğümde
devemin gölgesine bağdaş kurdum,
fikrimin kış bahçesinde
baharın fısıltısını duydum

Göl kenarında bir sungur
ölümle perçinlemiş uykusunu,
kanadından çektiğim telekle
kumlara yazdım sagusunu

Yatırdım rüyaların som ipeğine
sümbülden çözülmüş boynunu,
Musa dağının alnacından
uçmağa çağırdım ruhunu

Ansam Umay'ı ne vakit
yüzümde hissederim soluğunu,
kesif bir o kadar böke
Tienşan'ın kar uğultusunu

Seyir defterimde üç billûr harf
kum, alabildiğine kum,
konup göçtüğüm vahalara bu kez
zahirî işaretler koydum

Kimler bilmez ezbere
sümbülün tevatür kokusunu,
sungur donuna bürünmüş
rehin Sümbüle mezmurunu

AMMA'N

Hangi güle dokunsan
bülbül sesine teşne,
üstüme sıçrar rebabdan
o şedaraban beste

Çıkar cübbeni şaman
tebdil katıl şölene,
duyarım ben, ırırıldan
en mutedil harflerle

Sayda dahil, Demmam
hatta eski Medine,
artık aşkla bakamam
hiçbir Arap şehrine

Şu kılaptan, talandan
yılan kılçığı şu iğne,
ılgara çıkmadan
ne istiyorsan dik eğnine

Dekadan bir gılman
bir dilbaz seç kendine,
ortak olsun bîfigan
kesif çöl gecelerine

Artık aşkla bakamam
hiçbir Arap şehrine,
taşlandım ve kovuldum çoğundan
hâlâ küskünüm kimine

Duyarım ben, ırırıldan
en mutedil harflerle,
ezcümle mim koymadan
Lût gölüne, Ürdün'e

Ürdün güneş taşından
bir mısra-i berceste,
Âl-i Osman'dan, benden
Lübnan'a bir misilleme

Uzanıp tecrid otağından
dokunsan hangi güle,
solar Halil Cibran
Behçet Necatigil'den önce

Çıkar cübbeni şaman
şölen başlamak üzre,
nasıl da benziyor Amman
akşamüstü Mardin'e

UBEYD ÇÖL ARKADAŞIMDI

Hangi yollara yürür
yârini kurda kaptıran,
neresinden başlar çürümeye
bir dişi balaban

El kadar bir yılan
bir kobra damlası,
aktı seyir defterime
dün gece yarısı

Onca hurufat arasından
özenip en sessizine,
soru işaretlerine aldırmadan
ilişti fikir hazneme

Çatladı tam ortasından
ruhumun turkuaz aynası,
başladı kanamaya
boynumdaki diş yarası

Çık rüyamdan, Esmâ
kendi rüyalarına git,
Küçük Ayı takımyıldızı
zaten sana ait

Basra'ya, Şattü'l-Arab'a
sağ siyah sütünü,
atların kulağına fısılda
Ubeyd'in öldüğünü

Ne söylesem beyhude
şimdi mine'l-Aşk'a dair,
iksire dönüşür mahsustan
mürekkep kâsesine dökülen zehir

Kaç yıl oldu unuttum
kilit vuralı kalbime,
senin yürümediğin yollardan
bir harita çizdim kendime

Akıl tasımda mahfuz
hâlâ o kobra damlası,
çöllere taşar nefesimden
o tevatür fısıltısı

Al hisseni, Esmâ
al hisseni ve çık rüyamdan,
ab-ı hayat, lâf
ölümsüzlük otu bir yalan

YUM GÖZLERİNİ BAĞDAD

Ne desem yalan olur
şimdi aşk-ı mecaz üzre,
zincire prangaya vurulmadan
iflah olmaz o hergele

Çağır gelsin Hayyam
akşamüstü Erbil'e,
kapıp Fars edebiyatından
bir müselsel gazelle

Leylâ'ya sitem yakışır
Mecnun'a matem ve tövbe,
çağır gelsin Fuzûli
Habur'a en yakın çöle

Parmak uçlarım yanar
dokunsam hangi güle,
ben daha kanayamam
Şiraz'dan eski bir şehre

Yum gözlerini Bağdad
fecre, sahih hayale,
kalbin İstanbul'a yırtılmadan
yanaşmam hüsnü kabule

Nedim'e bir taştîr yaz
üstünü ateşle mühürle,
kalkıp musalla taşından
ayağ göçürsün Babil'e

Mümkünü yok dönüp bakamam
dün döktüğüm remile,
koparsam hangi gülü
kanı sıçrar Kerkük'e

Babil'sin sen, bir çerağ
bin billûr şerare,
çağır gelsin İsmail
Çaldıran'dan bir mısra evvele

Yum gözlerini Bağdad
ebrulî bir rüyaya ve şiire,
kanatlanır her habbenden
bülbüllere has o çile

Ne desem yalan olur
şimdi aşk-ı mecaz üzre,
âşık kefesine koyar kendini
bencileyin bir soytarı bile

ŞİMDİ KALKIP ONA GİTSEM

Ne kumdan kale'm var
ne bir halkalı kölem,
sağır sultan bile duyar
tek kare menfî laf etsem`

Nâzım kadar, belki daha fazla
içerde kim olsa yatar,
bencileyin bir kurşunkalem
ucunu hep uçurumlara yontar

Bilmem nasıl anlatılır
kurumuş kan lekeleri,
dağılan Bişa'ya, Hadur Şuayb'a
yaralı asker iniltileri

Külleri hâlâ sıcak
ayak izleri taze,
nefes almadan sürdüler demek atlarını
Hicaz üzerinden Tebük'e

Düşündükte dünya ahvalini
'mazi' sineme batar,
taflana erguvana da bürünsem
yıldızlar Sina'ya akar

Taif'te duydumdu dün
Nâsır'ın öldürüldüğünü,
sevdimdi ilk gördüğümde daha
Cemâl'inden ötürü

Zerre kadar haset etmedim
yazdığı için Attila Jozsef'e,
intiharın en güzel sagusunu
benden yetmiş yıl önce

Ne kumdan kale'm var
ne bir fildişi kulem,
yalnızlığım daha da artar
şimdi kalkıp ona gitsem

Bitlis tütünü içer hâlâ
eteğine döker külünü,
görmedim Agra'da temaşada bile
bir kez olsun güldüğünü

Kimin nefesiyle üflesem
fecrin isli lambasına,
iki misli Arabistan eder
kalbimin yırtıkları yamansa

ÇAKAL YILDIZI

Mini minnacık bir yıldız
gecenin, çölün eteğinde,
daha bir küçülüyor sanki
ona bakıp içlendiğimde.

Bir koşu gitsem şimdi
öbür tarafına Kuveyt'in,
mümkünü var mıdır acep
Hirnik'i alıp gelmenin

Sütle zemzemle yıkasam
toza batmış eğnini,
döksem önüne aşka dair
haznemdeki bütün kelimeleri

Hicrî takvime göre
yaz hengâmı bitti sayılır,
korkarım yine bu macera
bir başka bahara kalır

Geçen Cuma Mekke'de
taşlanarak öldürüldü biri,
iki şişe rakı içtim
linç edilen benmişim gibi

Uğrunun tekiydi herhal
nesepsiz bir haramî,
ezilmiş bir çift üzüm
gibiydi ama kara gözleri

Onun ruhu olsa gerek
şu küçük gri yıldız,
yüzlerce yıldızın arasında
baksana nasıl da yalnız

Üç vakittir bir çakal
sürüyor izimi itinayla,
çürük kokusunu aldı kalbimin
öleceğimi sanıyor budala

Devemin gölgesine dek
sokuldu dün ikindi,
yağlı bir dilim ekmek
vermekten alamadım kendimi

Boşuna beklersin evlad
lakin Hüseyin Ferhad'ın leşini,
Kerbelâ'dan görebilmek mümkün
zira kasr-ı Şirin'i

YEDİ UZUN DERVİŞ

Kapat cümle kapısını
yârim gurbete çıkmasın,
bir sılası vardır elbet
azad edilen her aşkın

Yedi uzun derviş
toplanır üst üste,
kan gömlekleri asılı kalır
o gizemli sessizlikte

Söndür bütün yıldızları
Cezîretü'l-Arab'ı karart,
gülümü dalından kopar
mişli zamanlara at

Hilâl vakti bir çakal
akar bermutad içime,
geceye dağılan yırtık sesi
ağar ömür fezlekeme

Sayda'yı altınla tart
Ras Şamra'yı gümüşle,
uyandır lâl uykulardan
da öyle gir Taif'e

Hikmetinden sual olunmaz
eski bir dağa yürü,
bağışlandığını bilmiyor ki Barabbas
yoluna döksün külünü

Seni bir cönkte okudumdu
âşina geldin bu yüzden,
yaklaş ateşe tellâl
gazelden başka ne kaldı ki öbür güzden

Boynum kırılsın kırılacaksa
en uzun sehpaya as,
ölü yakmaya ve yas tutmaya
gelsin fakat iki/z Abbas

Kılıçlar çekildi 'la havle'
aynalar yüzüme kitlendi,
dokundum Ayn *harfine*
boynuma çözüldü hurufat kemendi

Yalan söyle tellâl
beni kış uykularına yatır,
fırtına koptu oysa Nisan
daima Yaz'a açılır

KÛFE'DE BİR HÜSEYNÎ AKŞAM

Saplı kalsın göğsümde
kanıma teşne hançerin,
yaramdan damlar tekrar
nasıl olsa bir Hüseyin .

Hüseyin bir ayna değil
ki kırılsın Yezid'e,
kan dökülsün ister hırkası
Yezid bir bahane

Sırrı aşikâr bir Hüseyin
aşka verir ser'ini,
tebeşir dairesinde Azrail'in
çözer zifaf düğmesini

Hüseyin kadar şivekâr
kaç isim var dilinde,
kimseye ve herkese ait
bir başka menkıbe

Sanır mısın ki Hüseyin
kumların fısıltısıdır bes,
yazılan sağdan sola
iki veya üç hecelik bir nefes

Hüseyin bir cinaslı avazdır
kişiye özel bir temrin,
bengisuda boğmak gerekir
onu öldürebilmek için

Hârelidir elbet Hüseyin
bir o kadar çocuk,
ateş çemberi değil ki bu çizdiğin
basbayağı bir boşluk

Hüseyin gece bir vakit
dokunmak gibidir güneşe,
eski yarasını Kûfe'nin
yıldızlar basmadan önce

Bencileyin külden bir Hüseyin
ezbere bilir ihaneti,
ruhuma sapladığın hançer
şehvetle ürpertir etimi

Hüseyin bir sırma kamerdir
tasviri nafile bir şehrayîn,
zaten Kerbelâ'ya uçar
sûreti haktan her Hüseyin

İNTİKAM MELEĞİ

Yıldızlar akıyor Basra'ya
yine pagan yaralarımdan,
hınçla kasılıyor Şiraz
bir o kadar Isfahan

Ateşin soğuyan sesi
damlıyor gecenin zifir pelerinine,
Emevîler yarı üryan
üşüşüyor kan şölenine

Hurremşehr'de dün sabah
aldım veda mektubunu,
sırtımı dönüp ufka
sorguya çektim ruhumu

Şer melekleri mi yoksa
beni düelloya çağıran,
yoksa mecbur muyum nöbeti
devralmaya Hâfız'dan

Süs olsun kemerine
Halid'in kafa derisi,
kılıcını kuşan, kalk
Lât'ın intikam rahibesi

Eşhurü'l-Hurum bitti
aşındı ahir ömrüm,
zihnimde mahfuz fakat
dudaklarındaki o ince tebessüm

Ezberledimdi ilk görüşte
tüm hatlarıyla yüzünü,
nasıl unuturum kaşla
göz arasında verdiğin sözü

Mırıldan, kulağıma fısılda
veda şarkısını puhuların,
çölü, Katar'ı anlat
yurdunu Secâh binti Amr'ın

Mısır keteninden daha çok yakışır
ipek muslin sana,
eğnini aşikâr kıl
da öyle in Dımaşk'a

Süs olsun kemerine
Halid'in kafa derisi,
kılıcını kuşan, kalk
kalbimin "Kızıl"derili prensesi

YİNE KÛFE'DE BİR AKŞAM

İki kadın seç kendine
rüyalarına girsin biri,
diğeri mutlaka Fatıma'dır
Kûfe'ye düşer gölgesi

İki isim seç kendine
ikisini de aklında tut,
nasılsa emzirir Hüseyin'i
bir başka bulut

Kalbime sığınan yüz
nüfuz ediyor kalbime,
taşırıp mürekkebini alın yazımdan
aynaya kırılan yüzüme

Şöyle bir ilişecek olsam
acem perdesi yırtılır,
tamburun karnındaki cin
mızrabımı Basra'ya fırlatır

İki gazelhan nöbetleşe
taşa tutarlar Tahran'ı,
kurtlar sofrasında birer sincap
gibi dönenir Acem halkı

İbnü'l Gaybî, Meraga'dan
yaya düşer yollara,
adeta kanatlanır sedâsı
uçar Bağdad'a, Katar'a

Yedi uzun derviş
sehpaya uzatır boynunu,
ipten çözülen rüzgâr
söndürür gözlerinin mumunu

Hurma dalında hilâl
Yezidî çemberini daraltır,
hayalperest hurufîlerin
kelime haznesini bir harf azaltır

İlişecek olsam şöyle bir
aşiran perdesine tamburun,
ilk fasılda Temurleng
arkasına saklanır Elburz'un

Yedi uzun derviş
toplanır üst üste,
Kûfe gözlerini kapatır
bir başka rivâyete

TECRİD GÖMLEĞİ

Tarifsiz bir herc ü merc
kan kırmızı bir figan,
bad-ı sabâ değilmiş meğer
durmadan o kapımı çalan

Bir damla gözyaşında
çalkanır yedi deryalar,
yedi düvel çın kesilip
kanımın turkuaz aynasına bakar

Kimdi o melâmet hırkasını
kalbime miras bırakan,
sahi kimdi o
kavmine muhalif gazelhan

Maskımı çıkardım işte
ateşe tuttum yüzümü,
kalbur saman içine
attım söz yüzüğümü

Kalbim ki bir barbar
rüzgâr yeleli bir pagan,
ödeşmek istiyorum kendimle
müruru zamana uğramadan

Temrine ne hacet:
bilinir: neyin iksiridir çile,
hurufîler için halbuki
kâfi aşk fikri bile

Sahi kimdi o
kıt gülüşlü o rüyakâr,
âlemi ardı sıra çağıran
ismiyle müsemma Haydar

Maskımı çıkardım işte
soyundum mânâ libasını,
ben de bir Nesimî olmasaydım
tutmazdım onun yasını

Ete ve kemiğe bürünür
müydü yine o hayalet,
şehlâ gözlerinde mahfuz
klan işaretimizi görmeseydim şayet

Ne desem ehven kalır
imdi şer taifesine:
gövdemi yüzsünler tekrar
assınlar Halep Kalesi'ne

CEYLAN DERİSİNE YAZILIDIR

Sen kimsin ki kendine
emsal seçtin Çupin'i,
onun kalbine yıkılır zira
işaretlesen hangi şehri

Hangi şaha huruc etsen
Bijen dikilir önüne,
durduk yerde gözlerinden
kıvılcımlar sıçrar yüzüme

Dök eteğindeki taşları
sesle nen varsa aşka dair,
bencileyin bir kertenkeleyi
bir sivrisinek dahi kandırabilir

Köpeği kayıp bir Süryanî
izimi sürüyor nicedir,
ya ben sanıyor köpeğini
ya o içindeki Ben'dir

İşte efsûn ve feodalite
işte ağu ve iksir,
âşikar kılındıkta Şuarâ Sûresi'nden
sûretimiz ağıtlara nakşedilir

Yağmur çiseliyordu Siirt'e
Tacdin'i sordum Siti'den
kervanım Çölemerik'e taşıyordu
çok eski bir meselden

Herkes sana benziyordu
ağlamıyordu hiç kimse,
yüz hatların dönüşüyordu
giderek bir gizli âyete

Eksil bir harf daha
sonra tayin et kaderini,
Kürtçe sual edemem
fakat Türkçe'ye çevirebilirim kederini

Kim bilir nerededir şimdi
gurbete çözülen Hawar,
biz iki/z kardeş miyiz yoksa
yevmü'l-huruc'a kadar

Rıza'yı bildimdi oysa ben
biata çağırdığın vakit,
aramızdan çekilsin söyle
söyle gölgene, Seyyid

URE AMAKA

Aklım o Bedevî'de kaldı
o çırılçıplak asılmışta,
yaklaştım bin küsur yıl beriden baktım
ikizim midir diye yoksa

Yedi deryalar aynasına
tuttum hayta ruhunu,
santurla, rebabla indim Hadramut'a
unutup ruhuna küs durduğunu

Ben Kadı Muhammed
muhasibi çeşm-i bülbül'ün,
dün avlanırken gördüm Azrail'i
tam ortasında bir çölün

Geçmediğim bir o çöl kalmıştı
devemi ıhtırmadığım bir şu vaha,
sen de sırtını dön çocuk
şahına huruc etmiş Parthlara

Kadim libasımdı sırtındaki
o kan kırmızı pelerin,
ne işi var Erbil'de, Urfa'da
sencileyin bir orman cininin

Görmedim onun gibisini
iftira hususunda yavuz,
sesi diyorum sesi ama
mükemmel kelimesinden daha kusursuz

Hangi paranteze saklandı kavmin
sustu kimin el işaretiyle,
hâkikatin öbür tarafına sür atını
bir başka hayal şehre

Ketumdur ateşin belleği
Yazı'yı içinden okur,
ateşe verilen bir alfabe
külünü Baalbek'e savurur

Ne işi var Şam'da, Hayfa'da
kostak bir orman cininin,
dudaklarından dökülür yollara
'gibi redifli' bir şehrayîn

Bir rafızî harf olsaydım keşke
levh-i mahfuz'da bir leke,
ağladığında Salâheddin Eyyubî
şerh koyardım Tarih'e

AKREBİN TERCİHİ

Aynı anda iki deve kervanı
koyuldu iki ayrı yola,
biri Moğolistan'a yıktı yükünü
öbürü kadim Mısır'a

Rüya değildi dün rüyamda
gördüğüm âlem-i ervah,
tasviri ne mümkün bir
şehrayîn ama simsiyah

Tek kusurun ben miydim
ki naçar koydun Seleme,
bir telaffuz hatasından ibaretti
oysa bütün mesele

Ateşin belleği unutkandır
akrebe sor tercihini,
Asya'nın Ön'ünde herkes tanır
kalbime mürekkebini damlatan Zeyn'i

Arabesk imgeler ilişti gözlerime
ben görmezden geldim fakat,
yılan uykusunda bir abdal
için aşktan başka nedir ki hayat

Ona bakma gözlerin kirlenir
eşkâlin silinir haritalardan,
Cûdi'de, Ararat'ta Kürt ateşleri
eksilir şafağa kalmadan

Sen uyurken kirpiklerine
sanki yıldızlar çiseliyordu,
emzikli kadınlara has o rayiha
o kösnül süt bulutu

Bir kavmin var mıydı Seleme
şahsına münhasır bir simgen,
çöle, Rubü'l-Hali'ye
hangi uçurum kıyılarını sürüp de geldi kabîlen

Zehrimi yılana verdim
sesimi puhuya, ata,
azad ettim kalbimi
sırtımı dönüp mine'l-Aşk'a

Nedendir bilmem cesetleri
aselbent kokar Bedevîlerin,
hiçbirinde haritası yoktur oysa
cennet diye bir yerin

İLAYDA

Eğnimi üryan gör
lâl sesimi işit,
çık o aynadan dişi hayal
bir başka aynaya git

Helâka yazgılıdır zira
şirk koşanlar kavmine,
kalbim muhalif durur
aşk tahtını lağvedene

Çin sahici bir rüyadır
sencileyin bir Bedevî için,
Sarı Nehir'de yıkanır
her gece intifada cinlerin

Saçlarından üç tel getir
İlayda'dan bir yüzgörümlüğü,
fal tasındaki su eksilir
ne vakit baksam çünkü

İlayda bir sap kırmızı karanfil
bir dal fesleğen,
Pasifik'ten Aras'a, Fırat'a
koynumda taşıdım onu ben

İlayda solgun bir sümbül
bir sümbülî muska,
ben ne bilirim Ârafat'tan
nasıl çıkılır maşrıka

Kimin lehçesiyle ağlasam
geceye taşırır ruhumu,
nöbet dursam kimin rüyasına
rahleme damlar mumu

Hizanı yokla heccav
kasvetlidir Sırat bildiğinden,
ya dirilt İlayda'yı
ya vaz gel bu hicretten

Gülsem kimin meşrebiyle
göz yaşlarım kelâm olur,
arz etsem kimin kalemiyle
eşkâlim menendini bulur

Alçacıktan uçan turna
kavmimin emanetisin sen,
yârimin gölgesine iliş
gurbete ayağ üşürmeden

SÖZ YÜZÜĞÜ

Çok uzakta bir baykuş
diker sesinin yırtıklarını,
Dicle'ye, Fırat'a sıçrar
intikam meleğimin kanı

Yedi Uyurlar rüyasına
niye iliştin Nâbiga,
yoldaşın değildim ki ben
şerh koyaydım bahtına

Çiçek açmış hurmanın
dibinde buldum söz yüzüğünü,
öldürüldüğünü düşündüm bir an
bu vahaya gömüldüğünü

Şavkı düştü yüzüme
yüzüğe dönüşen Ay'ın,
gördüm eğnine saplanan okunu
bir Sehmer yayının

Böldü yüreğimi ikiye
som çelikten bir hançer,
tutmaya geldiler yasımı
kadınlarım üçer beşer

Kim tanımaz Hirnik'i
sol omzundaki akrep dövmesinden,
bütün yıldızları emzirir
ısırılmış sağ memesinden

Med vakti bilfiil
kısılır Şattü'l-Arab'ın sesi,
Fatima'dan, Şirin'den doğar ancak
Hüseyin Ferhad'ın ikizi

Neden boynu büküktür lâlenin
siyah açmaz güller hiç,
bağışladım ben cümle Emevîleri
Yezid'le Nasr hariç

Sahi kaplanlar mı gezinir
ıtır bahçende şimdi,
yoksa bir Bedevî atı mı kişner
koparmış da zincirlerini

Ne bilirim ben öpmeyi
köpek dişim körelmedikte,
daha yummam gözlerimi
ikizim ölüp dirilmedikte

"BAYKUŞUN SESİNİ DUYDUM"

Bezzazım ben heccav değil
ona göre seç libasını,
develerim küsülü gezinir
dünyanın en güzel Arabistan'ını

Boynu zincirli geldikti
şehr-i Stanbul'a geçen sefer,
geçsin için tarihe
sûretimiz şerhiyle beraber

Dizlerime serdim bu sabah
tekrar Âl-i Osman haritasını,
döktüm Ankara'nın üzerine
Turgut Uyar'ın mürekkep hokkasını

Âlem karardı ossaat
baykuşun o tevatür fısıltısını duydum,
son rüyasına yatmadan önce
ruhumu kendi içine soydum

Âsâya sarılı bir yılan
ölümsüzlük otunu ne düşünür,
fikrine büyük bir ihtimal
fare ve köstebekler üşüşür

İsminden müsemma Edip
gizli tebessümüydü halkımın,
ruhunu dîvana silktiğim gece
kırığı çoğaldı aynamın

Çağrılmadan geldi Yakup
yanıltmak üzre meclisi,
kim tanımaz şehlâ gözlerinden
gözlerinde mahfuz Tomris'i

Fasl-ı bahar irişti
kıyamın eli kulağındadır,
figana benzer bir nida
kavmimi Edessa'ya, Musul'a çağırır

Bütün kuşların ruhu
toplanır şimdi bir ıslık çalsam,
dönüp kadim çağlara
yine Babil'de bir akşam

Elveda diyar-ı Rum
geri dönmem daha,
kelebeğinin ömrü kadar Tagor'un
yasımı tutsun şuarâ

TEBRİZ MEKTUBU

Haritada bir siyah nokta
mini minnacık bir remiz,
gidiyorum işte bak
senin gurbetine ey Tebŕiz

Tembih ettimdi İsmail'e
bensiz geçmesin için Aras'ı,
eminim Çaldıran'a varmadan
kurtlanmıştır aşk yarası

Ne gereği var hatemin
hâfızası yırtık abdala,
ya in o sırça tahttan
ya bir daha o kelimeyi ağzına alma

Nicedir dudaklarımda gezinir
von Goethe'nin iki dizesi:
"Ne boş hülyadır, ey Hafız
menendin bir şair olmak hevesi"

Haber ettimdi İsmail'e
akıbetini İmri'u'l Kays'ın,
o şehnaz dîvanın temrinine
yeğnik gelir diye avazın

Gazelhan Hafız dahil
herkes beni meşke çağırır,
hiçbir birleşik makamdan
okuyamam oysa iki satır

Sâdi'ye has s'imgelerle
nasıl resmedilir Gülistan,
vav harfinden daha nekes
bir ücra vahadan

Mavi kıvılcımlar sıçratır
senin elinde kalem,
nakkaşlarla hattatlarla ıralanır
benim de aile silsilem

Haritada bir siyah nokta
mini minnacık bir remiz,
gidiyorum işte gör
senin gurbetine ey Tebriz

İki, bilemedin üç köğük
yaz şu Mısır ketenine,
insanın içini kanatır
mektuplar sanılanın aksine

BENİ DE EZBERİNE AL

Arz üzre gelene
delil ne lâzımdır,
yaralarımı kime göstersem
beni Şeyh Galib sanır

Bakır bir sini gibidir
'Dünya' denilen kâşane,
gülümser aşk totemim
fikrine nifak düşünce

Dalkılıç çaldım kapını
farz-ı muhal bir gece,
izin verir misin son bir kez
eğnini tavaf etmeme

Çıktım fildişi kulene
yine yalvar yakar,
nen varsa mahrem ve memnu
yağmaladım sabaha kadar

Beni de hâfızana al
kelime haznene kitle,
seninle ateşe dönüşeyim
külden bir âyete

Nasıl telaffuz edilir
şer lisanında 'firak',
bilfiil bir aynadan
bir başka aynaya bakarak

Kendi kanıyla yazar
hattat alın yazısını,
zifir aynalara taşırmadan
okur yârinin çıplaklığını

Beni de ezberine al
kelime haznende unut,
ya kaybolayım fikrinde
fikrine dönüşeyim yahut

Bir dirhem haşhaş kâfi
çıkmak için Alamut'a,
itiraz etmem koysalar
seninle aynı hurufata

Ben Hüseyin Ferhad
iflah olmaz bir aşk budalası,
mülk-i Acem'de bile yoktur
emsalim bir çile ustası

PERS ÇELENGİ

Çölde gezdirilmiş ayna
hep kendi içine kırılır,
Kaf dağına yol teptikte
diyar-ı Acem'e varılır

Kirvem Hafız olsa da
ben hatîm indiremem,
Zerdüşt için giderayak
yüzleşmeye geldim madem

Bu yüzden bütün gece
aynaya tuttum yüzümü,
harf cinlerinin hâfızasından
söküp aldım mührümü

Şiraz benimdi bir vakit
Isfahan yaz bahçem,
isimlerini olsun ama bir daha
ağzıma almak istemem

Nizamü'l Mülk'ü azlet
Ferec'i geç bir kalem,
kaç para eder Câmi
terekesini mezada döksem

İçli bir o kadar siyah
gazellerinden tanırım Sâdi'yi,
adeta intihara çağırır
fikrine gül düşürenleri

Ne Hüsrev görsün aczimi
ne Zal oğlu Rüstem,
tutmazdım göz yaşlarımı eğer
soyuma garezlerini bilmesem

Yol töresi nedir ki
bencileyin bir Türkmen'e,
ayağ göçürüp yurdundan
gölgesini mürşid bilene

Çölde gezdirilmiş aynanın
vahaya dökülür sırı,
Zend'in sesi kısıldıkta
ben okurum Avesta'yı

Sürsem aile silsilemi
Nadir Şah'a dayanır şecerem,
temennaya durur insanat
kalbimi çıkarıp göstersem

BABÜR ŞAH EN ÇOK HERAT'I SEVERDİ

Kalbimi yırt ulu Kayra
esin perilerimi kışkırt,
beni Behzad'ın aherli bahçesine
hurufî rüyasına sarkıt

Aynalardan kazı yüzümü
harflerin belleğinden sil,
cinler zılgıt çeksin kalbimde
Mezar-ı Şerif'e mukabil

Tavaf etmeye geldimdi
ayak izlerini son defa,
Habil'le geçerken Kâbil'i
öldüm dirildim adeta

Acz ve matemi gördüm
mürekkebe batmış ceza ve cürümü,
geri aldım adalete
teberru ettiğim berceste sözü

Herat ateşe verildikte
Şiraz'dan çok Gazne üşür,
tarih düşürdükte serencamına
başıma hüsnüyusuflar üşüşür

Ayak basmamla Kandehar'a
tellerini kopardı tar'ım,
gece tamamlanmadan daha
bozuldu Hurufî tılsım

Teber olsun diye sümbül
seni tel'in eden Babür'e,
onunla birlikte baktımdı
sümbülden ibaret bir minyatüre

Olmasın seyir defterimde
Peştunlara has bir sûret,
tayy-i zaman içre bir remiz
bir âşıkane işaret

Unut beni secdede
veya bir seccadeye dönüştür,
serili kalayım önünde
meftun halde bir ömür

Aynalardan kazı yüzümü
harflerin belleğinden sil,
cinler zılgıt çeksin kalbimde
Afganistan'a mukabil

MİM

Nasıl uyunur bir ömür
uyanmak için seninle,
yılanlara kaplumbağalara has
o sürüngen esinle

Dün gece Şattü'l-Arab'ı
taşladım sabaha kadar,
gizemli bir serzenişle
dağıldı sudaki halkalar

Cezir vakti Med cinleri
üşüştü müphem aksime,
suya düşen yıldızları
işaret bildim kendime

Bağdad uyuyordu oysa ben
yaşadım bizzat Mecnun'u,
bir başka Fuzûli'ye Fuzûli'den
sürdüm Leylâ'k kokusunu

Mustagni bir japon feneri
tam ortasında kalbimin,
ebcet gülünü ışıtır
sadece fikir haznemin

Geceleyin Şattü'l-Arab
adeta yılana dönüşür,
bir ben vardır içimde
benden daha çok üşür

Cennet bir vaad idi bes
Cehennem bir tehdit,
hangi bezzaz biçebilir
kefeninden bir şah beyit

Dönüp bakınam Cennet'e
şahsen ben Ömer'le,
Ayşe'yle hiçbir zaman
binmem aynı deveye

Hissemden fazlasını aldım hayattan
aşktan kan mavilerini,
yüzümde esirgeyip bağışlayan
tevatür bir yalvaç kibri

Gitmek için Dünya'dan
mutlaka ölmem mi şart,
yıldızların seyir defterine
yaz beni güzel hattat

TEMRİNLER

Islık çalıyor gece bir vakit
nöbetleşe Kırk Haramîler,
paldır küldür üşüşüyor fikir hazneme
şer cinleri üçer beşer

Yoldan çevir ve sor
nereye gömdüler Baga Tarkan'ı,
sesinin renginden bildim
onu kırbaçlayan fellâhı

Barbar kalbimin karanlığı
sığışır bir pirinç tanesine,
karga misalidir abdal
uçar Söz'ün ahengine

Yüzünü tamamlayan kibir
kanının kadim rengidir,
sana Maveraünnehir havzası
Acem mülkü dar gelir

Kesip *Hududu'l-Âlem*'den
kalbime diktim Bamyan'ı,
andaç olsun için Gothama'ya
fotoğrafının arabı

İşınar üzre Kingan'dan
kopup geldimdi Belh'e,
niye yüzün hârelenir
sırtımı döndükte şimale

Ölüme inanınadın hiç
aşkla sınamadım kalbimi,
aramakla geçti bir ömür
aynada kaybolan sûretimi

Kem Söz'ün rengi siyah
yıkadıkta daha bir siyahlaşır,
diktikte sökülür yırtığı
düz abdal nice şaşırır

Aklımdadır gizli tebessümün
ne mümkün unutmak o Gece'yi,
iğdiş edilen atlar âdet edinir
sahibine rağmen kişnemeyi

Bildim Aden'in yerini
ilk bakışta *Hududu'l-Âlem*'e,
İmri'u'l Kays'ın serancamını
kaydettim kader haneme

Zeyl, 1

ŞEHRAYÎN AMA SİMSİYAH

İncel diyor 'kalın abdal'
ne de olsa erkândansın,
'çiçeği hiç solmayana'
belli ki hısım akrabasın

Nasıl telaffuz edilir fetret
veya gurbet denilen o tehcir,
gün gelir kırılır mı
boynumdaki içrek zincir

Aşk ehven kalır mîrim
ab-ı hayat pek fazla,
ben rafızî bir şairim
haşhaş ve bala müptelâ

Riyâ ne menem şeydir
kim bilebilir Nef'î'den âlâ,
mıh gibi aklıma çakılı
nicedir *Sihâm-ı Kaza*

İdam abesle iştigal olur
af ve inşirah yeğni,
bir hüseynî cinsen eğer
ko gitsin Vahideddin'i

Vahideddin ki bir mühür
müphem bir mürekkep lekesi,
o Kayı'p alfabenin
yedi deryalara düşen harfi

İncel diyor 'ḳalın abdal'-
iğneden, yüzükten geç,
kendine bir başka halife
başka bir İstanbul seç

Tekrar okudum *Safahat*'ı
dün akşam Dergâh'ta,
siyah kuğuların şarkısı
ruhumda çalkandı âdeta

Nezir veya nezih her sır
bir diğer hazneye açılır,
giderek bana bulaşmakta
Mehmet Âkif'i Mısır'a mecbur kılan kahır

Bir kibrit çaksam şimdi
yanar binikinci cıgara,
yangın sanır uzaktan biri
gözlerini kısıp baksa

Şerh, 1

Gazelleriniz pek mükemmel
telmih ve tevriyeleriniz muazzam,
balkona çıkıp da geceleri
içlenmezdim yerinizde olsam

Şerh, 2

Yol senin gamlı abdal
gözünü karart da git,
sanki Kalb Kalesi
evvel ebed bana mı ait

Zeyl, 2

FERHADGU BİLİG

Bir tarafta Hadarîler
Bedevîler öbür tarafta,
koydular Zeyne'l Abidin'i
gözyaşından bir tabuta

Soldu ve soğudu hilâl
zifir kalsın için kâinat,
ne mümkün ıhtırıp deveyi
örtünmek geceyi fakat

Malûm olsun istemem
bahtına küsülü abdala,
onun hanesine yazılır zaten
aşk içre her belâ

Sılamdır gurbetin senin
şer cinleri bizi yanıltır,
asılmaya soyunsam şimdi
darağacı üstüme yıkılır

Çalmasın kapımı bad-ı sabâ
avluma girmesin hiçbir atlı,
yaşamak istiyorum yek başıma
ben bu rehin hayatı

Yıllar var ki kalbimde
bazı hatıralar kağşamadan durur,
ne zaman dalıp gitsem
kopar birden fasl-ı tambur

Eksiltmek ne mümkün acıyı
tekmil Mecüc lûgatinden,
aruzla heceye girmiş çünkü
Türk diline Ehrimen

Deccâl veya Ahura Mazda
ölümden başka ne bilir,
lâfz-ı Acem'de koydunsa bul
hayata ilişkin bir esatîr

Kulağım sende kırk yıldır
sûretim asılı bedestende,
ama vaad ettiğin 'ihtilâl'
o lâ'l süvariler hani nerde

Aşk bahsinde hodpesent
tek kelime dahi yoktur,
yine de Itrî Efendi
tefe mağrur bir edayla dokunur

Şerh, 1

Hepten çözüldün sineme
n'oldu barbar kalbim,
bilmediğim bir şey mi var
aşktan ayrılıktan vahim

Şerh, 2

Yol senin ince abdal
rahleni katla da git,
şol mazlumlar dîvanında
eksik olsun birkaç beyit

Gizli Âyinler

Gizli Âyinler, ilk kez bu kitapta yayımlanıyor.

AŞK'IN KAÇ SÛRETİ ÇIKAR MÂNÂ MÜHRÜNÜ SÖKSEM

Kaç sûreti çıkar Aşk'ın
üst üste koysam Kerem'le Mansur'u,
kimin hanesine yazılır 'sevda'
mânâ libasını silksem lisanımın,
o hengamede, dağdağada
duyulur mu İsrâfil'in sûru

Sevdadır, memnu bir sagu
ölüme dudak büküşü Abdal'ın,
darağacına kırılan bir dalın
kalbimize dağılan esansıdır
harflerin, kelimelerin efsunu
o akla ziyan, o mengü sır

Sevdadır, hem tamu hem uçmağ
bir belâ bin fersah kahır
süt kokusu hırkanın, yapağının
Pîr Sultan'ın kış uykusu
uğuldayan hamaili şafağın
orada, ve orada -o karlı ovada

Sevdadır, dürülmüş bir sıradağ
ateşe verilmiş bir otağ,
kesif, laciverdî bir sedadır
bencileyin lâl bir tellâlın
suya, rüzgâra üşürdüğü bir soru
sır'a düşürdüğü ayağ

Sevdadır, gözyaşından bir kasr
yalnızlığın, mümkünsüzlüğün yurdu,
dönenen bir kuğudur orada
onunla semaha duran bir sümbülî kadın,
adı aslıdır, -zînleylâşirinarzu
sol mememizin altına basılıdır

ZEYL

Ikra! bir de sûrelerde ara aksini
Cafer'e değ, Nesimî'ye sokul
muhalif sûretini kaz ve bul:
yollara ağ, tenha, sarp yollara
göçüklerini onarır onların nefesi.
Bir *aşk*, Fatıma, âyali Zülfikâr'ın
Ali'yi gör, gözlerine bak
gülbange dönüş, rebaba, curaya ak:
durul, bulan, tekrar durul
sonra harflere silk mihnetini

–Ikra!

ŞEYTAN DİYE BİR MELEK

Çık aynadan küçük şeytan
büyü, -büyü ve kendinle yüzleş,
aşktır aynaların sır kilidi
firar için en geçerli mazeret.
Yağmur dindi, yaz kapıda
sen de bir meleksin nihayet
uyandır yılanımı kış uykusundan,
kafesimi aç, zincirlerimi kır
fikir hazneme gir, belleğimi deş
ağacımı eğ, gülümü buda
bağçemi bel'le, nefsimi kızıştır
boğanı sağ, hamağıma uzan
mülküm kıl cima ve fendi:
benimle çiftleş, benimle çiftleş!
Kimdi sana ilk teslim olan
alelacele, birbirine nispet
karaldıklarında Ay'la Güneş
sıyırıp dikişsiz ak gömleğini temennaya duran
kırılan, kırılan, yine kırılan
yeşil avazlı o çocuk kimdi
bildimdi: Mem'di, Kerem'di, Rüstem'di
aşka *bin*bir diyet.
Bir âyet:
İnkâr ettiğin o ateşi tat şimdi!

Çık aynadan küçük şeytan
çık ortaya, -çık ve kalbime yerleş.

…şimdi!

HARF CİNLERİ

Ne zaman bir göle baksam
bir nehir yatağını değiştirir,
Şiraz'ın ikizi bir şehri
bencileyin kalebende nispet
işveyle emzirir, bir afet,
işte orada, adı Dicle'dir

Kendi rivâyetine dön Şair!

Ne zaman bir güle baksam
bir karanfilin kanı çekilir,
abdal olup bir ney'e aksam
herhangi bir akşam
herhangi ama zifirî bir akşam
iç geçirir Haşim'le Ahmet

Mektup yazdımdı *Beş Şehir*'e
'iade' geldi: yalnızlığa dair
müphem, utangaç bir şikâyet:
değil midir ki Hamdi'yle Ahmet
bir kederi kaderdir diye
yaşadılar birbirlerinden gizli

Kalbim! git Muhip'i taklit et
dedimdi, git Ahmet'ini ezberle,
Kars'tır, bir 'nas'
Ağrı'dır, evvelahir kıble
zilsiyah gölgesidir Dıranas
dedimdi ama nafile

Sen bir halkın tarikisin Arif
Ahmed'e tarif ne hacet,
işte orada Diyarıbekir
şiir gibi değil basbayağı bir şiir
binbir mısra-i berceste
kürdilî binbir hikmet

Ne zaman bir çöle baksam
fikrime bir semender ilişir,
kalem çatıp bir Aşk'a çıksam
içimde binbir mihnet
binbir yeis ve vesvese ama ölesiye
iç geçirir Oktay'la Ahmet

Eski kehânetine dön Şair!

AMA GEL DE ANLAT

İki yol, İpek ve Baharat

nerde kesişir? ve hangi nehir
hangi nehirle çiftleşir
onların zifaf döşeğinde?
Bildimdi: Hayal ve Hakikat
kutsal bir denklem ve hayat
o denklemin ş harfidir

İki yol, İpek ve Baharat

kalbimde kesişir, ve gölgem
Asya'nın Ön'üne düştüğünde
eğnimle yer değiştirir.
Sordumdu: Aklın yolu bir
ise neden gülşen-i İrem
cehennemden beter bir halde

İki yol, İpek ve Baharat

kalbimde kesişir, ve nerde
seviştiyse Aslı'yla Kerem
orada, aslının kanadığı yerde.
Yasınızı tutmam dedimdi
çağırmayın beni gelmem
dedimdi ama gel de anlat

İki yol, İpek ve Baharat

kalbimde kesişir, ve ossaat
bütün çöl ve stepler yeşerir.
Nedir ş harfinden maksat
unuttumdu, hatırladım şimdi:
Dağ ol, *'larca* ol şair,
diye başlar şol hikâyat

SUNU

Velev ki lâl oldun, sesine muhacir,
yürüdün yek başına o zilsiyah
o som sessizliğe. Bir kitap
Çocuk ve Allah
okudun ve şerh düştün izleğine:
şiirdir, iki cihanın dirliğidir
ama diyeti bir defada ödenir

ve çözüldün haznesine o yaşlı kurdun:
artık ses bayrağın değildir Türkçe
yurdundur
yurdun

ALLAHUEKBER, BİR DAĞ

Özdemir İnce'ye

Kimden bulaştı bilmem
içimi buruşturan şu keder,
müstağni bir o kadar müphem
şu velvele.
Halet-i ruhiyem
'dokunsan ağlayacak'tan beter
muhtaç bir tebessüme bile

Bir adak, Mani-Hayy
bir içlenmeler, *matemler cüzü*,
sunulan bir tas zemzem
o rafızî resule.
Söz'ü
şiir kılan meleke hâlâ aşina demek
melâli anlayan bir nesle

Kimden bulaştı bilmem
acze benzer şu musibet,
evvel zaman şairlerine özgü
şu elem.
Kalbim ki bir güzü
Abû Nûvas'tan gizli ezberler
eklemek için bir mesel'e

Bir şeyh, Halefü'l-Ahmer
aşka ve 'azad'a vâkıf bir köle,
giz nedir, -giz ve gizem
bilir elbet.
Bin şiir ezberle, der
ve bir fazlasıyla unut
el almak istiyorsan eğer

Bir dağ, Allahuekber
yeşil ama som yeşil bir kule,
bir tebliğ, -lâl ü ebkem
bir sitem.
Halefü'l-Ahmer
kim bilir daha kaç sefer
yoluna düşer gölgem

Kimden bulaştı bilmem
akla ziyan şu hasret,
Türkî bir hayaletten mülhem
şu çile:
O dağ üstüme göçer
selsebil dağılır gövdem
tarz-ı kadim bir gazele

İKİ ŞEY, PAS VE GAM

Kime özendim de çekildim
kendi içime, şu ücra kente,
çekildim ve tersine çevirdim
o murahhas defteri.
Seninki dahil
unuttum ezberimdeki yüzleri,
adına Yalnızlık denilen bir fikri
özenle emziriyorum işte

İki şey, pas ve gam üst üste!

Kime imrendim de çekildim
kendi içime, şu ücra kente,
kopardığımı sanıyormuşum meğer
o malûm zinciri.
İşte Kalbim
nasıl da bencil ve cimri
nasıl da kalbimle birlikte
tatlandırıyor kursağındaki zehri

Yol var mıdır Ölüm'den öte?

–Vardır elbette!

İBN-İ SİNÂ'YA MEKTUBUMDUR

Emsal bildimdi kendime
çöle dökülen o nehri,
bir cüze sığdırabilmek için
ruhumdaki medd ü cezri

Yürüsem hangi yolu
hep aynı rüyayı görürüm,
haneme yazılır mutlaka
rafızî her cürüm

Ne lâl dengbêjim ben
ne kör bir hattat,
yine tersinden okunur
alnımın yazısı fakat

Urgana, lâledana dönüşür
yağmurun gümüş ipliği,
yırtılır tam ortasından
Aprın Çor Tigin'in yüreği

Hayta çocuk şimdi seninle
nasıl konuşulur ki aşktan,
hâfızana sıvaşmış adeta
siyah, simsiyah bir hicran

Rehber seçtimdi kendime
kıt karınlı o şairi,
okusun için benim gözlerimle
yalnayak aştığım stepleri

Çekik gözlerinde bir bulut
ki gözlerinden daha gri,
belli ki evvel zamanda
mızrağını kırmış birileri

Kabahat bende, kabul
kusurluyum gayet,
ateşe verirdin ama dünyayı
yerimde sen olsaydın şayet

İbn-i Sinâ! cimri kâşif
kime sakladın terekeni,
nasıl da gülmüştün üstüme
sorduğumda kayıp ülkeni

Ne Cezîretü'l-Arab hatırlar seni
ne Irakeyn yahut Mezopotamya,
ismin anılsa halbuki
Türkistan durur temennaya

BEN VE 'BEN'

Kırıktım, -daha da kırıl
dedim sudaki aksime,
göçkün, küskün, çırıl
çıplak kaldın bak yine.
Aşktır, çocuksu, yabanıl
bir arzu:
Birayrılıkbiryoksullukbirölüm'e
ölümüne bir misilleme

Kırıktım, kırık bir taş
kırılmış değil ufalanmış bir çakıl,
-darıl dedim aksime
evvelemirde kendine:
şaş ve şaşı git *gölgeler iline*
Hacıbektaş'a, Sivas'a, Dersim'e,
kim gülerse üstüne
sen de o kadar gül şu hâline.

Terk etti dedim, o da, sırıl
sıklam âşık olduğun o kadın
da sonunda seni.
His ve akıl
evveleski hasımdırlar birbirlerine
kerhen birbirlerine rehine,
sarıl dedim şimdi
suya düşen ilk sürüngene

KALBİM Kİ BİR MÜLTECİ

İşte menzil! ama bir menzile
bir Aşk'ın içinden geçilir,
yaya veya atlı, geç veya erken
göç irişir. Vaktimiz kıt
bir aşk işlenir ve sineye çekilir
ağla, aklımı çel, kalbimi kışkırt

– Beni işle!

Gözlerin göz değil bir düden
yüzüme sıçrar akkor kireci
sevişirken. Kalbim ki kerhen
göğsüme sığınmış bir mülteci
esirger kendinden bile
böyle selsebil bir sevinci

Çile, aklımı çel, kalbimi kışkırt!

Gövden gümrah bir bedesten
lahurî bir top keten
şayak, kadife ve ipekten
bir sergen. Selenga, o nehir
bir hışımla geçer içimden
kapılıp metafizik bir sele

Ulu, aklımı çel, kalbimi kışkırt
kadim yurdumu unuttur, Urgenç'i.
Beni süz, beni damıt
kimsenin bilmediği bir dile
gizle. O şehir, Ötügen
belki cayar o da izimi sürmekten

Kalbimi kışkırt, aklımı çel, mele
yolumu şaşırt.
Yolumu şaşırt!

İKİNCİ DOĞUŞ

Kendine sor evvelemirde
ne işim var bağçende,
nasıl da çarpıyor kalbim
cümle sergüzeşte tekrar
tekrar kilitlediğim halde

Kendine sor evvelemirde
–Kiminim?

Ağustos, Eylül, işte Ekim
yaz artığı bir mevsim,
hüzne belenerek akar
taife-i şuarâ lügatinde
bu aylar her daim

Kendine sor evvelemirde
–Hangi mevsiminim?

Yedi düvelin hangisinde
doğmak isterdin tekrar,
böylesi bir sonbahar
böylesi bir sonbahar ikindisinde
tekrar aynı Aşk'tan, de

Ödünç mü aldın gözlerini
bir kediden, Van'dan,
ikisi de birbirinden cömert
ama biri yeter bana, mavi olan
yum ister diğerini

Harlı -cevval -mücerret
yüzüme dağılan nefesinde
nârı karlı bir dağdağa var
kaptınsa hangi yanardağdan
belli ki çökelip kalmış içinde

Yedi düvelin hangisinde
doğmak isterdin tekrar,
de ki orda bekleyeyim seni,
bengisuya düşen aksinde
gör *içimdeki Ben*'i

HERKES BİR BAŞKASININ HAYATINI YAŞAR

İkili diyordu Cemal Süreya, sevdiğim bütün kadınlar iki hecelidirler: Gülten, Tomris, Lâle, Nilây, Dicle. Yoo, Dicle'nin göbeğini ben kestim ama. Bu yüzden gözleri Zîn'e çalar, kirpikleri Zerefşan'a. Zerefşan ki aşka mecbur ilimdi bir vakit, tehcir ve Yas'a. Krallığım lağvedilmeden çok önce ama. Bu yüzden buluğ çağında rehin verdimdi çöle, Karakum'a. İkili diyordu Cemal, sevdiğim bütün kadınlar aynalarda iki çehrelidirler, biri Asyalı'ysa diğeri ya Latin'dir ya ezelden sümbülteber

Onları 'ben' kılan isimleridirler; ılık, ince, hatta mükerrer. Akın, Uyar, Müldür, Özer, Hameş veya Yuluğ. Nişan düşmeye görsün Akdeniz'in rahmine, ufuk çizgisi iki kutup çiçeğinin arasından geçer, mavi gözleri dökülür Kütahya'nın, Bursa'nın çinisine. Ben onların gurbetinde yaşadım işte o büyük fetreti! Keder ve kesret de iki hecelidirler ama şeklen müsecceldirler; bir başkasının hayatını yaşayan Hüseyin'in indinde, veya bir başkasının rivâyetine yazgılı Ferhad'a göre, bütün kadınlar aynı kuğunun kanıyla beslenirler

Gül yaprağın' ne zaman döker
ise bir harf eksilir Van Gölü,
savaş boyaları sürünür Lâle'yle Nilây
iken kırmızı rengini atar Tomris'in gülü

onun cemâli daha çok Süreya'ya benzer.

Aşkla sınanan Meryem'di ilk
eğnini çarmıha soyunan,
sesi taştı İran'a, Turan'a
rahmine İsa damladığı an…

Birbirinin içine kırılır iki ayna

aynaya kırılan Süreya'nın cemâli değilse eğer

üç harf eksilir Tuz Gölü. Birhan Keskin'le Ayten Mutlu da inzivaya çekilirler. İkili diyordu Cemal, sevdiğim bütün kadınlar ikircimli ve siyaseten acemidirler, bu yüzden bir bahçeden bir bağçeye mülteci bir ruhla göçerler. Hâfız'ın kabrinde ne bir gül açar ne bülbül öter oysa

Gülten Akın ki bir buluttur, bir Yaz bulutu. Geç fark ettim: Bütün yağmurlar ona yağarmış meğer

İlk ne zaman gördümdü Tomris Uyar'ı unuttum şimdi. Memnu veya âşikar ne kadar rind vardıysa çarşılara soyunurdu hangi mevsim Ankara'ya uğrasa. Sahici bir *kağatun*'dur o. Kim bilir belki de kayıp teb'asını arıyordur hâlâ

Sûreti haktan kaç erkeği vardır Lâle Müldür'ün? ya şimdi konuş Svan, unut veya "Kuğu kanı içen bir Moğol olduğunu"

Nilây Özer el kadar bir çocuktur daha. Sihirli yüzükler, turkuaz âyinler ister bütün çocuklar gibi: 'sahici mucizeler'. Ne zaman Dicle'nin rüyasına yatsam onun o gri, müphem yıldızı kalbime musallat olur

Kalbime damlar mürekkebi
ateş meselindeki akrebin,
alfabelerin bütün sessiz harfleri
kendisiyle beraber ölsünler için

birbirinin içine kırılır iki ayna.

İkili diyordu Cemal, sevdiğim bütün kadınlar hilâl gibidirler: iç içe iki hilâl: mavi ve siyah, sarı ve kırmızı, beyaz ve lâcivert. İki ırmak gibidirler aynı yatakta akan: ipek ve yatağan, süt ve ağu, vehm ve cima. Behice ve Boran, Adalet ve Ağaoğlu, Oya ve Baydar. İkili akar bütün ırmaklar: Yahya ve Kemal, Max ve Jakop, Hilmi ve Yavuz, Mihri ve Belli, Mehmet ve Taner. Kimin eflatûn sesiydi şimdi hatırlayamadım: Mende sığar iki cihan men bu cihana sığmazam, oysa…

"AY BÜYÜRKEN UYUYAMAM"

Hangi yıldızın adı Zühâl
ise o kanatsın bu geceyi,
fikir hazneme damlatmadan
mürekkebe batırsın Ege'yi

Bencileyin bir çakal
ay büyürken ulur,
Necati'den kaptığım üç kelime
Cumalı'ya küs durur

Kaç akşamdır gurbet illere
basıp gitmek isterim,
binbir sitem ve bahaneyle
aklımı çeler kalbim

Cırcırböceği temrinlerine karışır
su ve yaprak hışıltıları,
saguya, gözyaşına dönüşür
aşk cinlerimin fısıltıları

Değil mi ki yâr
inmez artık Urla'ya, İzmir'e,
kurusun ister Menderes
çöl olsun Türkiye

ŞEHNAZ DÎVAN

Sırat evlâdır Irak'tan
bir o kadar ferah,
nefes almadan aşılır
'kişiye özel' bir sabah

Bir sabah uyandığında
Irak'ta bulursun kendini,
derişir ruhunun Sırat'ında
bütün puhuların sessizliği

İlayda.

Lâmbayı kıs, perdeleri çek; içindeki hanendeyi uyandır. Kaç akşamdır bir ıklığ meleği hâfızamda üryan dolaşır. Saçlarını çöz, eğnini soy, zifaf postuna uzan. Ulu, kükre; bağır. Yay ve mızrap bizi Uçmağ'a çağırır. Gözlerini yum, burçlar kuşağına çık, baht yıldızımı oku. İçli, kösnük şarkılardan sual et hayta ruhumu. Bütün puhuların sessizliğini devşir ve Basra'ya dök. Şu barbar kalbimi göğsümden sök İlayda

sök
sök

ESKİ BİR AŞK İMGESİ

Hangi harfle başlar
aşkın alfabesi,
ne zaman dağılır
gözlerinin sisi

Niye sevdim ki ben
sencileyin bir seyisi,
ne atın var haramda
ne tarhımda bir acemlâlesi

Yüreğini hârlı tutar
hâlâ onun nefesi,
aramıza girer adeta
bir dağ silsilesi

O hayta çocuk işte
eski bir aşk imgesi,
uzanıp '70'li yıllardan
üstümüze düşer gölgesi

Göçüklerini saklar
gözlerinin altın kafesi,
nidaya figana dönüşür
bülbülünün sesi

Vuslattır elbet
her aşkın son adresi,
git bir an evvel
git ve bul o İblis'i

MİM TAŞI

Nerede bir ayna kırılsa
sırları kalbime dökülür,
aynaya tutsam ne zaman
yüzüm yağmura dönüşür

yağar 'ince uzun yollara'.

Mim taşını buldum, noyan
altına çevirdim bakırı,
ben-i Yasef hazır değil ama
şeneltmek için bozkırı:

yollara küsülü bir ceylan ölür

sesi aynalara gömülür.

Atlarımı Rubü'l-Hali'ye sür
develerimi Cûdi'ye, Ararat'a,
yaya dönerim ben
geldiğim eski dünyaya

AŞK, HER ŞEYE RAĞMEN

Cüzam mı geçti bu şehirden
ki sokaklar tenha bu kadar,
neden, kimim ki ben
köpekler bile genzinden havlar

Sen uyurken kirpiklerine
gri yıldızlar çiseliyordu,
emzikli kadınlara has o rayiha
o kösnül süt bulutu

Dün gece kanatıp kendimi
dönüştüm bir puhuya,
avazımın fitilini kısıp
sığındım Yusuf'un atıldığı kuyuya

Yedi akşam maşrıkta
çağırdım hayta ruhumu,
indim Şam'dan Hadramut'a
unutup ruhuma küs durduğunu

Hecinlerle gittiğin yolları
geldim terli atlarla,
dövüldüm ve inceldim beş vakit
kanıyla abdest alan Haydar'la

Cüzam mı geçti bu şehirden
ki sokaklar tenha bu kadar,
neden, kimim ki ben
köpekler bile imâlı havlar

Yaralı ruhum nasıl sağalır
kim bilebilir senden âlâ,
hayatı ikimiz için seçtimdi oysa ben
hiç inanmadığım halde 'adalet' ve aşka

Sesler duydum dün gece
manidâr, içli, gümrah,
yumdum gözlerimi bir başka rüyaya
ölü'm çıksın için bu sabah

RUHLARIN BULUŞMA GÜNÜ

Evvel zaman içinde
avare bir mürekkep cini,
ayağ göçürürken Hakikat'e
aldı kadim biçimini

Şaşırdı ama nasıl
gördüğünde âşık halini,
kireçle kardı hemen
hattatının bilincini

Arif Dino'ydu o sıra
Harf Kalesi'nin emiri,
gözlerini yumdu sözüm ona
kaçsın için şol haramî

Mim koydu hatta
malûm lâfzına Hazreti Ali'nin,
git dedi cine
kafiyesi ol Çin'in

Çin: yüz bin davul
bir o kadar lavta,
dili tutuldu cinin
hayata soyunmadan daha

Xian: Pekin'in eskisi:
Xian'da bir tebeşir dairesi:
tam ortasında bar bar
ruh çağırmakta Lao-Zi

Bedri Rahmi teşrif etti önce
daha sonra Asaf Hâlet,
üşüştüler başına bizimkinin
çinî cümle hayalet

NİGÂRİ'NİN GECE YÜRÜYÜŞÜ

Yağma dedim yağmura
görülecek bir hasretim var,
efkâr desem değil
melâl desem hiç değil
hafakanlar basar içimi
rengâhenk bir esrar.
Yağma dedim yağmura
baykuşum sükût edinceye kadar

Dövmemi görmedin demek
göğsüme musallat olan o dişi totemi,
ne mümkün vaz gelmek
sencileyin bir Aşk rahibesinden
Nigâr, içimdeki Ben,
kim ki Haydar Ergülen
Ali Günvar yahut Mahmut Temizyürek
ki şerh düşsünler nara ve nâra

Esme dedim rüzgâra
görülecek bir hasretim var,
aşk-ı mecaz değil
ateş-i dilden özge hiç değil
cinler periler basar içimi
karaşın bir sombahar.
Yağma dedim yağmura
yüreğim sükût edinceye kadar

ölünceye kadar

ÂŞIK DİOGENES

Omzuma kon yusufçuk
öt, şakı, cıvılda,
uçarken gördümdü seni
usul ve yeğnik bir ağıda

Göç mevsimi değil
ki herkes yollara dökülsün,
üşüşsün cümle kuşlar
üstüne o kırmızı gülün

Gurbet kimin sılasıdır
sıla kimin vatanı,
yarasına basar Sinop
kalesinde mahpus yatanı

Şehirler gördün gümrah
kadınlar tanıdın alüfte,
yollar mı sana kırıldı
da, düştün gurbete

Kıymet biçmek ne mümkün
tehcire, zifir hasrete,
aynalar mı sana kırıldı
da, meylettin firkate

Göç mevsimi değil
ki herkes yollara dökülsün,
kalbimin dikişleri tekrar
tekrar sökülsün

Gizli, 'kynik' bir gülüş
kâfi aklımı çelmeye,
solmasın için o gülün kırmızısı
korkarım ellemeye

Hayati Baki şimdi orada
benden daha mahzun,
git sor yusufçuk
sor nesi var Sinop'un

Levh-i Mahfuz

ibrâhîm
gönlümü put sanıp da kıran kim
Asaf Hâlet Çelebi

1. KÜMRAL ABDAL

Oku! kambur abdal
kösnük fısıltısını rüzgârın,
ateşin içrek cönkünü
yaslı avazını tar'ın

azalt kalbinin yükünü.

Oku! kekeç abdal
kadim Kiji aksanıyla,
Kitab-ı Dîvan ü Lûgati't-Türk'ü
içindeki Deccal'a

sağalt kalbinin çürüğünü.

2. ÇİLE

Müşrike tarik ne lâzım
ne lâzım âsâ ve pọst,
Tamu sana Uçmağ görünür.
Kalbim ki kendine hasım
güya beni Gülistan'a götürür.
kafese ko, zindana kapat
çilesin bülbülüm bir ömür

Ah, vatanım!

Aruz, hece, serbest nazım
ödenmiş birer fidye-i necat,
yine de sırlarım mezada dökülür

Ah, vatanım!

3. KIRLANGIÇ MEVSİMİ

Yaz'la Kış buluştuğunda
bir şah beyte dönüşeceğim,
onların çivit soluğunda
dîvana duracak eğnim

Kar ama simsiyah
yağacak cenuba, maşrıka,
güneşin altın şeraresini
dökeceğim kasr-ı Aşk'a

İpince bir yağmur
sağacak çilesinden ipliğini,
buluştuğunda Kış'la Yaz
soyacağım zifaf gömleğini

4. YALNIZLIĞIN ARGOSU

Argo, dilin kaktüsüdür
sarraf Hulki'ye göre,
yırtığından 'edep yeri' görünür
ise üstüne gülünür

mümkünsüzüm ne çare.

Yollara işaretler bıraktım
sürsünler için ayak izlerimizi,
hâfızasına her harfin
gömdüm 'fallik' ikizini

Kocadın mı gri abdal
sesin âheste gelir,
cemi cümleden sakladığın o formül
o denklem de nedir

aşka dair o 'maval'.

Sükût ikrardandır, bre abdal
kıs fitilini hilâlin,
iç içe gezinir Tomris'le Cemal
geceleri bilmez misin

5. KIZIL ELMA

Sen " beyaz"derili bir Havva'sındır
göğsünden öpsem sütün harlanır
Adana'yı temaşa etmek ne mümkün gözlerinden
ki gözlerinde yedi deryalar çalkanır
yüzündeki göz izlerinden bir harf
birden o harf kanatlanır yüzünün alfabesinden
uçar içimi kanata kanata

"Soluk benizli" bir halksındır sen
çukur, ıssık, gümrah ovalara damlar sesinden
bencileyin yedi abdal
gözlerinin reçinesine batırılmış yedi nar tanesi
Hatay'a rağmen Mersin'in muhalefetine rağmen
bir Adana'sındır sen mutena
Asya'nın Ön'üne atılmış bir tütün kesesi

Bir Asena'sındır sen loğusa
karlı dağlardan kopan çığ,
Seyhan'ı, Ceyhan'ı emziren bir kısraksındır
uğuldayan fasılasız uğuldayan bir rüzgârsındır
bir kadınsındır rüzgâr yeleli
ama birden o harf kanatlanır yüzünün alfabesinden
uçar Hüseyin'le Ferhad'a çarpa çarpa

Nihayet bir Mohikan'ım ben
bir
Kızıl
d
e
r
i
l
i

6. DENGBÊJ

Git

Ehmedê Xanî'ye halife dur, Ezberine al *Mem û Zîn*'i. Sök fikrinin rıza kilidini. Kendine bir Babil kur, bir fildişi kule. Ağıtlara soyun, ağıtlarda bekletilmiş gazellere. Hicri İzgören'i sesle. Oku ve belleğine kaydet *Bedeli Ödenmiştir*'i. Abdal kanatılmadıkta elbet postunda küs oturur. Bir cönkte gördümdü seni. Bismişah. Tenha duruşundan, grotesk dövmelerinden bildimdi seni. Eşhedü enna Aliyye'n-velîyullah. Kusur insana mahsustur, huruc ve çile. Nicedir benim de içimde bir damla ateş soğur.

Git

Seyyid. Tef ve santur mişli gelecek zamanlarda da bulunur, mırra ve kâfur. Kendine bir rüyakâr seç, Ahmed Arif'e, Mehmed Uzun'a, Muhsin Kızılkaya'ya benzer bir dengbêj. Her şair önce Ali diye tesmiye olunur, mehtap sonra dökülür Dicle'ye. Aşk cinlerim âdeta kudurur, lakin haset ve inkârın hiçbir haklı gerekçesi yoktur, ki temize çekeyim onları bir dahaki sefere. Aha mum ve buhur, efsûn ve Diyale. Aha Zagros, Cûdi: koç ve buğur; binbir kehânet, başkasının rüyasına ait bir mısra-i berceste

Seyyid. Perwaneyê per gîhande zeytê...

7. İPEKBÖCEĞİNİN LANETİ

Kalbim ki bir menzil
âşıkane bir yurt,
konup göçtüğün hisler değil
zaafların bende mevcut

Hangi gardiyana sorsan
ezbere bilir adresimi,
ya bir Nâzım Hikmet'ıındir zindanda
ya postu çıkarılmış bir Nesimî

Nasıl uçurayım seni
nefesim tükenmek üzre,
durmadan daralıyor sanki
içinde dönendiğim şu fasit daire

Yurduna, otağına çıkar
memnu sapaklar dahi,
şol seyr ü seferden
ikimiz mi kaldık sahi

Ol rüzgârdır ki bergüzarıdır
Aliyyü'l-Murteza'nın,
namerttir iki mislini
çekmeyen sana revâ görülecek cezanın

Sen ki şairsindir bir katre zehir
bir arşın ipek bir dirhem kül,
ama kırkı çıkmamış bir şair—
ey gönül vay gönül ey vay gönül

Nice ağıtlar vardır lisanımda
hâlâ kimsenin bilmediği,
Dîvan şairlerinden bile öğrenmek mümkün
nereye uçar ipekböceği

8. BALBAL

Ne menem şeydir hayalet
payidar ruhu bir şairin

İki cihan bir ömre
fazla gelir elbet

Bu gece açık bıraksam pencereleri
yine gelir mi dersin
devrin en velût şairi
Kadı Burhaneddin yahut Gülşehrî

İstanbul, sonra Kayseri

sonra uğurmetinbehçet

Ateşten mi geçirir Türkçe
yarasına basmadan önce

belleği zayıf şehirleri…

Hangi harfle başlardı ismin
sen Sivas olsaydın şayet

9. AH, VATANIM

Şu bulutu üstüme ört
senden evvel ölürsem,
tar'ım dahil nem varsa
başucuma göm

Ne mümkünmüş meğer
kovmak ölüm fikrini,
siteme benzer bir terkip
sineme döker harflerini

Nasıl yazılır 'gülhatmi'
bakmadan Sâdi'ye, Hafız'a,
lâl olur Hilmi
yine biat eder Yavuz'a

Ölümsüzlük otunu geç bir kalem
o sadece imgelem bahçelerinde yetişir,
şiir ki Allah vergisidir
arama hiç 'Lokman şair'

Bülbülü altın kafese ko
belki öter o zaman,
esin perileri çığlık çığlığa
sökün eder kasrından

Kaleye zindana kapat
Aruz'a Hece'ye dudak bükeni,
geri dönsün İstanbul'a
Nâzım Hikmet'in kara treni

Hâfıza nasıl okunur
bakmadan Levh-i Mahfuz'a,
ölür dirilir Hilmi
yine biat eder Yavuz'a

Aramaya ne hacet
günahın en güzel uyağıdır Allah,
bülbülüm bir ömür
çilesin *Vatanım, ah!*

10. ÇÖLE DÖKÜLEN NEHİR

Seyrele seyrele akar Zerafşan
bir çölden bir başka çöle dökülür,
memnu haritası koynumda mahfuz Türkistan
kalbini kilitler yüzüme

ulu Tengri,

Geçtiğim köprüleri yık, yürüdüğüm yolları sür
hiçbir emare kalmasın krallığımdan,
gidiyorum işte paldır küldür
şahsıma münhasır cehenneme

Yıldızları söndür, Ay'ı karart
içimi hafakanlar basar nasılsa geceleri,
sınırları muamma bir kâinat
bol gelir fikir hazneme

ulu Tengri,

Umurumda değil at ve meydan
ko şurada dursun şan şöhret,
tokat diyorum ama şöyle esasından
âşıkane bir tokat şart

ödüllendirmek istiyorsan bir şairi

KALK GİDELİM, GÖNÜL

Bir halk hikâyesi.

(Vakit, kuşluk vaktidir. La Fontaine'den bir fabl kaçağı cırcırböceği türkü söylemektedir bir karıncanın kulağına eğilip. Patika. Gamzelerine sarmaşıkların tırmandığı kayalar, çakıl taşları. Akarsu: bir ırmak. *İgor'un Seferi*'nden kalma bir briçka. Arp, kanûn, ve eski Yunan tanrısı Pan'ın nergis yaprağına vurup kırdığı sanılan bir lir. Pınarın ardıç oluğuna takılı mavi bir boncuk veya minyatür bir kısrak. Vızıltısı ilahiye benzeyen bir arı. Bir kucak yarpuz. Bir uykulu kunduz.)

Gaffar

–Hişt! Hişt! Saçları bükük
gümüş halhal bilekli kırmızı çançiçeğim,
ürkektir yüreğim, dikişleri sökük
yok onu dikecek iğne ipliğim

Ümmühan

–Göğsünde taşıdığın çingene bohçası mıdır yoksa
onu söyle bakalım sen ilkin bir,
yoksa Musa gibi elinde sihirli âsâ
rüzgâr mı yavruladı seni nedir

Gaffar

–Âşığım, gönlüm bir yanardağ çığı
ama yüzüm buzdan bir kerpiç,
elâ gözlerinin yeşim alazlı ışığı
kararttı yolumu, ötemi seçemem hiç

Ümmühan

–İçin hınzır, deli gönlün derviş değildir
cırcır böcekleri dadanmış diline,
kirpiklerin buğulanıyor ikide bir
in misin cin misin adın ne

Gaffar

–Kâh deve çobanıydım kâh davar
gezdim Asya'yı bir uçtan bir uca,
soyum Türkmen'dir adım Gaffar
ağlatılmaktan gözlerim döndü sarnıca

Ümmühan

–Ay büyürken durur yüreğim
vadilerdeki küskün yel değirmenleri gibi,
ucu bulutlara takılı bir sicim
sürükler aklıma doğru bir örümceği

Gaffar

–Eğildim su içmeye ırmak kurudu
yıkıldı bindiğim her şahbaz at,
sustum lâl sıradağlar uludu
ilk konuşan ben oldum fakat

Ümmühan

–Uyudum yeşil bir yılanla aynı yatakta
uyandım üzüm çalarken bağçe perisi,
aynaya baktım kör karanlıkta
gözlerim göz değil ezilmiş birer zeytin tanesi

Gaffar

–Şu minarenin ışıklı şerefesine
çıkıp yıldızlara bakacağım bu yatsı,
hayır, kırgınlığım sırf birisine
barışacağım ama bu iki bayram arası

Ümmühan

–Süt sağarım geceleri hep
koyunlara karışır dolunay,
Celâlîlerle dolar step
giderler sonra altlarında birer doru tay

Gaffar

–Ah, bir yusufçuk olsaydı gönül
daldan dala uçsaydı düştükte fırsat,
teleğine bulandıkta zümrüdî kül
kırık tırnaklarıyla yüzümü çırmalamaz mı hayat

Ümmühan

–Çul tokaçladım akşamleyin tilkili derede
bir mememi öptü diğerini ısırdı kar,
Samanyolu'nu sis bürüdü 'şalım nerde ay balam'
bir baştan yırttı fistanımı rüzgâr

Gaffar

–Ateş böcekleriyle yaktı yıllarımı güz
gurbet, köpek dişleriyle kemirdi boynumu,
çocukluğum yaslı gençliğim öksüz
bu yüzden hayatım bir yalnızlık oyunu

Ümmühan

–Yavaşça ışıdı ufuk çizgisinde Akdeniz
karnı ağardı saçlarımla oynaşan kırağının,
tan attı daha güneş belirsiz
sandım içindeyim bir balıkçı ağının

Gaffar

–Mürekkebe batmış bir düştür bu
görürüm ben de gözlerimi yummayayım şöyle bir,
aşk dediğin bir mürit şurubu
iç, gönlün gönlümün mülhididir

Ümmühan

–Kınalı saçlarını yolar Ümmühan
inledikte döşüne yasladığı ut,
ömür çilesi sağılır yoldan yolaktan
kocaldıkta atını bağladığın dut

Gaffar

–Senin sevdiğin kimdir bilirim
balaları davar güder çoktandır ırmak boyunda,
alıp kaçtığım uğruna hapse girdiğim
bir kahpe uyur şimdi onun koynunda

Ümmühan

–Yaram gönül yarasıdır şifa bulamam
deprendikte küller dökülür kanıma,
bu cehennem alazından yüzümü çekip alamam
seninle birlikte gelirdim ama

(Vakit, kuşluk vakti değildir. Patika. Ucu bıçakla kesilmiş bir kulaç ip, bir muska. La Fontaine'den bir fabl kaçağı cırcır böceği binlerce karıncanın kulağına eğilip türkü söylemektedir. Bir postta yedi derviş, bir o kadar esatîr. Eteği ve yenleri altın işlemeli bir hırka. Hırkaya yazılı bir emir: *Ikra*.)

ARABIA DESERTA

Gün döndü. Kervanlar vahalara çözüldü. Arabistan, ama o eski Arabistan, Tarafe'nin hâfızasından haritalara döküldü. Ben çocuktum daha. Yüzümü Hirnik'in memelerine gömdüm. Gece'nin, o siyah som sessizliğin, o ateşler, yüzükler sahibesinin pelerini sol yamasından söküldü

Gün döndü Ümmü'l-Veyris
vahalar kervanlara çözüldü

Kan uykularda bir seyis
bir başka rüyaya senin yüzünden sürüldü

Veyris,

Dün akşam bir benzerim daha öldürüldü ve Ecyad Kalesi'ne gömüldü. Yüzümü ufka döndüm, ruhumu Aşk'a. Koynumda bir kobra, boynumda lâledan.Yoo, vaz geldim o yaz gününü aramaktan. Bütün sırrım nihayet bir arşın ipek bir dirhem küldü

Veyris,

Ölü niye soğur
benzeri öldürülen bir siyah kuğu ne renk kuğurur

Nedir aşktan kasıt, yastan
kim bilebilir senden âlâ

Sütle ırgalanan şu tastan
içilmez mi zehir olsa

Ona bakma gözlerin kirlenir
eşkâlin silinir haritalardan,
Agra'da, Bîşa'da selâm ateşleri
küllenir müruru zaman

Veyris,

Sen ki yıkılmış bir şehirsindir
tevsirinin aksi bir tasvir,
karartma gecelerinin sükûtu
gözlerime sünnet diye çekilir

Ben neyzenim fakat ney
seher vakti tutar yolları,
dikişsiz zırhını kuşanmış her rindin
cebinden dökülür külleri

Veyris,

Hangi kısrak kişniyor şimdi
o dinmiş rüzgâr avlusunda,
vebali varsa senindir
mucibi meçhul o vedada

Anlatmaya ne hacet
bizatihi yaşanır melâl,
gecenin fetreti midir gurbet
ki maşrıkta unutulsun hilâl

Veyris,

Bir Tuareq otağı bin meşale
akla ziyan bir şeb-i aşk,
öyle bir kisvede ki müruru zaman
ne mümkün göz yaşlarımı tutmak

Şehrayîn ama kalbimin en ücrasında
uğuldayan bir damla kan pıhtısı,
serap görüyorum sandığımda
uyarır beni el-Lât'ın o kösnük fısıltısı

Veyris,

Sen ki bir dişi kurtsundur
çöl yasasına göre,
yıldıza dönüşür ruhun
öldürüldüğün ilk gece

Veyris,

Cemi cümle bir sabah
vaz geleceğiz Aşk'tan,
üryan veya don gömlek
dirileceğiz silbaştan

YOLUNU ŞAŞIRAN KRAL
(el-Melik ed-Dıllîl)

Bir sap hercaî menekşe
ağzımın kenarına ilişir,
dilimden seken zehre
en gümrah kırmızısını verir

Ben İmri'u'l Kays, şair

Kimine göre müneccim
küfre bulanmış bir münkir,
lafzı, kelâm-ı kadim
hükmündedir kimine göre

Kimine göre mücrim
aklı uçkurunda bir Bedevî,
yüzü isminden daha mülayim
bir melik kimine göre

Ben İmri'u'l Kays, şair

Bin küsur yıldan beri
ruhum Ankara Kalesi'nde esir,
bin küsur yıldan beri
şiirlerim tehcir edilir

bir çölden bir başka çöle

KAYIP DÎVANÇE

Ne zamandır o bahçedeydiniz
baktımdı, demek fark edememişim sizi,
yoksa mehtabın gölgesine iliştiniz
de öyle mi indiniz
evvel zamandan
âtiye

Türkiye sizin de yurdunuzdur elbet
hatta kadim Suriye,
gözlerinizi kaçırmanıza ne hacet
zaten bir hayal değil misiniz
pagan yaralarımdan
Rubü'l-Hali'ye
d a
m l
ay
a
n…

Kımız dolu bir çini kâsede
gördümdü ruh ikizimi,
onunla hiç karşılaşmadık belki de
yaşadık ama aynı vehmi

Vehm bir aziz/e tacıdır
şaman Kokoçi'nin indinde,
yine de onun gurbetini seçtimdi ben
çarnaçar otağıma üşüştüğünde

Ne tarafa dönsem yüzümü
Ay o taraftan doğar,
geceleyin şu geç vakit
beni boğarsa ancak şu müstağni mehtap boğar

Her gece tam bu saatler
bilinmedik harfler düşer rahleme,
yedi kırmızı harf
dönüşür yedi akrebe

Cevrine muhalif durdum
sıyırıp da gömleğimi,
aklıma hicret düştükte
hicran sarar yüreğimi

Hayta çocuk seninle
iki ırmak gibiyizdir birbirine basılı,
Kays'la Mecnun gibiyiz
Leylâ'nın ilk sessiz harfine asılı

Sırf bu yüzden vaz gel
var git bu diyardan,
neresinden kırılsa da bir ırmak
akar yine bir Batınî tasavvurdan

Bir yüksük ağu
diriltir kırk kere,
kırk arşın ipek
kifayetsiz kalır bir ömre

Nerde saklanır bad-ı sabâ
şehr-i Halep'te geceleyin,
fırtınalar kopar cevrine inat
hicrine işaret olsun için

Artık bir mim ko, hayta çocuk
seyir defterimizi kapat,
cinas, telmih nafile
yine bildiğini okur hayat

NADİR ŞAH İÇİN GAZELDEN BİR ÇELENK

Evvel ve ebed, kabul ve red, med ve cezir; şimdi kalbimin haricinde kelimelerdir, ki kalbimin Şah mührü daha kavs-i kuzeh kalbime ilişmeden turkuaz libasını üstünden silkinir. Kilitledim;
açmam; kır da gir. Aşkın mihrini ödedin mi de ikide bir kalemin kalbimin en mahrem haznesine ilişir

Hangi dağ senin, işaretle. Hangi işaret senin, kalbime nakşet. Çöle dökülen o ırmakta yu eğnini. O kanatlı ata bin, o kayıp şehre at ağu keseni, bildiğin lisanın bütün tek heceli kelimelerini. Kelimelerdir ki İrem'e, Aras'a dönüşür dudaklarından hâfızama döküldükte. Hangi ova senin, hangi vaha? İsmim Nadir değil ki kalben soyunayım kalbimi. Bismişah...

Ceylan sütünden bir bulut
Şiraz'ın, Erdebil'in üstünde,
yaban sesiyle Huzistan
o murassa bulutu emzirir

gibi: Gece bir vakit
uykun kaçtıkta düşündüğün:
Talih kuşum sûretini
otağıma üşürür bir gün

İncelir abdal
en kunt halkasından kırılır boynundaki zincir

gibi: Baykuşun ruhu gözlerindedir
kör şaman azleder ikizini,
dokunmak için kör karanlığa
kuşanıp da öbür sûretini

Şüphe lâ'l taşından alır rengini, kınadan
ince abdalın yüzündeki leke ancak eğeyle silinir

gibi: Börtü böceğin değil
senin lisanını anlamıyorum bir,
bu yüzden midir bilmem
kalbimin kapısı açıldıkta kilitlenir

Gecedir şimdi. Kaşları hilâl gözleri şehlâ; ağıtın nasıl söylenir. Yetimiyim ben Hızır aleyhü's-selâm'ın; Nevruz'da ruhumu hem Âlem'le hem Begüm'le çiftleştir, nispet olsun İlyas'a

Şimdi gecedir. Arastada, bedestende ilk senin avazın yükselir; derişir müruru zaman, rüyalarımın göğünde sungurlar kuzgunlar dönenir. Hüseyin'le Ferhad'ın cesetleri gazelden birer çelenk halinde atılır bahr-i Hazer'e: Nadir Şah sûretinde tekrar dirilsinler için

Sahi
hangi bezzaz biçebilir kefeninden bir kavs-i kuzeh

Başımda el kadar bir bulut
bahr-i Hazer'den daha gri
duman işaretleri gibi İskitlerin
çöle, meçhûle iniyor benimle
tuhaf bir özen ve tevekkülle
izi sıra eski bir alfabenin

bismişah. Değil midir ki şiir bir matem kardeşliğidir bencileyin matemini vatan bilene. Gimel; He; Zayin

ölüm şan olsun cümlemize

Gizli Âyinler

"Ruhun halleri üç biçimde gelişir. Ruh ikizini arar, yanıldığını anlar ve karanlık bir tünele girer..."

Mahir Öztaş

ALEF

Kim bilir nerden geldiniz
yayan yapıldak kaç bin fersah
yol tepip de iriştiniz
aşka muhtaç şol ikizinize

elsiniz belli ki 'gibi'siniz!

Kim bilir kimden geldiniz
ki saçlarınız bu kadar gümrah,
ne yapsam nafile Akdeniz
ilişir yine ayak izlerinize

elsiniz belli ki 'gibi'siniz!

Kim bilir niye geldiniz
ki sorularınız bu kadar küstah,
birbirine küsülü mü ki gözleriniz
ikisi de birbirinden siyah

elsiniz belli ki 'gibi'siniz!

Fikrimin lekesidir o günah
maziye gömdüğüm o arzu,
neden size uymadım ki ben
içimden okuduğum halde Levh-i Mahfuz'u

der gibisiniz.

BEYT

Ardı sıra çağırır beni
geceleyin bir dişi kurt,
yıldızlar kararır kalkıp gitsem
fırtına kopar yahut

Cinler üşüşür başıma
aşkın iki metafizik neferi,
biri sûretime bürünür
içime soyunur diğeri

Yesi bir şehir midir
Ahmed Yesevî bir şair,
iki sayısından vaz geldim ben
bilmez misin Ali Şîr

Ne Ay var gökte
ne bir parça bulut,
şölene çağırır beni
yine de o dişi kurt

Tam ortasına kalbimin
develerini ıhtırır bir Bedevî,
gözlerini kısıp baktığı yer
kadim ülkem: Urumçi

GİMEL

Nehirlere benzer kavmim
Selanga'ya, Aras'a, Fırat'a,
gümüş bir alyansın içinden akar
bir huduttan bir hududa

Kavmim: Mecusî ve Şaman
avcı, çoban ve nalbant,
bencileyin ikircimli
benden daha bedbaht

Kavmim: rüzgâra yazılı
bir kehânetin atlıları,
mür ve aselbent kokar
bu yüzden cümle ağıtları

Kalbine sürgün bir prensin
kalbini taşıyorum göğsümde,
ne kimseye hıncım var
ne içimde kalmış bir ukde

Sesine düğümlü bir çakal
veya alın yazıma redifli bir flamingo,
çok uzakta Allora'dan, Kingan'dan
yol haritama ilişir Mohenjo-Daro

Eksiliyor her gün biraz daha
mataramdaki ölümsüzlük iksiri,
sanki bir çıngıraklı yılan
işaretliyor bastığım bütün yerleri

Mohenjo-Daro: seyir defterimin
son kayıp sahifesi:
Hüseyin Ferhad'ı flamasıyla göm
kalbine ey kalbimin sahibesi

DALET

Vaki oldu ki aşk mümkündür
ruhun hadım edilmezden önce,
zaten kalbinin içi görünür
gözlerini kısıp baksan Aras'a, Meriç'e

Lâ'l taşı neyine gerek
aşka tezhip bir damla gözyaşı,
yarasını ziynet bilenin
fikrine gömülmez mi naaşı

Diz çöksem ne zaman
Lût'a, Kâbe'ye karşı,
bir çölden bir başka çöle göçer
kalbimin o melânet yoldaşı

Neler umdumdu sahi ben
ki göçüklerim çoğaldı bu kadar,
ikizim niye yüzüme bakıp
bakıp da sessizce ağlar

Ayak basılmadık bir vaha
göster bana İbn Yakzân,
develerimi suvaracağım bir ırmak
daha berrak bir damla gözyaşından

Karlı tenha yollardan
kap getir yârimi,
asura cinlerine inat
mutlu kıl şu aşk yetimini

Kış bahçesine bir ateşgede
çağırır bütün rüzgârları,
gelirsin diye tekrar
yol haritana konuşlandırır Kaşgar'ı

Caddeler bulvarlar açar
Mimar Sinan'a has itinayla,
ahura cinlerine inat
boğar ama beni o murassa yayıyla

HE

İki dağdan biri Kingan
iki kılıçtan biri Zülfikâr
değilse nen olayım Asena
tekrar geleceğimiz bir başka hayat varsa eğer

Ruh ikizini arar, benzerini.

Bir sap amber çiçeği
en sarp kıyısında Akdeniz'in,
gelmişse hangi rüzgâra kapılıp
kokunuzu da birlikte getirmiş sizin

İçim acır ne zaman
okusam "Mavi Gözlü Dev"i,
mini minnacık bir nehre
bir gözyaşı damlasına dönüşürüm sanki

Temuçin kimin ciniydi, kâhin
Aksak Temur kimin cini,
mümkünü yok mudur görebilmenin
kadim Asya'nın İç'ini

Şu ruh Aprın Çor Tigin'dir
şunlar Sâdi'yle Goethe,
yoksa yanlışlıkla mı çağırdın, üstad
ki geldiler hep birlikte

Hiç kırpmadım gözümü
dua ettim bütün gece,
şart olsun, aklımda
onun gülüşünü tuttum sadece

Ben: birinci tekil şahıs
aşk lügatinde Romeo,
durmadan kapımı çalan aks
sahi kimin aksiydi o

Ben: üçüncü çoğul kişi
şer lügatinde müntehir,
elbet Yesenin, Mayakovski
alfabemin ilk kızıl harfleridir

Ama ben kızıl değil
bir Kızılderili'yim üstad,
sen yalancısın demiyorum ama
yalancının tekidir Hüseyin Ferhad

Ruh ikizini arar, benzerini.

Hayta çocuk İran'ı seninle
sırf sen seviyorsun diye—
seninle birlikte sevmedik mi Hazer'i
kan uykulardayken Türkiye

VAV

Gözlerin ne kadar soğuk, cezzar
seni Şahmeran mı emzirdi çocuk,
bütün kuşları ardı sıra çağırır
göğsüne sığınan şu yusufçuk

Ruh ikizini arar, benzerini.

Yolun hangi akşamındasın Tomris
ki kalbin bu kadar uzak bize,
kanın en mahrem rüyalarımdan taşar
İtil'den, İrtiş'ten Akdeniz'e

Memnu harf sende, Tonyukuk
Kalb Kalesi'nin şifresi,
Tienşan'a, Elburz'a çarpa çarpa akar
halkımın grotesk sesi

Sizi ağıtlarda bekledimdi
ağlamak için Aras'a, Hazar'a,
bilsem gider miydim hiç
zincire vurulduğunuz o kasra

Ruh ikizini arar, benzerini.

Aşka dönüşüyor neye dokunsam
som alevden bir mecaza,
ayağ üşürsem ne zaman
Bâki'den, Nedim'den bir harf fazla

Mum söndü ne gam
ateşperest Sâdi'ye, Hâfız'a,
kör karanlıkta bile bulurum yolumu ben
bakmadan hiçbir yıldıza

Bir aselbent damlasıdır Merih
Bercis bir katre ağu,
kim uyanırsa Utarit'ten evvel
zifaf postunda alır soluğu

Ben siyah bir kuğuydum eskiden, avazım soldu. İkizim memnu sûretini göynük avazımda buldu. Tılsım bozuldu, bir meçhulden bir başka meçhule uçtu abdal. 'Bir' idim eksildim 'üç' oldum. Susmama hacet kalmadı lâl oldum, hayalarım buruldu. Birden ama birden yedi ateşimin yedisi de soğudu. Vaki oldu ki aşk mümkündür

Yolun kaçıncı ikindisindesin Yasef
ki Ötügen bu kadar uzak kalbine,
ruh ikizini arar ama sen
kalbini mühürlüyorsun yine kalbine

ZAYİN

Seher vakti bir bulut
ha bire çakar kibritini,
dünden kalma bir hilâl
inadına kırpar kirpiklerini

Soyunurum ruhumu tekrar
diş izlerine boynunun,
umsun için aşk cinleri
ummanda bir Çıplak Mecnun

Ne ahiret umurumda
ne dünya nimetleri,
ruhum kış uykusunda
o mehtaplı yazdan beri

Sağdan sola yazılır
bütün dillerde sevda,
içten okunur fakat
zifaf postunda her defasında

Nasıl unuturum o geceyi
o veda âyinini nasıl,
uykusu olsa da konuşsa
aşk cinleri mışıl mışıl

O mehtaplı yazdan beri
ruhum kış uykusunda,
buldum Yada Taşı'nı
kadim yurdumda Balasagun'da

Yada Taşı bir damla gözyaşı
kösnük bir damla iksir,
ne ister başka
bencileyin hayta bir şair

Cinler üşüşür başıma
mine'l-Aşk cinleri,
biri sûretime bürünür
hû çeker diğerleri

HEYT

N'olur esirgeme gözlerini
yunayım o mahrem nehirde,
aşk cinlerini kov n'olur
hiç değilse şu Zerafşan seherinde

Ruh ikizini arar, benzerini.

Rüzgâra mı soyundun ruhunu
rüzgâr sana mı soyundu yoksa,
hârladı nefsimin mumu
üfle istersen Zeynep Hanlarova

Ruh benzerini arar, ikizini.

Üç vakittir şurama
hüma kuşları konar kalkar,
gurbet aklına düştükte
yollara kırılan biri mi var

Dün akşam mektup yazdım
okusun için bad-ı sabâ,
ben mi göndermeyi unuttum
postada mı kayboldu yoksa

Ne mümkün tutmak yasını
yarasını ziynet bilenin,
onun ruhuna damlar
rahmine nişan düşse her kimin

Kaç yaşında öldü Nedim
Şeyh Galib kaç yaşında,
dalkılıç rüyalarına girdimdi
o melânet yaz akşamında

Kaç yaşında öldü Nesimî
Pîr Sultan kaç yaşında,
o akşam öptümdü yaralarından
kaşla göz arasında

Hangi şehrengîzde mahfuz
kalbimin kadim haritası,
Ankara'yı ansam ne zaman
kanamaya başlar Anadolu'nun Orta'sı

Böyle bir yaz akşamında
mı boğdular acep Nef'î'yi,
duydumdu ilk tehcir kışında
cinayete dair o vahyi

Dünya bir dîvan ama müseccel
Aşk'a münhasır bir sır,
ben Herkes'in fısıltısıyım ama
nefesim açıldıkta kapanır

Yek başına durur, orda
muhacir Nâzım'ın ruhu,
orda, o alacakaranlıkta
onu taklit eder bencileyin bir puhu

Üç vakittir şurama
gurbet kuşları konar kalkar,
sûretim aklına düştükte
ağıda duran biri mi var

Aşktır bulaşır herkese
dememiş miydi Lokman,
ruh ikizini arar, benzerini
kâr etmez ne yapsan

Aşktır bulaşır herkese
dememiş miydi Nevâî,
göğsünden çıkarıp atmadan önce
kurda kuşa kalbini

TEYT

Sen ermiş misindir ki her bahir
ilk mavisini bir sana verir, Ali Şîr

Kelimeler ki birbiri arkasından gelir
ismine küsülü dursa da Maveraünnehir

Söyle, hangi alfabede rehin şimdi
Balasagun, o hayal şehir

Yüzünü asma hemen, kaşlarını çatma
bilmem mi ki âşıka ne bahanedir

Aklımı çelse de harflerin sükûtu
tek lâf etmem maşûka dair

Vuslat benim de kalbime musallat oldu
cebir ve inadın nafiledir

Aşkla okudum işte Levh-i Mahfuz'u
sen Zerefşan değil misindir, Ali Şîr
çöle d ö
k
ül
e
n
o nehir

YOD

Saçlarından iki tel kopar
bana ver en beyazını,
en siyahını ateşe tut
temaşa edeyim alazını

Benzin attı apansız
ne gördün ki ateşte,
kehânet diyordun
kehânet doğrulandı işte

Hükmü bu kıratta demek
demire verilen suyun,
tersine akıyor bak
Seyhun'la Ceyhun

Barbar aşklara benzer
ateşin kadim lisanı,
ya bencileyin bir tellâl
ya lâl eder insanı

Cirmi kadar yer yakar
mine'l-Aşk dediğin,
ko gitsin a çocuk
kendi cehennemine Ferhad'la Hüseyin

Ateşi söndür, hadi
ayak izlerimizi sil,
rızasız geldiğimiz bu gezegen
düşlediğimiz Dünya değil

Ağıtı Söylenmeyen E

ALEF

İncelir neden daha bir incelir
çöle dökülen nehirlerin sesi,
karlı yollar çıplaklığını soyunur
bahr-i Hazer çivit mavisini

fikrime ilk harf düştüğünde.

bilinsin: Alnımın yazısı budur
yalnızlığın en eski tarifi,
kaç misli Türkistan bulunur
kaç tevir mürekkep lekesi

yüreğimin dikişleri söküldüğünde.

bilinsin: Ne menem muhalefettir
buza yazılı şu kûfi hat:
Hangi takvimde yaz erken gelir
ise miladımı o takvimden başlat

BEYT

Kuğular uçar şimale
hayalin otağımda kuğurur,
ben gurbeti ezberlemeden
o beni sana doğurur

Med vakti Talas'ta
sorguya çektim ruhumu,
kesip bir eski haritadan
kalbime diktim Orhon'u

Ufka dönüp sırtımı
baktım İpek Yolu'na,
nasıl görünüyor diye uzaktan
çıplak gözle Astana

Yedi harf eksildi
Latin ve Kiril alfabelerinden,
uyandı Şaman İhşid
kalbimin imlâ zelzelesinden

Sen oradaydın, eşikte
ayak tıpırtılarını duydum,
Dört Rüzgâr'ı mahsus
Tienşan'ın arkasına koydum

Nasıl bilsinlerdi Çin'i
hüsnü hat cinlerinden önce,
gurbet kelimesinden daha uzaktı
soy Türkler birbirlerine

İlk şafakta Kingan'dan
filizlendi kan çiçeği,
çelenge dönüştü sonra
kaşların yukarı çekildi

Gün doğmadan Sarı Nehir'e
irişti ağzının çayır serinliği,
Sind'e, diyar-ı Rum'a
düştü elmalardan ikisi

Ben ordaydım, eşikte
göllerin fısıltısını duydum,
Kızıl Elma'yı mahsus
aşktan öteye koydum

Hatırın için İpek Yolu
döndü haritadaki eski yerine,
Çin denize sokuldu
soy Türkler Maveraünnehir'e

GİMEL

Sen bir göle soyundun
susadın o gölden faẓla,
tuttun bir daha okudun
aklında mahfuz tuttuğunu

Gördün tılsımın bozulduğunu
dokundun kopan çığa,
yürüdün acılar yolunu
kendinden bile uğrun

Balasagun, sonra Buluha.

Günü geldi aya Temulun ko uyusun
alevden yapağı ve samana,
ko uyusun göğ ajun
başını kor yastığa

DALET

Siyah bir kar bulutu
gelir nereye gitsem,
yıldızların arasına kaçar
Umay'a dua etsem

sağsın için Gobi'ye.

Siyah bir kar bulutu
Moyan Çor'dan mülhem,
pagan bir s'imgeye dönüşür
ağız dolusu gülsem

Talas'a düşen aksime.

Uyan ve gör, Hutuhu
ne halde ödünç bıraktığın hatem,
tahtından alaşağı edilmiş
bencileyin bir od çiğine,

aya Şigi Hutuhu

HE

Selsebil nehre indi
ayısıtlar ikindiyin,
kör yaraların depreşti
kumları eşeledikte

Profilden en öndeki
sana benziyordu pek,
adeta aklım gitti
nikabını çözdükte

Ters döndü sanki
içimde bir hançer,
gevşetip gümüş kemerini
eteğini çemredikte

Gülüşerek suya girdi
ayısıtlar ikindiyin,
yağmur taşım yeşerdi
soyunup dökündükte

VAV

Ayakları ne zaman birbirine dolaşır
kırkayağın. Benim de dolaşır Julida

Sesi ne zaman kısılır puhunun, rüzgârın
benim de kısılır

Julida. Sarmal yollarda, patikalarda
bulmak için işaret sayısını
yıldız saymakla meşgul bir şamanın
s'imgeler kitabında

Sütü ne zaman pıhtılaşır Umay'ın
dişi tanrının. Steplerin de benzi sararır

Ne zaman bulanır Orhon, Selenga
dul ikizi Amu Derya'nın

Julida. Sen ki bir koşma ayağısın

bencileyin gurbete mecbur bir Saka'nın

Uçurum kenarında, kağşaklarda
bulmak için ölümün sırrını
çırılçıplak temennaya duran bir halkın
eski macerasında

Tomris'le aynı hizada, Siyon kıt'asında

Julida,

İskit illerini kar suları bastıkta
Sir Derya aşkla çalkanır,
ayakları birbirine dolaştıkta kırkayağın
ısız ajun bir harf çoğalır

ZAYİN

Geleli kaç gün oldu da
gözlerin yollarda gezinir,
nedir içinde ukde kalan
ki iç geçirirsin ikide bir

Zırh ve yatağan, aha
hıncını almak istiyorsan,
aha, kargı ve kement
taçlandırmak istiyorsan hicrini

Mumdan bir kalbe sakla
nen varsa aşka dair,
çünkü âşık silâhşorun karşısına
hasını gölgesiyle dikelir

Tabanca ve kılıç, aha
seç ikisinden birini,
aha, at ve meydan
yenmek istiyorsan makûs talihini

Bu kadar basit, Ali Şîr
düellonun Türkçe meali:
ya bas git toprağımdan
ya çek restini

HEYT

Hani nerde kadim Irak
nerede kaldı gülşen-i İrem
menzil bu kadar mı uzak
nefes almadan sürsem
atımı en bağdadî sabaha

Ay ne kadar müphem
yıldızlar ne kadar parlak
ben bu illerde ölürsem
mektubumun ucunu yak
da gönder zülfü siyaha

TEYT

Ay battı. Siyahlara büründü Taklamakan
kesif, yekpâre bir sessizliğe

Bügü Kagan veda rüyasına yattı
el sürmeden Börte'ye ve kımız güğümüne

Sencer eğilip kendi kalbine baktı
taşan kanını gördü Amu Derya'dan
Talas'a, Çu nehrine ve uzak geleceğe

Yağmur Taşı'nı Balasagun'dan bin küsur mil uzağa fırlattı

Ağıtı Söylenmeyen e, Ötügen e.

Ay battı. Mateme büründü Semerkand.

Ne gereği var, dedi Hüseyin Ferhad
zifaf postunu çitilemeye, Taklamakan'ı geceleyin geçmeye

külleri eşelemeye

YOD

İşaret parmağını kaldır
söz iste Ebu Süfyân,
red veya kabul hakkı
halk katındadır. Lanet

Oku ve harf cinimi uyandır
gri pagan uykusundan,
alnının runik yazısı
hüsnü hat kıratındadır. Lanet

cihad-ı fî sebilullah

harf-i tarif'ine.

Aynanın öbür tarafı sır
teslim olmadıkta Medine,
dokunsam mahrem küresine
ruhlar birbirine karışır.

Lanet

otuz iki kısım tekmiline

"Asya, kül denizindeki ada! Sağrındaki ışık
bulutundan ağdım toprağa ben, tanıdım hayatı.
Susa yollarında dolaştım, pürenlerle örtülü
bayırlarında uyudum, at sürdüm tundralarında.
Kam'larınla lama'larınla arkadaşlık ettim.
Asya, totem denizindeki ada! Seni aşkla sevdim.
Öfke ve ümid bir muska gibi sallanıyor nicedir
boynumda. Unutamıyorum..."

Türk şiirinin doğu kapısından gür bir ses:
Hüseyin Ferhad. Şimdiye dek yayımlamış olduğu
altı şiir kitabına "Gizli Âyinler"i de ekleyerek bütün
şiirlerini *Kılıç İpekte Sınanır*'da bir araya getiriyor.

Kapak fotoğrafı: Mehmet Dilci

ISBN 978-975-08-0191-1
18 YTL
9 789750 801914